به نام پروردگار یکتا

توان‌یاب

سال بیست و سوم، شماره ۹۱
(بهار ۱۴۰۳)

سرمقاله ۲
سردبیر

کارکردها و تاثیر هوش مصنوعی در زندگی افراد دارای معلولیت ۴
در گفت‌وگو با دکتر علی شاکر

دانش بومی هوش مصنوعی در ایران ۷
در گفت‌وگو با دکتر همدانچی

هر پیشرفت و جهش در حوزه تکنولوژی به نفع افراد دارای معلولیت است ۱۱
در گفت‌وگو با آرش برهمند

دغدغه من، نوآوری به معنای انجام کارارزش آفرین است ۱۴
در گفت‌وگو با دکتر سید کامران باقری

هنوز هوش مصنوعی در خدمت انسان است ۱۸
یک روز در کلاس

معرفی اپلیکیشن‌های برتر ۲۱

هوشمند سازی به کاهش بسیاری از مشکلات کمک می کند ۲۲
سازمان مردم نهاد

باز باران ۲۷
حیاط خلوت

سینمای نابینایان ۲۸
چهره موفق

افراد دارای معلولیت نیاز دارند عشق و زندگی خانوادگی و فرزند آوری را تجربه کنند ۳۲
یک زندگی

تکنولوژی مسیر روبه جلو دارد و نباید از آن ترسید ۳۶
مانی رضوی زاده

گم شده ۴۱
دلنوشته

تاریخچه معلولیت در ایران به روایت هوش مصنوعی ۴۲
گفتوگوی شمعدانی باهوش مصنوعی

هوش مصنوعی چگونه موجب بهبود زندگی افراد دارای معلولیت می‌شود؟ ۴۴
مقاله

ده کاربرد جالب و جدید از هوش مصنوعی ۴۶

استلا یانگ ۴۸
مشاهیر دارای معلولیت

هوش مصنوعی به زبان ساده ۴۹
معرفی کتاب

سفرنامه ۵۰
خاطرات

اولین تراشه ایلان ماسک ۵۲

معنای زندگی از دیدگاه روانشناسی یونگ ۵۴
سلامت روان

گرما زدگی ۵۶
سلامت

تب دانگی ۵۸
سلامت

در رعد چه خبر؟ ۶۰

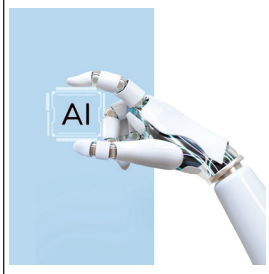

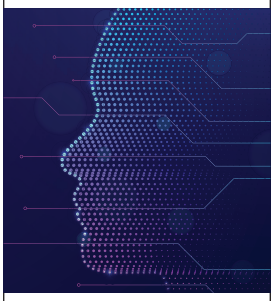

صاحب امتیاز:
مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد
مدیر مسئول:
دکتر قاسم صالح‌خو
سردبیر:
دکتر مریم رسولیان
شورای سیاست‌گذاری:
صدیقه اکبری، محمود توسلی، دکتر محمد کمالی، دکتر مجید میرخانی، دکتر نرگس شفارودی، آنت میناسیان، محمدرضا دشتی
دبیر تحریریه:
هاله باستانی
مدیر اجرایی:
رضا سخن‌سنج
همکاران این شماره:
سهیلا علیخانی، افسانه عسگری، نازنین رحیم‌زاده
گرافیک: پرویز مقدم
طراح جلد: یاسمن روشنی تبریزی
صفحه‌آرایی: سمانه فطرس
عکاس: نگین موسوی پورمهرام
ویراستار انگلیسی: مهراوه عمرانی
مترجم انگلیسی: محمدطاها عیسی‌پور

نشانی دفتر نشریه: شهرک غرب فاز۲، خیابان هرمزان، خیابان پیروزان جنوبی، پلاک ۷۴
کد پستی: ۱۴۶۶۶ صندوق پستی: ۱۴۴-۱۴۶۶۵
شماره تماس: ۸۸۰۸۲۲۶۶ نمابر: ۸۸۰۷۶۳۲۶
info@raad-charity.org
www.raad-charity.org

توان‌یاب از دریافت مقالات و دیدگاه‌های صاحب نظران استقبال می‌کند. مقالات ترجمه شده همراه با کپی اصل مقاله ارسال شود. مقالات ارسالی پس فرستاده نمی‌شود. توان‌یاب در ویرایش و کوتاه کردن مطالب آزاد است

توضیح: نشریه توانیاب به علت مشکلاتی که در شروع اپیدمی بیماری کرونا با آن روبرو شد نتوانست طبق روال قبلی منتشر شود و شماره بهار و تابستان در یک شماره به چاپ می‌رسد.

سرمقاله

هوش مصنوعی

گامی نوین در جهت ارتقای کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت

محمدرضا دشتی

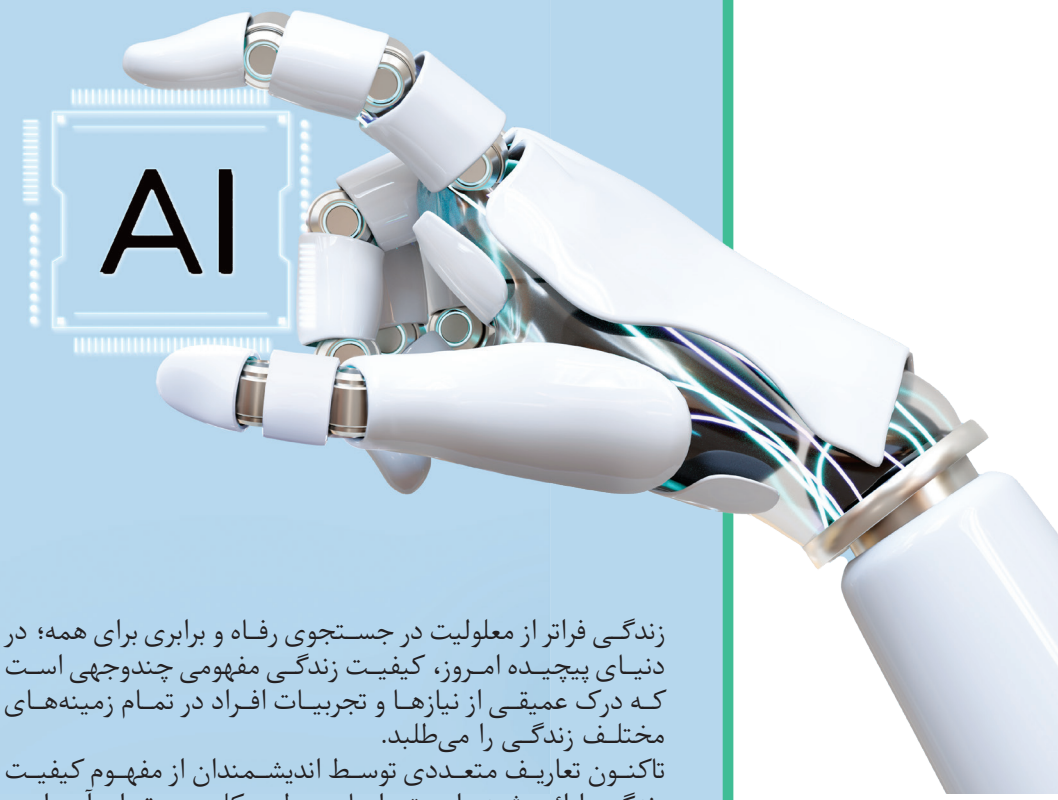

زندگی فراتر از معلولیت در جستجوی رفاه و برابری برای همه؛ در دنیای پیچیده امروز، کیفیت زندگی مفهومی چندوجهی است که درک عمیقی از نیازها و تجربیات افراد در تمام زمینه‌های مختلف زندگی را می‌طلبد.

تاکنون تعاریف متعددی توسط اندیشمندان از مفهوم کیفیت زندگی ارائه شده است، اما به طور کلی می‌توان آن را به عنوان سطح و میزان رضایت افراد از زندگی خود در نظر گرفت. این رضایتمندی از عوامل مختلفی از جمله؛ وضعیت جسمی و روانی، استقلال فردی، مشارکت اجتماعی، امنیت، رفاه عاطفی، دسترسی به فرصت‌ها و امکانات و احساس کنترل بر زندگی نشات می‌گیرد. همچنین در تعریفی دیگر کیفیت زندگی مفهومی نسبی و فردی دارد که در طول زمان و تحت تأثیر عواملی مانند سن، سلامتی، وضعیت اقتصادی و شرایط اجتماعی تغییر می‌کند.

سازمان بهداشت جهانی (WHO) معلولیت را به عنوان «کاهش یا فقدان توانایی‌های جسمی، حسی، ذهنی یا رفتاری یک فرد» تعریف می‌کند که ممکن است محدودیت‌هایی را در انجام فعالیت‌ها و مشارکت در جامعه ایجاد کند. این سازمان تخمین می‌زند که بیش از ۱ میلیارد نفر در جهان تقریباً ۱۵ درصد از جمعیت با نوعی از معلولیت زندگی می‌کنند. کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت به سلامت و رفاه کلی در تمامی ابعاد زندگی این افراد اشاره دارد. این تعریف، فراتر از صرفاً سلامت جسمی بوده و سلامت روان، استقلال، مشارکت اجتماعی، فرصت‌های برابر و برخورداری از حقوق انسانی را نیز شامل می‌شود و تحت تأثیر عوامل متعددی از جمله نوع و شدت معلولیت، دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی و توان‌بخشی، حمایت‌های اجتماعی و اقتصادی، موانع محیطی، حمایت‌های خانوادگی، مشارکت در آموزش و اشتغال، نوع نگرش‌ها و نحوه رفتارهای جامعه قرار می‌گیرد.

اگر چه سازمان بهداشت جهانی بر اهمیت ارتقای کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت تأکید می‌کند و معتقد است که همه افراد، صرف‌نظر از توانایی‌ها یا شرایطشان، حق‌دارند از زندگی باکیفیت برخوردار باشند؛ اما واقعیت این است که در دنیای مدرن امروزی کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت به طور قابل توجهی از کیفیت زندگی افراد بدون معلولیت پایین‌تر است و آن‌ها با چالش‌های متعددی از جمله موانع فیزیکی و اجتماعی، فقر و تبعیض، فقدان دسترسی به فرصت‌ها و امکانات جامعه مواجه هستند.

هوش مصنوعی، کلیدی برای گشودن درهای استقلال و امید به زندگی برای معلولان؛

برای ارتقای کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت، می‌توان اقدامات مختلفی انجام داد که یکی از مهم‌ترین آن توجه خود آنها به افزایش عزت نفس و اعتماد به نفس، کنترل بر زندگی خود، خوش‌بینی و امید به آینده و بالا بردن تاب‌آوری و مقابله با چالش‌های پیش رویشان است. برای دست یافتن به این مهم آنها می‌توانند از پیشرفت‌های فناورانه و توسعه تکنولوژی‌های نوین به خصوص هوش مصنوعی در رفع چالش‌ها در زندگی‌شان بهره‌مند شده و از آن برای ارتقا کیفیت زندگی کمک بگیرند.
هوش مصنوعی (AI) در حال دگرگونی بسیاری از جنبه‌های زندگی ماست و تأثیر آن بر کیفیت زندگی چشمگیر است. این فناوری نوظهور با ارائه راه‌حل‌های نوآورانه، به افراد دارای معلولیت در غلبه بر موانع، ارتقا استقلال و مشارکت در جامعه کمک فراوانی می‌کند.
در سطحی عمومی هوش مصنوعی می‌تواند با ارائه ابزارهای کمکی مانند؛ نرم‌افزارهای صفحه‌خوان، سیستم‌های ترجمه و.....، به افراد دارای معلولیت در دسترسی به آموزش و یادگیری در سطوح مختلف کمک کند و با تجزیه و تحلیل داده‌های مربوط به یادگیری، برنامه‌های آموزشی را متناسب با نیازها و توانایی‌های شخصی به او ارائه دهد.
همچنین هوش مصنوعی می‌تواند با ارائه بازخورد بلادرنگ و راهنمایی به افراد دارای محدودیت‌های شنوایی و بینایی در یادگیری و پیشرفت تحصیلی‌شان کمک شایانی کند.
هوش مصنوعی می‌تواند با توسعه برخی وسایل کمک حرکتی مانند عصاهای هوشمند، نرم‌افزارهای تشخیص چهره و سامانه‌های ناوبری صوتی، به افراد دارای معلولیت بینایی در انجام فعالیت‌های روزمره با استقلال بیشتر به آنها کمک کند.
پروتزهای هوشمند، رابط‌های کنترل ذهن و ... در زندگی افراد دارای معلولیت جسمی و حرکتی و همچنین برنامه‌های یادآوری، سیستم‌های مدیریت زمان و ابزارهای آرامش‌بخش، به افراد دارای اختلالات ذهنی در مدیریت زندگی روزمره و ارتقای کیفیت زندگی آنها اثربخشی فراوانی خواهد داشت.

اشتغال به عنوان یکی از شاخص‌های مهم افزایش کیفیت زندگی به ویژه در جوامع ما؛

هوش مصنوعی می‌تواند با ایجاد مشاغل جدید در زمینه‌هایی مانند؛ توسعه و نگهداری، تجزیه و تحلیل داده‌ها و پشتیبانی فنی به افراد دارای معلولیت کمک کند. در ضمن می‌تواند با آموزش‌های آنلاین و شخصی‌سازی شده در یادگیری مهارت‌های جدید و ارتقای مهارت‌های موجودشان در یافتن شغل و حفظ آن، به آنها کمک کند.
در کشورهای توسعه‌یافته قوانین جدیدی برای ترویج برابری و فرصت‌های شغلی برای افراد دارای معلولیت در نظر گرفته شده است. این قوانین شرکت‌ها را ملزم می‌کند که اقداماتی را برای ایجاد محیط‌های شغلی فراگیرتر انجام داده و از فناوری‌های نوین برای افزایش دستیابی افراد دارای معلولیت به فرصت‌های شغلی استفاده کنند.
ما هم می‌توانیم با سرمایه‌گذاری در تحقیقات و توسعه آن و ایجاد سیاست‌های حمایتی به افراد دارای معلولیت کمک کنیم تا به توانمندی‌های بالقوه خود دست‌یافته و کیفیت زندگی‌شان را افزایش دهند.
در واقع باید گفت؛ هوش مصنوعی امکان ایجاد تحول عظیم در نحوه زندگی، محیط کار و تعامل افراد دارای معلولیت با جامعه را دارد و با پیشرفت روزافزون این تکنولوژی در ایران و جهان، شاهد نوآوری‌های جدیدی در زمینه توانمندسازی افراد دارای معلولیت خواهیم بود.

دکتر علی شاکر، روزنامه‌نگار، پژوهشگر و مدرس دوره‌های مهندسی پرامپت است. او دکتری ارتباطات از دانشگاه علامه طباطبائی دارد و ۲۱ سال است که کار رسانه انجام می‌دهد. با ایشان در مورد نقش هوش مصنوعی در زندگی انسان‌ها به طور اخص و چالش‌های دنیای جدید با این فناوری فراگیر، به گفت‌و گو نشستیم.

در گفت‌وگو با دکتر علی شاکر بررسی شد؛

کارکردها و تاثیر هوش مصنوعی در زندگی افراد دارای معلولیت

ضمن تشکر از فرصتی که در اختیار فصلنامه توان‌یاب قرار دادید، لطفا ابتدا خودتان را معرفی و از آشنایی خود با هوش مصنوعی و تأثیر آن در زندگی شخصی و حرفه‌ای‌تان بگوئید.

علی شاکر هستم، روزنامه‌نگار، پژوهشگر و مدرس دوره‌های مهندسی پرامپت. ۲۱ سال است که کار رسانه انجام می‌دهم و اکنون تحلیل‌گر داده هستم. دکتری ارتباطات از دانشگاه علامه طباطبائی دارم و استاد مدعو دانشکده‌ی علوم ارتباطات علامه طباطبائی هم بودم.

دنیای امروز به گونه‌ای است که اگر شما هم نخواهید با هوش مصنوعی آشنا شوید، این خود هوش مصنوعی است که سعی می‌کند با شما ارتباط بگیرد. در مورد شکل ارتباط با ماشین باید ابتدا بررسی کنیم که ارتباط بین انسان و ماشین قرار است چه فوایدی را برای افراد داشته‌باشد؟ ماشین‌های هوشمند به تک‌تک ما شبیه‌اند، فقط شاید نتوانند شبیه من و شما بدوند یا راه بروند. این تفاوت کوچکی است که فکر می‌کنم، ماشین‌های هوشمند در آینده بتوانند به کمک فناوری‌های سایبورگ، آن را هم رفع کنند.

با پیشرفت فناوری هوش مصنوعی، راه‌های جدید و نوآورانه برای حمایت از یادگیری همه دانش‌آموزان ایجاد شده و زمینه‌ی همراهی و کمک به افراد دارای معلولیت بیشتر می‌شود

با توجه به کاربردهای موفق هوش مصنوعی در حوزه آموزش، استفاده از این فناوری برای آموزش افراد دارای معلولیت واجد چه مزیت‌هایی می‌باشد؟

دوست ندارم در این گفت‌وگو، وارد بحث‌های نظری شوم. برای همین می‌خواهم خیلی خلاصه فقط برخی از فواید آن را با ذکر مثال شرح دهم: دانش‌آموزان یا دانشجویانی را در نظر بگیرید که مشکل صحبت کردن دارند، این افراد می‌توانند از نرم‌افزار تشخیص گفتار برای دیکته کردن مقالات یا ارائه پاسخ در کلاس استفاده کنند. همچنین کسانی که نابینا یا کم‌بینا هستند، می‌توانند از نرم افزار، برای خواندن کتاب‌های درسی، مقالات یا وب سایت‌ها استفاده کنند. این در حالی است که ابزارهای هوشمند کنونی موانع مرتبط

با زبان را هم از بین برده و شما در جیب خود می‌توانید یک مترجم کارکشته داشته‌باشید. همچنین می‌توانید از ربات‌های اجتماعی، برای گپ و گفت روزانه استفاده کنید. ماشین یاد می‌گیرد که با یک فرد دارای معلولیت، چه‌طور ارتباط بگیرد و گفت‌وگو کند.
با پیشرفت فناوری هوش مصنوعی، راه‌های جدید و نوآورانه‌ای برای حمایت از یادگیری همه دانش آموزان ایجاد شده و زمینه‌ی همراهی و کمک به افراد دارای معلولیت بیشتر می‌شود.

یکی از فراگیرترین کاربردهای هوش منصوعی در عرصه تولید محتوا است، آیا کاربران با هر میزان دانش و اطلاعات می‌توانند محتوای تولید شده را نشر دهند؟

اگر بخواهم هیجانی پاسخ شما را بدهم، می‌گویم بله، ولی بحث کیفیت، اهمیت بسیاری در عرصه تولید محتوا دارد. در واقع نمی‌توانید تاکنون تولید محتوا انجام نداده باشید و بتوانید پرامپت‌های مناسبی برای ماشین بنویسید. در ضمن اگر تجربه نداشته باشد، ممکن است به اشتباه‌های کوچک در پاسخ ماشین، پی نبرید. بنابراین کسی می‌تواند در کار تولید محتوا، متن قابل قبولی را ارئه دهد که اصول اولیه تولید محتوا را بداند. اگر شما قواعد تدوین عکس یا فیلم را ندانید، چه طور می‌توانید خروجی تصویری یک ماشین هوشمند را وارسی کنید؟ فرض کنیم خروجی ماشین، یک لوگو باشد. اگر با کلیت محصولی موافق باشید و بخواهید در بخشی از آن، تغییری ایجاد کنید، آیا بدون داشتن مهارت در این زمینه می‌توانید کار موثری انجام دهید؟ پس لازم است که در زمینه‌ی تخصص خود با هوش مصنوعی گفت‌وگو کرده و از آن برای یاد گرفتن مهارت‌های جدیدتر کمک گرفت.

چه تحولاتی در زمینه هوش مصنوعی رخ داده که می‌تواند به بهبود کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت کمک کند؟

بسیاری از معلولان عزیز، ذهن پویا و هوشمندی دارند. تصورات و خیال‌های یک فرد دارای معلولیت، اگر بتوانند اجرایی شوند، می‌توانند بسیار جالب باشند. شاید یکی از حسرت‌های همیشگی کسانی که معلولیت حرکتی دارند، محقق نشدن ایده‌هایشان در نبود یک تیم فنی مجرب باشد. حال آنکه هوش مصنوعی کمبود این تیم فنی را می‌تواند به طور کامل برایشان جبران کند. فقط کافی است بر افزایش مهارت‌های نرم خود، تمرکز کند. اگر به مهارت‌های سخت و فنی هم نیاز دارند، می‌توانند از خود هوش مصنوعی برای آموزش کمک بگیرند. چه چیزی بهتر از این‌که یک فرد دارای معلولیت با کمک هوش مصنوعی بتواند از محدودیت‌های حرکتی، زمانی و مکانی خود خلاص شده و برای ۹ میلیارد انسان که ۱/۳ میلیارد از آنان معلولیت دارند، تولید محتوا کند؟
آنها با وصل شدن به شبکه‌ی هوشمند، می‌توانند بسیاری از محدودیت‌ها را کنار بزنند.

چه چیزی بهتر از اینکه یک فرد دارای معلولیت با کمک هوش مصنوعی بتواند از محدودیت‌های حرکتی، زمانی و مکانی خود خلاص شده و برای ۹ میلیارد انسان که ۱/۳ میلیارد از آنان معلولیت دارند، تولید محتوا کند

یکی از کارکردهای هوش مصنوعی بهبود تعاملات و ارتباطات محیطی کاربران با همدیگر است. این مزیت چه کمکی به شناخت متقابل جامعه و افراد معلولیت از یکدیگر می‌کند؟

هوش مصنوعی ابزار قدرتمندی برای بهبود تعاملات و ارتباطات محیطی کاربران با همدیگر است. این امر به نوبه خود می‌تواند به افزایش شناخت متقابل جامعه با افراد دارای معلولیت کمک کند. با برنامه‌ریزی و ملاحظات دقیق، می‌توان از هوش مصنوعی برای ایجاد دنیایی عادلانه‌تر و فراگیرتر برای همه افراد جامعه بهره گرفت.
می‌توان از هوش مصنوعی برای ایجاد کمپین‌های آگاهی عمومی، توسعه منابع آموزشی یا تسهیل گفت‌وگو در مورد معلولیت در رسانه‌های اجتماعی استفاده کرد. می‌توان از هوش مصنوعی برای ارائه خدمات ترجمه در زمان واقعی و ایجاد زیرنویس خودکار برای محتوای ویدیویی، بهره برد. با توسعه فناوری‌های کمک درسی، می‌توان به افراد دارای اختلالات گفتاری یا شنوایی برای ایجاد ارتباط با سایرین کمک گرفت. از هوش مصنوعی می‌توان برای ایجاد پلتفورم‌های آنلاین برای ارتباط افراد دارای معلولیت با یکدیگر یا با افراد بدون معلولیت، کمک گرفت و برای انتقال تجربیات میان افراد که به همدلی می‌انجامد، استفاده کرد.
می‌توان از هوش مصنوعی برای طراحی محصولات و خدمات قابل دسترس‌تر، ایجاد محیط‌های فیزیکی فراگیرتر یا توسعه سیاست‌هایی که از حقوق افراد دارای معلولیت حمایت می‌کند، استفاده کرد.

چه چالش‌هایی در مسیر استفاده از هوش مصنوعی قرار دارد و چه دستورالعمل‌های اخلاقی برای حفاظت از حریم خصوصی کاربران تدوین شده است؟

هوش مصنوعی برای کارآیی بیشتر، به حجم عظیمی از داده‌ها که بیشترشان شامل اطلاعات شخصی افراد است، نیاز دارد این در حالیست که جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل این داده‌ها، خطرات مربوط به سوء استفاده، افشا و تبعیض را افزایش می‌دهد. راه‌حل این است که طبق اصل ضرر کمینه، عمل کنیم وکاری کنیم که هوش مصنوعی کمترین آسیب را به حریم خصوصی انسان

وارد نماید.
هنوز کاملا نمی‌دانیم که هوش مصنوعی چه‌طور کار می‌کند؟ این امر می‌تواند به عدم اعتماد و ناتوانی در پاسخگویی در صورت سوءاستفاده از هوش مصنوعی منجر شود. پس باید به نحوه‌ی عملکرد هوش مصنوعی، به طور واضح و آشکار بپردازیم. با پیشرفت هوش مصنوعی، خطر سوءاستفاده برای اهداف مخرب مانند؛ جنگ سایبری، افزایش می‌یابد. پس باید افراد یا نهادهایی برای عملکردهای مخرب سیستم‌های هوش مصنوعی، پاسخگو باشند.

چه ترس‌ها و نگرانی‌هایی از تعصبات و تبعیض‌های ناخواسته هوش مصنوعی وجود دارد؟ آیا برای حل یا کاهش آنها چاره‌اندیشی شده است؟

الگوریتم‌های هوش مصنوعی می‌توانند تعصبات موجود در داده‌هایی که آموزش دیده‌اند را منعکس و تقویت کنند. این امر می‌تواند منجر به تبعیض در تصمیم‌گیری‌هایی که بر زندگی افراد تأثیر می‌گذارد، مانند؛ اعطای وام، استخدام یا آزادی مشروط شوند. پس لازم است که سیستم‌هایی عدالت محور طراحی شوند.
یکی از مسایل مهم در توسعه هوش مصنوعی مشارکت کاربران در طراحی و گسترش خدمات و محصولات فناورانه است، افراد دارای معلولیت در این زمینه چه نقشی می‌توانند بر عهده بگیرند؟

افراد دارای معلولیت می‌توانند با به اشتراک گذاشتن تجربیات، تخصص و دیدگاه‌های خود، به ایجاد آینده‌ای که در آن هوش مصنوعی ابزاری قدرتمند برای توانمندسازی و برابری باشد کمک کنند

افراد دارای معلولیت می‌توانند در زمینه‌های مختلف، نقش‌های متفاوتی ایفا کنند، از جمله: با ارائه بازخورد در مورد تجربیات خود با سیستم‌های هوش مصنوعی، به بهبود طراحی و عملکرد این سیستم‌ها کمک کنند. این بازخوردها می‌توانند شامل؛ شناسایی موانعی که افراد دارای معلولیت با استفاده از سیستم‌ها با آن مواجه هستند و همچنین پیشنهاداتی برای چگونگی بهبود آنها باشد.

آیا افراد دارای معلولیت می‌توانند در طراحی سیستم‌های هوش مصنوعی نقش داشته تا مطمئن شوند که نیازها و تجربیات آنها در نظر گرفته می‌شود؟

این افراد حتما می‌توانند در پژوهش در مورد هوش مصنوعی و تأثیر آن بر جامعه افراد دارای معلولیت مشارکت کنند. این پژوهش‌ها می‌توانند شامل؛ بررسی اخلاقی هوش مصنوعی، توسعه روش‌های جدید برای استفاده از هوش مصنوعی برای توانمندسازی افراد دارای معلولیت و مطالعه تأثیر هوش مصنوعی بر زندگی آنها باشد.
همچنین می‌توانند به آموزش دیگران در مورد هوش مصنوعی و نحوه استفاده از آن به گونه‌ای که فراگیر و عادلانه باشد، کمک کنند.
این امر می تواند شامل برگزاری کارگاه های آموزشی، ایجاد منابع آموزشی و افزایش آگاهی در مورد مسائل مربوط به هوش مصنوعی و حوزه معلولیت باشد.
مشارکت افراد دارای معلولیت در توسعه هوش مصنوعی برای اطمینان از اینکه این فناوری به نفع همه افراد باشد، ضروری است.
افراد دارای معلولیت می‌توانند با به اشتراک گذاشتن تجربیات، تخصص و دیدگاه‌های خود، به ایجاد آینده‌ای که در آن هوش مصنوعی ابزاری قدرتمند برای توانمندسازی و برابری باشد کمک کنند.

آریـا همدان‌چی، پزشـک و متخصص سالمندشناسـی اسـت. او قبـل از تحصیـل در این رشـته، مـدت طولانـی در حوزه‌های مختلـف بـا افـراد دارای معلولیـت کار کـرده و اکنـون هـم در همیـن حـوزه مشـغول بـه فعالیت اسـت. بـه گفتـه او، حوزه سـالمندان بـا حـوزه معلولیـت در بسـیاری از مباحـث ماننـد توان‌بخشـی، هـم پوشـانی دارد.
دکتـر همدان‌چـی معتقـد اسـت: بـا توجه بـه اینکـه جمعیت کشـور رو بـه سـالمندی مـی‌رود، لازم اسـت به روند سـالمند شـدن افـراد دارای معلولیـت هـم بـه عنوان بخـش مهمی از جامعـه توجـه ویژه‌ای شـود.

در گفت‌وگو با دکتر همدان‌چی بررسی شد؛

دانش بومی هوش مصنوعی در ایران

لطفاً خودتان را معرفی کنید و از سوابق فعالیتتان بگویید:

آریـا همدان‌چـی پزشـک و متخصـص سالمندشناسـی هستم؛ قبل از تحصیل در ایـن رشـته، حـدود پانـزده سـال بـا افـراد دارای معلولیـت کار کـرده و الان هـم در همیـن حـوزه مشـغول بـه فعالیـت هسـتم. فعالیت‌هـای مـن در سـطوح مختلـف درمانـی، اجتماعـی، اطلاع‌رسـانی و آمـوزش اسـت. حـوزه سـالمندان، بـا حـوزه معلولیـت در بسـیاری از مباحـث مانند توان‌بخشـی، هم‌پوشـانی دارد و بـا توجـه بـه اینکـه جمعیـت کشـور رو بـه سـالمندی مـی‌رود، لازم اسـت به روند سـالمندی افـراد دارای معلولیـت، بـه عنـوان بخشـی مهمـی از جامعه، توجـه ویژه‌ای شـود.

پوشیدنی‌های هوشمند، می‌توانند از آسیب‌دیدگی افرادی که در معرض خطر هستند، محافظت کنند

مدت‌هاست که هوش مصنوعی جایگاه ویژه‌ای در تمامی ابعاد زندگی افراد باز کرده است. با توجه به افزایش سالمندان و افراد دارای معلولیت که به سنین سالمندی می‌رسند، این حوزه چه نقشی می‌تواند برای زندگی بهتر این اقشار داشته؟

بـا سـابقه‌ای کـه بـا افـراد دارای معلولیـت ذهنـی دارم؛ معتقـدم هـوش مصنوعـی می‌توانـد بـه کمـک درمانگـران و متخصصـان ایـن حـوزه آمـده و فعالیت‌هـای آنهـا را تسـهیل کنـد. هـوش مصنوعـی همچنیـن می‌توانـد در تشـخیص معلولیت‌هـا و درمـان ناهنجاری‌هـا، بـه متخصصـان یـاری رسـاند. معلولیت‌های جسـمی تا حـدود زیـادی در مراحل رشـد کودکان نمایـان می‌شـوند ولـی معلولیت‌هایـی کـه بـا ذهـن و روان سـروکار دارنـد، ممکـن اسـت تا مدتـی مخفـی بمانند؛ بنابرایـن هـوش مصنوعـی می‌توانـد بـه تشـخیص و درمـان ایـن معلولیت‌هـا کمـک کنـد. هـوش مصنوعـی می‌تواند

به عنوان دستیار پزشک برای معاینه بکار گرفته شود و حتی در مواقعی که پزشک و تیم درمان در دسترس بیمار نیست، او بتواند برنامه‌هایی را برای آموزش و توان‌بخشی خود دریافت کند. در زمینه بهداشت روانی (MENTAL HEALTH) هم هوش مصنوعی می‌تواند در کاهش افسردگی و مشکلات روانی نقش ایفا کند. بسیاری از ابزارهایی که امروزه بکار گرفته می‌شود بر اساس یادگیری ماشینی (MACHIN LEARNING) است و کاری که پزشک بر روی بیمار انجام می‌دهد را تا حدودی انجام می‌دهد. نرم‌افزارهایی وجود دارد که با نصب روی موبایل سالمندان، می‌تواند با او ارتباط برقرار کرده، صحبت کند و اگر احتمال دمانس یا آلزایمر در آینده فرد وجود داشته باشد را تشخیص دهد. این ابزارها همچنین در مورد افراد دارای اوتیسم و افرادی که به دلیل افسردگی ارتباطات اجتماعی کمتری دارند، بسیار راهگشا و تسهیل‌کننده هستند. علاوه بر این، پوشیدنی های هوشمند می‌توانند از آسیب‌دیدگی افرادی که در معرض خطر هستند، محافظت کنند. مثلاً اگر فرد دارای معلولیت یا سالمند زمین بخورد می‌تواند با باز شدن کیسه‌های هوایی (AIR BAG) مانع صدمه دیدن او شود. در مورد افرادی که معلولیت ذهنی دارند و در پیدا کردن مکان و منزل خود دچار مشکل هستند هم استفاده از پوشیدنی و یا ساعت هوشمند می‌تواند تا حدود زیادی خیال مراقبان و والدین را راحت کند. می‌توان راه رفتن و حرکات فرد دارای معلولیتی که در خانه است را هم از طریق اینترنت اشیاء و آنالیز داده‌ها توسط هوش مصنوعی، اندازه‌گیری کرد.

آیا کودکان دارای معلولیت ذهنی خودشان می‌توانند از این ابزار استفاده کنند یا والدین باید این ابزار را نصب و کنترل کنند؟

بستگی به درجه معلولیت دارد. افرادی که درجه معلولیتشان کم است خودشان می‌توانند مستقلاً از برنامه‌هایی که هوش مصنوعی در اختیارشان قرار می‌دهد استفاده کرده و از مزایای آن بهره‌مند شوند. ولی اگر معلولیت شدید باشد، نیاز است که فرد دیگری این دستگاه‌ها را برای آنان مورد استفاده قرار دهد. مثلاً می‌توان نظارت بر کودکان دارای اوتیسم یا بیش‌فعال (ADHD) که جنب و جوش زیادی دارند و احتمال صدمه زدن به خودشان زیاد است را با استفاده از هوش مصنوعی افزایش داد و آموزش و درمان آنها را به ماشین سپرد.

پشتوانه‌های علمی در ساخت ابزارهای هوشمند در کشور مهیا است؛ ولی برای تولید انبوه، نیاز به سرمایه‌گذاری بخش خصوصی دارد

آیا امکان استفاده از این امکانات در کشور به وجود آمده است؟

در حوزه اینترنت اشیاء یا IOT که توسط هوش مصنوعی مدیریت می‌شود، کارهای بسیاری در کشور انجام شده است. با کمک هوش مصنوعی در تشخیص قدرت شناخت و قدرت ذهنی افراد با مشاهده رفتار فرد کارهای زیادی در حال انجام است. دستگاه‌هایی وجود دارد که با اتصال به اینترنت شهری و مکان‌یابی فرد از طریق بلوتوث، وضعیت بدنی او را تحلیل می‌کند. مثلاً میزان اکسیژن خون، ضربان قلب و نبض و میزان حرارت بدن فرد را اندازه‌گیری و به دستگاه ارسال کرده که اگر او دچار مشکل باشد، مراقبت‌های پزشکی از راه دور برایش انجام شود. از دیگر موارد قابل ذکر، تجزیه و تحلیل از طریق راه رفتن شخص است. سنسورهایی به همین منظور در زیر پا و در کفش فرد قرار می‌گیرد تا با فشار وارده برکف پا، بیماری‌هایی را تشخیص دهد. عصاهای هوشمندی هم طراحی شده‌اند که در راه رفتن به افراد مبتلا به پارکینسون کمک می‌کنند. دستگاه‌هایی وجود دارند که چنانچه فرد در بیرون از منزل در شرایط نامتعارف قرار بگیرد، شرایط محیطی او مثل؛ رطوبت، دما و ورزش باد را اندازه‌گیری و تحلیل می‌کند. شرکت‌های مختلفی روی این ابزارها کار می‌کنند. چنین پروژه‌هایی در ایران طراحی شده ولی هنوز به خط تولید نرسیده است. امکانات در زمینه تئوری و ساخت این ابزار در کشور مهیا است ولی برای رسیدن آنها به خط تولید، نیاز به سرمایه‌گذاری بخش خصوصی است. به هر حال دانش بومی هوش مصنوعی در ایران وجود دارد.

تولید چنین ابزارهایی بر عهده دولت است یا بخش خصوصی؟

این چنین کارهایی بیشتر در بخش خصوصی قابل انجام است. معمولا دولت‌ها سرمایه اولیه‌ای را برای راه‌اندازی چنین پروژه‌هایی اختصاص می‌دهند ولی ادامه کار، بر عهده بخش خصوصی است. امکان اینکه چنین کارهایی کاملاً توسط دولت انجام شود، وجود ندارد. زمانی کار به موفقیت می‌رسد که توسط بخش خصوصی سرمایه‌گذاری، مدیریت و سودآور شود.

آیا تاکنون بخش خصوصی وارد این حوزه شده است؟

بخش خصوصی و شرکت‌های دانش‌بنیان تا ساخت نمونه‌های آزمایشی جلو رفته و توان تولید این ابزارها را در سطح وسیع را دارند ولی یک حلقه مفقوده بین مصرف‌کننده و تولیدکننده وجود دارد. تولید کننده باید مطمئن باشد که با تولید انبوه این محصول، پخش‌کننده و خریدار وجود دارد. هنوز اطلاع‌رسانی و فرهنگ‌سازی کافی در مورد استفاده

از این ابزارها صورت نگرفته است. به همین دلیل تولیدکننده‌ها انگیزه کافی برای سرمایه‌گذاری در این حوزه را پیدا نکرده است. البته بحث هوش مصنوعی و اینترنت اشیاء از بحث استفاده از ابزارهایی چون پوشیدنی های هوشمند متفاوت هستند. اگر استفاده از دستگاه-های هوشمند رایج شود، بر فعالیت همکاران توان‌بخشی و پزشکی اثرات بسیاری خواهد داشت. همان‌طور که ترویج علوم قبل از اختراع صنعت چاپ با بعد از آن بسیار فرق کرد، هوش مصنوعی هم همین تأثیرات مهم را دارد. من به طور خاص در حوزه معلولیت مثال زدم، ولی این حوزه در پروژه‌های تحقیقاتی هم تأثیرات زیادی دارد، مثل؛ گسترش پروژه‌های تحقیقاتی بر روی داروها که از طریق شبیه‌سازی انجام می‌شود. تست داروها که از طریق هوش مصنوعی انجام می‌گیرد، باعث سرعت در تولید دارو شده است. دانشگاه‌های مختلف در این حوزه کار می‌کنند. در حوزه آموزش هم بحث آموزش کارمندان از طریق هوش مصنوعی مطرح است. بسیاری از آموزش‌ها را می‌توان از این طریق به کارکنان منتقل و سطح دانش و آگاهی افراد را بالا برد. دستگاه‌هایی وجود دارد که به افراد دارای معلولیت در صورتی که وارد یک مکان ناشناخته شوند، آموزش می‌دهد که ممکن است با چه موانع ناشناخته‌ای مواجه شوند. از این طریق آمادگی لازم برای ورود به جامعه در آنها ایجاد می‌شود. دسترسی افراد دارای معلولیت به هوش مصنوعی می‌تواند به آنها کمک کند تا مستقلاً در جامعه مشارکت و به اشتغال برسند. همان‌طور که با ورود اینترنت، یک سری از کارها به صورت دورکاری تعریف شد و دست افراد دارای معلولیت را باز گذاشت که بتوانند یکسری از کارها را از دور انجام دهند. این حوزه افق جدیدی را برای افراد دارای معلولیت برای افزایش توانایی‌های خود باز کرد.

دسترسی افراد دارای معلولیت به امکاناتی که هوش مصنوعی برایشان مهیا می‌کند، به آنها برای مستقل شدن و ورود به بازار کار یاری می‌رساند

در حوزه آموزش متولیانی وجود دارند، ولی یک خانواده دارای کودک مبتلا به اوتیسم چگونه می‌تواند به چنین اپلیکیشن‌هایی دسترسی پیدا کند؟ آیا مراکزی برای ارائه این خدمات به آنها وجود دارد؟

فکر نمی‌کنم هنوز در جامعه ما اپلیکیشن یا سیستم‌های هوش مصنوعی که به‌راحتی قابل استفاده باشد، وجود داشته باشند. چنین خدماتی باید از طریق متخصصان و درمانگران در اختیار این افراد قرار گیرد. معلولیت‌ها انواع و اقسام مختلفی دارند و نیاز فردی که برای راحت‌تر راه رفتن نیاز به ابزار دارد با نیازهای فردی دارای اوتیسم فرق می‌کند. مرکزی را سراغ ندارم که این ابزارها و وسایل را بتواند به طور گسترده در اختیار افراد با انواع مختلف معلولیت قرار دهد. شاید موسسه‌ای مانند رعد بتواند در مورد ابزارها و اپلیکیشن‌های موجود در بازار یک بانک اطلاعاتی ایجاد کند تا خانواده‌ها بتوانند شخصاً آنها را تهیه کنند. در حال حاضر بهترین راهنما، همان متخصصان توان‌بخشی هستند که بر ارائه خدمات به افراد دارای معلولیت فعالیت دارند.

پس ما هنوز در ابتدای راه هستیم. چشم‌انداز شما در این خصوص چیست؟

هوش مصنوعی هنوز در ابتدای راه است و با فراگیر شدن آن حتماً چالش‌هایی هم به وجود خواهد آمد. تمام آنچه گفتیم مزیت‌های هوش مصنوعی بود، در ادامه مسیر حتماً مشکلاتی هم وجود خواهد داشت.

در حوزه استفاده از هوش مصنوعی استاندارد و دستورالعملی وجود دارد؟

سازمان بهداشت جهانی (WHO) یکسری دستورالعمل و راهنما برای استفاده بدون تبعیض از هوش مصنوعی ارائه داده است. هوش مصنوعی، به خصوص در یادگیری ماشینی، بیشتر به سراغ پاسخگویی به نیازهای افراد تندرست رفته و کمتر به جمعیت ده درصدی دارای معلولیت توجه کرده است. در طراحی هوش مصنوعی چون این ابزار بر اساس داده‌های انسانی کار می‌کند، نیازهای این قشر در نظر گرفته نشده است. اگر داده‌هایی که ارائه می‌شود، نیازهای افراد دارای معلولیت را پوشش ندهد، ممکن است برای این افراد کارایی نداشته و فقط افراد تندرست بتوانند از آن استفاده کنند.

برای جلوگیری از این تبعیض چه باید کرد؟

برای جلوگیری از تبعیض، باید داده‌ها از خود افراد دارای معلولیت هم گرفته شود. آن دسته از افراد دارای معلولیتی که در حوزه هوش مصنوعی کار می‌کنند، باید برای طراحی الگوریتم‌ها و راه‌اندازی آن مشارکت داشته باشند. مشارکت داشتن افراد دارای معلولیت در این حوزه از تبعیض جلوگیری می‌کند. هوش مصنوعی مانند اینترنت می‌تواند در بسیاری از موارد مفید و قابل اعتماد و در بعضی موارد آسیب‌زا باشد. مثلاً ممکن است در مورد فرد دارای معلولیت که به‌تنهایی زندگی می‌کند، آلارم اشتباه داده و موجب اضطرابش شود. البته هنوز تجارب زیادی در این موارد نداریم ولی مهم است که بدانیم تا چه اندازه می-توان به هوش مصنوعی تکیه کرد. چون هوش مصنوعی به اطلاعات زیادی دسترسی دارد

باید دقت شود که بخصوص افرادی که معلولیت ذهنی دارند مورد سوءاستفاده قرار نگیرند. حتی ممکن است از طریق هوش مصنوعی بشود سوءاستفاده مالی انجام داد. اینها مواردی هستند که برای جلوگیری از آسیب به خدمات گیرندگان، باید مورد توجه قرار گیرند.

در کشورهای پیشرفته که خیلی زودتر از ما به این حوزه وارد شده‌اند، می‌شود به مثال‌های موفقی اشاره کرد؟

در کشورهای پیشرفته از هوش مصنوعی در زمینه آموزش و تحقیقات خیلی گسترده استفاده می‌شود. در آنالیز داده‌های پزشکی افراد دارای معلولیت هم از این حوزه استفاده زیادی انجام می‌شود. مثلاً کمربندهای ایمنی و پوشیدنی های هوشمند در کشورهای پیشرفته قابل خرید و در دسترس است و مانیتورینگ افراد دارای معلولیت در حال حاضر انجام می‌شود. البته مانیتورینگ و اینترنت اشیاء، جدید نیستند و از قبل هم مثل ماشین حساب وجود داشتند، ولی آنچه اکنون به آن اضافه شده است، هوش مصنوعی است که توانایی آنها را بسیار بالا برده است. هوش مصنوعی قابلیت یادگیری در طول زمان دارد و به مرور تکمیل‌تر شده است.

شاید موسسه‌ای مانند رعد بتواند در مورد ابزارها و اپلیکیشن‌های موجود در بازار، بانک اطلاعاتی ایجاد کند تا خانواده‌ها بتوانند آنها را تهیه کنند

چشم‌انداز شما از آینده هوش مصنوعی چیست؟

در آینده هوش مصنوعی فراگیرتر خواهد شد و کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت را ارتقا خواهد داد.

انجمن‌های حوزه معلولیت چه کمکی در فراگیر شدن این تکنولوژی می‌توانند داشته باشند؟

نیازسنجی انجمن‌ها و سازمان‌های غیردولتی از طریق اعضای خودشان می‌تواند انجام گیرد. مثلاً اگر انجمنی که تعداد زیادی عضو دارد، دستگاهی را نیاز داشته، می‌تواند آن را سفارش داده تا به‌طور اختصاصی برایشان تولید شود. ولی یک شرکت تولیدکننده هیچ‌وقت به تعداد کم نمی‌تواند وسیله‌ای را تولید کند.

شرکت‌های دانش‌بنیان زیادی را می‌شناسم که چنین سفارش‌هایی را قبول می‌کنند. شرکت‌های غیرانتفاعی زیادی هم هستند که چنین تولیداتی دارند. توانایی تولید چنین ابزارها و اپلیکیشن‌ها در سطح بالا در کشور وجود دارد و انجمن‌ها از طریق نیازسنجی می‌توانند این کار مهم را انجام دهند. حتی یک ویلچر می‌تواند هوشمند باشد و به فردی که توانایی زیادی برای حرکت دادن و مسیریابی ندارد بدون اینکه به مانعی برخورد کند، کمک کند.

با کمک هوش مصنوعی می‌توان از ابزارهای ساده شروع کرد تا به ابزارهای پیچیده برای ارتقا کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت رسید. اپلیکیشن‌هایی برای مانیتورینگ و مراقبت‌های پزشکی، برای مادری که فرزندی با معلولیت ذهنی و یا جسمی دارد، وجود دارد که روی موبایل نصب می‌شوند که وقتی مادر بیرون از خانه است، از طریق آن بتواند بر احوال فرزندش نظارت داشته باشد.

به امید روزی که تکنولوژی‌های جدید در همه ابعاد و زمینه‌ها به افزایش کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت بیانجامد.

آرش برهمند، مهندس عمران است. او دوره‌های آموزشی بسیاری را در مدیریت رسانه گذرانده است. آرش، سردبیر ماهنامه"پیوست"، که نشریه‌ای تخصصی در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات است می‌باشد. با او در مورد هوش مصنوعی و اثراتی که در زندگی افراد دارای معلولیت می‌تواند داشته باشد گفت‌و گو کردیم.

آرش برهمند؛

هر پیشرفت و جهش در حوزه تکنولوژی، به نفع افراد دارای معلولیت است

لطفا خودتان را معرفی کنید و از فعالیت‌هایتان بگویید:

آرش برهمن، روزنامه نگار ارشد در روزنامه پیوست و فعال در حوزه رسانه‌ای هستم. حوزه مورد علاقه‌ام، تکنولوژی و کارآفرینی دیجیتال در ایران است.

لطفا در مورد اهمیت هوش مصنوعی در عصر حاضر و نقشی که می‌تواند در زندگی افراد دارای معلولیت داشته‌باشد بگویید:

موضوع هوش مصنوعی (Artificial intelligence) به چند دلیل، موضوع خیلی مهمی برای افراد دارای معلولیت است. دلیل اول این که؛ بطور کلی هر پیشرفت و جهشی در حوزه تکنولوژی، به نفع افراد دارای معلولیت است. هر کدام از فناوری‌های روز جهان جدای از هوش‌مصنوعی(AI)، از حوزه‌هایی مثل واقعیت مجازی و واقعیت افزوده گرفته تا پردازشگرهای خیلی قوی و پیشرفته، همه بطور مستقیم و غیرمستقیم در زندگی افراد دارای معلولیت تاثیر دارند. دلیلش هم این است که معلولیت همیشه با شکلی از محدودیت، چه فیزیکی و چه ذهنی گره خورده‌است و پیشرفت‌ها و جهش‌های تکنولوژیکی، فرصتی برای کاهش محدودیت‌ها برای افراد دارای معلولیت است. این یک نگاه عمومی به این حوزه است. در شکل اختصاصی‌تر هم واقعیت این است که تا به امروز آن قسمت از دستاوردهای بشری در حوزه تکنولوژی که به افراد دارای معلولیت کمک کرده، سخت‌افزاری بوده‌است. تکنولوژی امکان استفاده از اعضایی از بدنشان که محدودیت فیزیکی دارد، بتوانند استفاده کنند تا هم نیاز و وابستگی‌شان به محیط و

اغلب برون رفت‌هایی که درمورد هوش‌مصنوعی در حوزه افراد دارای معلولیت وجود دارد، در جهت کاهش محدودیت آنهاست

مناسب‌سازی‌ها و هم نیازشان به جابه‌جایی کمتر شود. تاکنون عمده پیشرفت‌ها در حوزه فناوری برای افراد دارای معلولیت، جنبه رباتیک داشت و به فیزیک آنها ارتباط پیدا می‌کرد. مثل، برگرداندن تحرک به فرد دارای معلولیت. ولی مهارت هوش مصنوعی، در فکر کردن به جای انسان است. پس توانمندسازی هوش مصنوعی برای افراد دارای معلولیت، به توانمندی ذهنی آنها می‌انجامد. نه به این معنی که باید لزوما دارای شکلی از معلولیت ذهنی باشند که بتوانند از هوش مصنوعی استفاده کنند، بلکه به این معنی که افراد دارای معلولیت، قابلیتی مانند افرادی که دارای معلولیت نیستند، کسب می‌کنند. اگر بخواهم واضح‌تر بگوییم باید به مقوله‌ای که اکنون با عنوان نورولینک از آن نام برده می‌شود، اشاره کنم. چیزی که با عنوان نورولینک در جهان مطرح شده‌است، یکی از کمپانی‌های زیر مجموعه آقای ایلان ماسک است. روش کار اینگونه است که یک سری حسگر بر روی مغز افراد نصب می‌شود (تراشه) که بتواند از طریق فکر کردن یک‌سری فعالیت‌ها را انجام دهد. شاید گفته شود این رویداد محدود به حوزه معلولیت نیست، ولی وقتی به روش پیاده‌سازی آن نگاه کنید، به اهمیت این موضوع در حوزه معلولیت پی می‌برید. اولین کسی که در دنیا از فناوری نورولینک استفاده کرد،

خواهش من این است که دوستان دارای معلولیتی که این مصاحبه را می‌خوانند، همین امروز یکی از این ابزارها را چه ایرانی و چه انگلیسی را در گوشی خود نصب کرده و از آن استفاده کنند

آقایی با فلج از گردن به پایین بود. او با فکر کردن به هر موضوعی می‌توانست کاری را انجام دهد. اگر نام او را در گوگل جست‌وجو کنید، می‌بینید که مثلا او با فکر کردن، شطرنج بازی می‌کند. درست است که تراشه یک موقعیت سخت‌افزاری دارد، ولی بخشی از آن که به جای ذهن، فکر و فعالیت‌ها را پردازش می‌کند، هوش مصنوعی است. استفاده از این ابزار بشری، در جهت کاهش محدودیت در حوزه معلولیت است.

گرچه طرح این موضوع ممکن است هیجانات زیادی ایجاد کند ولی مخاطبی که این مصاحبه را می‌خواند حتما می‌داند که استفاده از این تکنولوژی و نصب نورولینک بر روی مغز، بزودی امکان‌پذیر نیست. ولی به هر حال تحولی که در مورد هوش مصنوعی در حال اتفاق است، بسیار هیجان‌انگیز است و مرز بین رویا و واقعیت بسیار باریک است.

از تخیلات و آرزوهایی که شاید بزودی برآورده نشود که بگذریم، هوش مصنوعی چه تاثیراتی در زندگی واقعی افراد دارای معلولیت می‌تواند داشته باشد؟

هوش مصنوعی فرصت شگفت‌انگیزی را برای افراد دارای معلولیت در بهره‌مندی از آموزش‌های کلاسیک و دانشگاهی ایجاد کرده‌است. برای افراد دارای معلولیت، دستیابی به این آموزش‌ها، هیچ‌وقت در دسترس و راحت نبوده‌است. موسسه‌هایی مثل رعد که برای توانمندسازی افراد دارای معلولیت فعالیت می‌کنند، برای رفع این نیاز و از بین بردن شکاف بین آموزش کلاسیک و سنتی طراحی شده و آنچه که مورد نیاز جامعه دارای معلولیت است را تامین می‌کنند. در اینجا هم هوش مصنوعی نقش ویژه‌ای ایفا می‌کند. اگر قبلا می‌خواستید یک طراح شوید، باید اول درهنرستان و بعد در دانشگاه گرافیک می‌خواندید و بعد در یک شرکت گرافیکی کار می‌کردید و وقتی نتیجه کارتان دیده می‌شد، می‌توانستید بگویید که من یک گرافیست طراح هستم. ولی الآن فردی که بتواند با یکی از پلتفرم‌های طراحی مثل؛ میت‌جمی (MITGEMNI)، کار کند طراح است. این فرد که می‌تواند معلولیت

هم داشته باشد، تنها نیاز است که بطور حضوری یا آنلاین یاد بگیرد که چگونه یک سری دستورهای هوش مصنوعی را بنویسد. الآن پلتفورم های ایرانی مثل؛ زیگپ و مانیپیکس هم راه‌افتاده که می‌توانید از آنها برای یادگیری استفاده کنید. ظهور و بروز چنین پلتفورم‌هایی، امکان میان‌بر زدن به فضای حرفه‌ای را برای افراد دارای معلولیت ایجاد کرده‌اند. مثال دیگری بزنم: اگر قبلا یک فرد دارای معلولیت می‌خواست برنامه‌نویس شود، باید ابتدا منطق و دانش برنامه‌نویسی را در دانشگاه می‌خواند، بعد زبان برنامه‌نویسی را (با وجود اینکه این برنامه‌ها دسترس‌پذیر هم نشده‌اند) یاد می‌گرفت. ولی الآن یک جوان دارای معلولیت با توجه به تمرکز و علاقه‌ای که در این قشر وجود دارد، با چند ماه وقت صرف کردن روی پلتفورم‌های برنامه‌نویسی مثل؛ کپی‌لوت (Copilot) ماکروسافت می‌تواند برنامه‌نویس خوبی شود. فقط نیاز است که افراد وقت بگذارند و آموزش‌های مبتنی بر هوش‌مصنوعی را ببینند. این مسئولیتی را بردوش اعضای موسسه رعد می‌گذارد که این فرصت تاریخی را با آموزش‌های مبتنی بر هوش‌مصنوعی در اختیار جامعه دارای معلولیت خود بگذارد.

آیا چنین آموزش‌هایی در رعد بوجود آمده و زمینه آن فراهم شده‌است؟

رعد هم مثل بسیاری از نهادهای آموزشی دیگر در دنیا در بحث توانمندسازی افراد دارای معلولیت فعالیت می‌کنند و همان قدر که روی صحبت من با دست‌اندرکاران و تصمیم‌گیرندگان رعد است، همان قدر هم روی صحبتم با جامعه کاربران است. خیلی مهم است جاهایی مثل رعد که برای نوجوان یا جوانی که هیچ ایده‌ای از ظرفیت‌های هوش‌مصنوعی ندارد، وارد این حوزه شوند. خواهش من این است که اگر دوستان دارای معلولیت این مصاحبه را می‌خوانند، نترسند و همین امروز یکی از این ابزارها را چه ایرانی و چه انگلیسی را در گوشی خود نصب کنند و از آن استفاده کنند. شاید اسم هوش‌مصنوعی کمی هیجان‌انگیز و ترسناک باشد، ولی استفاده از آن خیلی ساده است. یک کادر دارد با چند دستور که بر اساس آن دستورها برای شما برنامه، ویدیو و تصویر تولید می‌کند. حتما امتحان کنید. رویداد توان‌تک در داخل نمایشگاه الکامپ در تاریخ ۹ تا دوازده تیرماه در نمایشگاه بین‌المللی تهران برگزار می‌شود. مبنای توان‌تک، ایجاد ارتباط میان جامعه افراد دارای معلولیت و ظرفیت‌هایی است که در جامعه تکنولوژیک ایران وجود دارد که در حد و اندازه خود موفق بوده‌است. یکی از بزرگ‌ترین موفقیت‌های توان‌تک در الکام‌استار، ایجاد علاقه در ده کسب وکار برترتکنولوژیک ایران مثل؛ دیجی کالا، کافه‌بازار، دیوار و طاقچه و... برای دسترس‌پذیری است. برای مهم است که اپلیکیشن آنها برای افراد دارای معلولیت دسترس‌پذیر باشد.

> **یکی از بزرگ‌ترین موفقیت‌های توان‌تک در الکام‌استار، ایجاد علاقه در ده کسب وکار برترتکنولوژیک ایران مثل؛ دیجی‌کالا، کافه‌بازار، دیوار و طاقچه و... برای دسترس‌پذیری است**

اینها از فواید و مزایای استفاده از هوش‌مصنوعی بودند. آیا این تکنولوژی تهدیداتی را هم با خود به همراه دارد؟

هوش مصنوعی و همه چیزهایی که یک‌باره در جامعه مطرح می‌شوند، در کنار فرصت‌های خوبی که ایجاد می‌کنند، باعث نادیده گرفتن نیازها اساسی زندگی افراد دارای معلولیت در جامعه هم می‌شوند. می‌دانیم که در کشوری زندگی می-کنیم که قدم‌های اولیه برای جامعه‌پذیری و اجتماع‌پذیری افراد دارای معلولیت در آن انجام نشده‌است. بنابراین هدف از این که می‌گوییم هوش‌مصنوعی اتفاق خوبی است این نیست که فردا آن فرد مسئول بیاید و بگوید: ما سامانه هوش‌مصنوعی را ساخته‌ایم که فرد دارای معلولیت بتواند در خانه بنشیند و فیلم ببیند! متاسفانه هنوز یک سینمای مناسب‌سازی شده و دسترس‌پذیر که فرد دارای معلولیت بتواند با ویلچر وارد شود و فیلم ببیند، ساخته نشده‌است. یکی از تهدیداتی که وجود دارد، این است که مسئولان با تکیه بر چنین چیزهای قشنگ و مورد توجه در ویترین جامعه، روی کمبودهای اساسی و بنیادین جامعه در حوزه افراد دارای معلولیت سرپوش بگذارند.

و سخن آخر..؟

اگر بخواهم در مورد هوش‌مصنوعی یک جمع‌بندی ارائه دهم، باید ظرفیت‌های این تکنولوژی را به افراد دارای معلولیت با انواع و اقسام نیازهایشان معرفی کنم. به دوستانی که محدودیت زبان دارند، استفاده از پلتفورم‌های فارسی هوش-مصنوعی را معرفی می‌کنم تا بدانند اولین مانعی که در این تکنولوژی از بین می‌رود، سد زبان است. اگر به نقاشی علاقه دارند، می‌توانند در گوگل، " طراحی نقاشی با کمک هوش‌مصنوعی" را جست‌وجو کنند تا ده پلتفورم فارسی برایشان باز شود.. اگر انگلیسی شما خوب است از پلتفورم‌های خارجی که نسخه‌های رایگان دارند، استفاده کنید. من عمیقا اعتقاد دارم که هوش‌مصنوعی آمده تا به افراد دارای معلولیت یاری رساند.

اگر هیچ ایده‌ای هم ندارید، صبر کنید تا در جاهایی مثل مجتمع رعد، با کمک جامعه تکنولوژیک ایران، این آموزش‌ها را دیده و به کمک این آموزش‌ها، به اشتغال برسید.

سـید کامـران باقـری، دکتـرای مدیریـت نـوآوری از بهتریـن دانشـگاه ایتالیـا دارد و به صـورت حرفـه‌ای و آکادمیک در این حـوزه فعالیـت می‌کنـد. او مـدرس در دانشـگاه تهران اسـت و دوازده کتـاب در ایـن زمینـه بـه رشـته تحریر درآورده‌اسـت. دغدغـه او نـوآوری، بـه معنای انجـام کار جدیـد و ارزش آفرین اسـت. بـه اعتقـاد او ایرانیـان در طـول تاریـخ، نـوآور بوده‌اند و بسـیاری از محصـولات و حتـی برخـی از صنایـع را بنیـان گذاشـته‌اند. امـا بـا آمـدن پول نفـت و وابسـتگی بـه اقتصاد نفتـی، نـوآوری در ایـران رو بـه تعطیلـی رفته اسـت.
با ایشان به گفت‌وگو نشستیم که می‌خوانید:

مدیر عامل شرکت اسمایلینو؛

دغدغه من نوآوری، به معنای انجام کار ارزش آفرین است!

لطفا خودتـــان را معرفـــی کنید و از فعالیت‌هایتان بگویید:

سید کامران باقری، دکترای مدیریت نوآوری دارم و در فضای مدیریت نوآوری و هوش مصنوعی فعالیت می‌کنم. دوازده کتاب در زمینه‌ی مدیریت نوآوری ترجمه و تالیف کرده‌ام، مقالات زیادی در سطح بین‌المللی منتشر کرده‌ام و در دانشگاه تهران هم درس می‌دهم. دغدغه من، نوآوری و نوآوری ایرانی است. منظورم از نوآوری، انجام کار جدید ارزش آفرین است. در شرکت «اسمایلینو» که مدیریت آن را به عهده دارم، نوآوری را در عمل انجام می‌دهیم.

اعتقـاد دارم کـه مـا ایرانیـان در طـول تاریـخ نـوآور بوده‌ایـم، فنـاوری، محصول و صنعـت سـاخته‌ایم. صنعـت فـرش را بوجـود آوردیـم، قنات سـاختیم و صدها نـوآوری دیگـر داشـتیم، ولـی بـا آمـدن پـول نفت و وابسـتگی به اقتصـاد نفتی، نـوآوری را تعطیـل کردیـم. نـه فقـط حاکمیـت و دولت، که مردم هـم نوآوری و خلاقیـت را تعطیـل کردنـد. البتـه هنـوز هم افـراد خـلاق داریـم. معتقدیم کـه نـوآوری، بایـد تکرارپذیـر باشـد. یک سـازمان بایـد بتوانـد بـه طـور پیوسـته ارزش جدیـد ایجـاد کنـد. ایـن نقـش در سـازمان‌های کشـورهای پیشـرفته جـا افتـاده اسـت. شـرکت سامسـونگ در سـال بیش از ۷۰۰۰ اختـراع ثبت می‌کند یعنـی بیـش از ۲۰ اختـراع در روز!

نسل جدید هوش مصنوعی، موسوم به هوش مصنوعی زاینده؛ متن خلق می‌کند، تصویر خلق می‌کند، صدا خلق می‌کند و حتی تصمیم خلق می‌کند که این آخری بسیار مهم است

در ایـن شـرکت چه اتفاقی افتـاده که در روز، ۲۰ اختـراع خلق می‌شـود؟

هدف ما این است که بتوانیم چنین سازمان‌هایی را در ایران بنا کنیم؟

چرا در ایران چنین نهادهایی شکل نمی‌گیرند؟

در ایران موانع فرهنگی، قانونی و متاسفانه کمبود نیروی انسانی وجود دارد. البته منظورم از نیروی انسانی، فردی نیست که نمره ریاضی‌اش از یک دانشگاه برتر، ۲۰ باشد!

موضوع این شماره نشریه توانیاب، هوش مصنوعی است. چه استفاده‌ای در فعالیت‌های خود از این فناوری دارید؟

ما در اسمایلینو روی سه پلتفورم مبتنی بر هوش مصنوعی کار می‌کنیم. یکی از آنها «زیگپ» است، یکی دیگر، در حوزه‌ی «تجربه‌ی تماشا» است که هنوز رونمایی نشده و یکی هم، پلتفورم «هم‌هوش»، است که برای مشتریان سازمانی طراحی شده است. من به همراه آقای دکتر ویسی که از اساتید سرشناس هوش مصنوعی در دانشگاه تهران هستند، بنیان‌گذاران این شرکت هستیم. حدود ۴۰ نفر همکار که از جوانان خوب، متخصص و تحصیل‌کرده هستند، با ما همکاری دارند. یک مجله‌ی آنلاین هم به نام مجله «زیگپ» داریم که در آن مقالات مرتبط با حوزه هوش مصنوعی هم، بصورت ساده و هم، بصورت تخصصی در دسترس عموم قرار می‌دهیم.

علاقمندان می‌توانند برای آشنایی با هوش مصنوعی و به ویژه نسل جدید هوش مصنوعی از مقالات این مجله استفاده کنند.

لطفا در مورد فعالیت‌های شرکت بیشتر توضیح دهید:

اسمایلینو جمع دو کلمه smile به معنی لبخند و innovation به معنی نوآوری است. این استارت‌آپ در حوزه هوش مصنوعی فعالیت دارد. ما سه پلتفورم، مبتنی بر نسل جدید هوش مصنوعی را توسعه و ارائه می‌دهیم. البته هوش مصنوعی حوزه‌ی علمی جدیدی نیست و حدود هفتاد سال است که از کلمه‌ی هوش مصنوعی، استفاده می‌شود. از آن زمان انسان به دنبال این بود که از الگوریتم‌ها، برای انجام کارهایی که نیازمند درجاتی از هوش‌ورزی بود استفاده کند. مثلا گفته می‌شد؛ اگر به جایی برسیم که نشود تشخیص داد طرف مقابل ما در یک گفت‌وگو انسان است یا ماشین، آنوقت است که شاهد حضور هوش مصنوعی خواهیم بود. پس باید گفت که امروزه تقریبا از این مرحله گذر کرده و به این موقعیت رسیده‌ایم.

یکی از کارهایی که در حال انجامش هستیم، راه‌اندازی پلتفورمی برای «سوادآموزی هوش مصنوعی» است که افراد چه دانش‌آموز، چه والد، چه مدیر و چه توانیاب باشند، متوجه امکاناتی که نسل جدید هوش‌مصنوعی به آنها می‌دهد بشوند

هوش مصنوعی فراز و فرودهایی را طی کرده که توانسته به جایگاه کنونی برسد. اما چیزی که در سال‌های اخیر آن را متحول کرد، نسل جدیدی از هوش مصنوعی است که به آن هوش مصنوعی زاینده (Generative AI) می‌گویند. هوش مصنوعی در معنای قدیم، بیشتر در زمینه دسته‌بندی اطلاعات استفاده می‌شد. ولی در نسل جدید؛ هم متن خلق می‌کند، هم تصویر خلق می‌کند، هم صدا خلق می‌کند و هم تصمیم خلق می‌کند که این آخری بسیار مهم است. ما در طول تاریخ هیچ فناوری نداشتیم که بتواند در کنار انسان یا حتی به جای انسان تصمیم بگیرد. هرچه بود، ابزاری برای کمک به انسان برای تصمیم‌گیری خودش بود.

جالب است بدانیم که نسل جدید هوش مصنوعی را در وضعیت کنونی به یک کودک چهارساله تشبیه می‌کنند که تازه راه افتاده و به سرعت بزرگ می‌شود. ما اکنون در یک بازه هیجانی قرار داریم که نمی‌توانیم اتفاق‌های سال‌های بعد در این حوزه را به دقت پیش‌بینی کنیم. بخاطر همین نمی‌توانیم به دقت بگوییم که هوش‌مصنوعی چه کارهایی را در آینده می‌تواند انجام دهد؟!

این اتفاق هم خیلی خوب است و هم ترسناک.

تا چه زمان ممکن است هوش مصنوعی، جای انسان را بگیرد؟

همین حالا هوش مصنوعی آزمون‌های پزشکی آمریکا و انگلیس را گذرانده و توانسته بهتر از یک پزشک، بیماری‌ها را تشخیص دهد. در امتحانی که دریکی از کلاس‌های پزشکی در آمریکا برگزار شد، همان سوالات را به هوش مصنوعی هم دادند که نمره‌اش از همه دانشجویان بالاتر شد. برای نمونه همین الآن چند صد میلیون نفر در دنیا کارشان جواب دادن به سوالات مردم است که معلوم نیست با چه دقت و با چه حوصله‌ای انجام می‌شود. همین الان امکان جایگزینی اینگونه شغل‌ها با چت بات‌ها و کال‌سنترهای هوش مصنوعی وجود دارد. به این ترتیب شاید تا سال آینده، چند ده میلیون شغل در دنیا از بین برود. الآن می‌شود از هوش مصنوعی خواست که مثلا اتاق یا آپارتمانی را طراحی کند. اگر به یک معمار چنین سفارشی داده شود، او باید چندین روز تا چندین ماه کار کند تا بتواند چنین طرح درخوری ارائه دهد. ولی اکنون هوش مصنوعی در چند ثانیه و با دقت خوبی این کار را انجام می‌دهد. این یک انقلاب بزرگ است و در تاریخ، هیچ‌وقت شاهد چنین فناوری نبودیم.

با چه چالش‌هایی در حوزه هوش مصنوعی روبه‌رو خواهیم بود؟ آیا ممکن است بتوان در آینده جلوی مضرات آن را گرفت؟

داستان عجیبی است. هنوز دنیا نمی‌داند چه اتفاقی افتاده و چه اتفاقی قرار است بیفتد. چگونه باید جلوی پیامدهای منفی آن را گرفت و چه کسی می‌تواند جلوی آن را بگیرد؟ هوش‌مصنوعی، به عنوان مهم‌ترین اسلحه به جنگ قدرت وارد شده‌است. چه کشوری در صحنه رقابت، می‌تواند جلوی ساخت اسلحه را بگیرد؟ می‌توان گفت که هوش‌مصنوعی به یک چالش جهانی تبدیل شده‌است. در آینده نزدیک، مشاغل بسیاری از بین می‌روند و این تازه آغاز این موج است. آنقدر این تغییرات سریع اتفاق می‌افتد که ما که شغل‌مان در این حوزه است، فرصت نمی‌کنیم اخبارش را دنبال کنیم! واقعا حیرت‌انگیز است.

آیا هوش‌مصنوعی در انحصار کشور خاصی است؟

کشورهای چین و آمریکا با فاصله بسیار زیاد، از سایر کشورها جلوتر هستند. حتی کشورهای اروپایی هم به گرد این دو نمی‌رسند. بازی عجیبی است و پول زیادی در آن رد و بدل می‌شود. ما همین چند هفته پیش اولین آلبوم موسیقی هوش‌مصنوعی را به نام «مشق اول» منتشر کردیم. شما می‌توانید در اینترنت «اولین آلبوم موسیقی هوش مصنوعی در ایران» را جستجو و این آلبوم را گوش کنید. کل صدا، موسیقی و ویدئوها در این آلبوم توسط هوش مصنوعی با هدایت «مسعود زمانی» خلق شده است. مطمئنم که با شنیدن آن حیرت می‌کنید. این نشان می‌دهد که بزودی صنعت موسیقی دچار تغییر بزرگی می‌شود. من پیش‌بینی می‌کنم که در یکی دوسال آینده یک جوان پانزده شانزده‌ساله بااستعداد و علاقمند به سینما می‌تواند به تنهایی و با کمک ابزارهای هوش مصنوعی، در جایی دورافتاده، فیلم سینمایی بلند و درجه یک بسازد که در سینماهای کشور قابل اکران باشد. این یعنی صنعت سینما هم دچار دگرگونی شدید خواهد شد. کمتر صنعتی از این پدیده در امان خواهد ماند.

چه چشم‌اندازی برای هوش‌مصنوعی پیش‌بینی می‌شود؟

چیزی که از قدیم در مورد چشم‌انداز هوش مصنوعی مطرح بوده، پیشی گرفتن هوش مصنوعی از هوش انسانی است. این موضوع تا همین چندسال پیش، به عنوان یک موضوع تخیلی به شمار می‌آمد و تنها در فیلم‌های علمی تخیلی دیده می‌شد، اما الآن برای رسیدن به آن، زمان قائل می‌شوند. ایلان ماسک مدعی است که تا سه سال دیگر این اتفاق می‌افتد.

این فناوری، فضای اشتغال را خیلی سریع تغییر می‌دهد. البته این که پدیده خوب است یا بد، جای بحث دارد. در گذشته فناوری جدید، شغل‌هایی را از بین می‌برد و به جایش شغل‌هایی را هم ایجاد می‌کرد. ولی به نظر می‌رسد در موج هوش‌مصنوعی، اشتغال جدید با آن سرعت جایگزین نمی‌شود. در این صورت کشوری مانند هند با یک میلیارد جمعیت و با موجی از جمعیت بی‌کار چه خواهد کرد؟ در صنعت خودروسازی، بزودی ماشین‌های خودران که نوعی ربات است و با هوش‌مصنوعی کار می‌کند را خواهیم داشت. چنان که ماشین‌های خودران فراگیر شوند، راننده‌های تاکسی، در معرض بی‌کاری قرار می‌گیرند. هوش‌مصنوعی شعر می‌نویسد، متن می‌نویسد، فیلم می‌سازد، موسیقی می‌سازد، طراحی می‌کند، کدنویسی می‌کند و غلط‌های کدنویسی انسان را تصحیح می‌کند و.... بنابراین انقلاب بزرگی در حوزه اشتغال بوجود خواهد آمد.

سواد هوش‌مصنوعی، از مهم‌ترین فرصت برای افراد دارای معلولیت است که با تسلط بر آن بتواند به استقلال مالی و شغل مناسب برسند

آیا ظهور این فناوری را می‌توان یک فرصت برای افراد دارای معلولیت یا کسانی که به دلیل هرنوع محدودیت، نتوانسته‌اند درس بخوانند و کار کنند دانست؟

حتما همینطور است. دقت بفرمایید که این افراد برای بهره‌مند شدن از امکانات هوش مصنوعی زاینده، لازم نیست دانش تخصصی هوش‌مصنوعی داشته باشند. فقط لازم است سواد هوش مصنوعی را بیاموزند و بدانند با چه ابزارهایی کار کنند. بقیه‌اش به خلاقیت و علاقه خود فرد بستگی دارد. این بدان معنی است که میلیون‌ها نفر بواسطه سواد هوش‌مصنوعی می‌توانند میلیون‌ها کار جدید انجام دهند.

آیا این یک فرصت نیست؟ حتما این یک فرصت است.

پس استفاده از هوش‌مصنوعی هم نیاز به آموزش دارد؟

بله. کار با هوش مصنوعی زاینده، نیاز به آموزش دارد اما نه دانش تخصصی که نیاز به تحصیل در دانشگاه داشته‌باشد. البته اگر فردی سواد دانشگاهی و تخصصی هم داشته‌باشد، حتما بهتر می‌تواند با این فناوری کار کند. برای نمونه؛ همکار گرافیست من بهتر از من که طراحی نمی‌دانم، می‌تواند با استفاده از هوش‌مصنوعی پوستر طراحی کند.

یکی از کارهایی که در اسمایلینو در حال انجامش هستیم، راه‌اندازی پلتفورمی برای سوادآموزی هوش مصنوعی است که «مدرسه هوش مصنوعی زیگپ» نام دارد. افراد چه دانش‌آموز، چه والد، چه مدیر و چه توانیاب، باشند با شرکت در دوره‌های آنلاین این مدرسه، متوجه تحولی که اتفاق افتاده و فرصت‌ها و امکانات هوش‌مصنوعی زاینده، می‌شوند. فکر نمی‌کنم آموزش و پرورش یا دانشگاه‌ها به این زودی بتوانند خلا این حوزه را پر کنند. ولی مدرسه زیگپ، به زودی در دسترس همگان قرار می‌گیرد. برنامه ما این است که این پلتفورم را به صورت موردی و در ابتدا برای دانش‌آموزان دبیرستانی و والدین آنها ارائه کنیم.

به نظر می‌رسد کشور ما با کاربرد فناوری هوش مصنوعی فاصله زیادی داشته باشد. به نظر شما در ایران چه موقع این اتفاق می‌افتد؟

من با این نظر موافق نیستم. سابقه کشور ما نشان داده که با فاصله کوتاهی از کشورهای دیگر، فناوری را دریافت و استفاده می‌کنیم. مثلا اوبر(Uber) در آمریکا خیلی زود تبدیل شد به اسنپ و تپسی در ایران. یا ایده‌ی آمازون در کشور ما به سرعت تبدیل به دیجی کالا شد. پس ما

هم با فاصله کمی، از فناوری هوش مصنوعی زاینده در عمل استفاده خواهیم کرد.

پلتفورم‌هایی که در شرکت راه‌اندازی کرده‌اید، چه کمک‌هایی می‌تواند به افراد دارای معلولیت کند؟

در مثال ساده آن؛ می‌توان به ابزارهایی که صدا را به متن و زیرنویس تبدیل می‌کند و مورد استفاده افراد ناشنوا و کم شنوا است اشاره کرد. ابزارهایی وجود دارد که فیلم‌ها را به هر زبانی که باشند، با زیرنویس فارسی ارائه می‌کند. همچنین متن را تبدیل به صوت می‌کند که برای نابینایان و کم بینایان مورد استفاده است. اینها ابزارهای ساده و قابل دسترس برای افراد دارای معلولیت هستند. اگرامکانات فیزیکی رباتیک را هم به آن اضافه کنیم، حتما فرصت‌های جدیدی در خدمت این افراد قرار می‌گیرد. مثل ربات‌های مجهز به هوش مصنوعی که به حمل و نقل این افراد و به بهبود کیفیت زندگی آنها کمک می‌کند. یاد گرفتن سواد هوش‌مصنوعی، از مهم‌ترین فرصت‌ها برای افراد دارای معلولیت است که به استقلال مالی و شغل مناسب برای آنها می‌انجامد. از آنجا که رابط نسل جدید هوش‌مصنوعی، محاوره است، این امر برای افرادی که محدودیت حرکتی دارند ولی از لحاظ گفتاری مشکلی ندارند، بسیار قابل استفاده است و فرصت‌های زیادی را برایشان خلق می‌کند.

ایلان ماسک شرکتی به نام "نورولینک" دارد و در آن تراشه‌ای ساخته که در مغز افراد دارای مشکلات حرکتی و گفتاری قرار می‌گیرد و فرد بدون نیاز به صحبت کردن و فقط با فکر کردن، می‌تواند بازی رایانه‌ای انجام دهد. اولین تراشه بر روی مغز انسان با موفقیت، انجام شده است. وقتی یک چنین تراشه‌ای بر روی انسان تست می‌شود، به این معنی است که تمام مراحل آزمایشگاهی و تست بر روی حیوان و.... را با موفقیت گذرانده‌است. البته بحث رباتیک و

آرزو دارم همه‌ی ایرانیان بدانند که چه اتفاق بزرگی درحال روی دادن است تا بتوانند از فرصت‌هایی که هوش‌مصنوعی زاینده در اختیارشان قرار داده، بهترین استفاده را کنند

اتصال به مغز یک مسیر است و یک مسیر هم استفاده از امکان محاوره و لینک شدن به یک دنیای جدید با ابزارهای موجود است. ابزارهای مبتنی بر هوش‌مصنوعی و اینترنت اشیاء که بر روی بدن یا لباس یا موبایل افراد قرار می‌گیرد، می‌تواند اطلاعاتی مثل فشارخون، نبض، درجه حرارت فرد و..... را بصورت بیست و چهار ساعته دریافت و تحلیل کند و مستقیما در اختیار کادر درمانی قرار دهد. هوش‌مصنوعی تشنه داده است و انتهایی برای کاربردهای جدید آن متصور نیست.

نقش انسان در این میان کجاست؟

جواب دادن به این سوال دشوار است. قبلا تصور می‌شد که هوش‌مصنوعی و ربات‌ها، جایگزین یک‌سری کارهای تکراری و فیزیکی می‌شوند، ولی الآن شاهد ورود هوش‌مصنوعی به کارهای خلاق هستیم. مواردی مثل ساختن موسیقی، فیلم‌سازی، شعر گفتن و غیره. بنابراین جواب به این سوال بسیار سخت است.

آیا استانداردها و قوانین خاصی در دنیا برای استفاده از هوش مصنوعی تدوین شده‌است و آیا می‌توان استفاده از هوش مصنوعی را از لحاظ اخلاقی محدود کرد؟

در تاریخ، سابقه نداشته که بتوان جلوی یک فناوری فراگیر و ارزان را گرفت. هوش‌مصنوعی آنقدر ارزان و در دسترس می‌شود که هرکسی می‌تواند در گوشی‌اش آن را نصب کند. نمی‌توان جلوی اینچنین فناوری‌هایی را گرفت. کشورهای اروپایی بسیار تلاش می‌کنند که قوانینی را در استفاده از هوش مصنوعی تدوین کنند، ولی این فناوری قابل مهار نیست. استفاده از هوش‌مصنوعی، پیامدهای ملی و سازمانی زیادی دارد. الآن در کشور چین با کمک هوش مصنوعی هر شهروند چینی یک کارنامه انظباطی نزد دولت دارد که روزانه و در لحظه نمره‌اش بالا و پایین می‌شود. این سیستم در چین وجود دارد و می‌تواند در کشورهای دیگر هم اجرا شود. این امر می‌تواند از نظر حقوق شهروندی بسیار خطرناک باشد. بنابراین حتما نیاز به یک سری مقررات و قوانین جهت کنترل استفاده از هوش مصنوعی وجود دارد، ولی همیشه زمانی طول می‌کشد تا بتوان قانونی برای استفاده از آن تعبیه کرد.

شما دوست دارید در این حوزه چه اتفاقی بیافتد؟

آرزو دارم همه ایرانیان بدانند که چه اتفاق بزرگی درحال روی دادن است تا بتوانند از فرصت‌هایی که هوش‌مصنوعی در اختیارشان قرار داده، استفاده بهینه کرده و سواد هوش‌مصنوعی را یاد بگیرند.

درمورد "زیگپ" هم توضیح دهید:

«زیگپ» یک پلتفورم مبتنی بر نسل جدید هوش مصنوعی است که می‌توانید آن را از کافه بازار، مایکت یا وبسایت زیگپ دریافت کنید. می‌توانید با آن به زبان فارسی صحبت کنید و از او راهنمایی و کمک بگیرید. برای مثال، می‌توانید بخواهید به زبان دیگری جواب شما را بدهد. کار کردن با آن مثل آب خوردن است. کافی است با آن حرف بزنید. به همین سادگی! تا با این پلتفورم کار نکنید، متوجه ظرفیت‌های شگفت‌انگیز آن نمی‌شوید. پس پیشنهاد می‌کنم همین امروز آن را امتحان کنید.

سوده نصراله، لیسانس نرم‌افزار دارد و در رشته مهندسی صنایع، در مقاطع کارشناسی ارشد و دکترا، مدرک گرفته‌است. او در دانشگاه‌های سراسری، آزاد ، غیرانتفاعی و علمی کاربردی هم درس می‌دهد و مولف کتاب‌های دانشگاهی می‌باشد. او علاوه بر تدریس، به عنوان مشاور درون سازمانی با کارخانه‌های صنعتی هم همکاری دارد. سوده نصراله یازده سال است که به عنوان مدرس، در دانشگاه علمی کاربردی رعد تدریس می‌کند.

مدرس دانشگاه رعد؛

هنوز هوش مصنوعی در خدمت انسان است!

لطفا خودتان را معرفی کنید؟

سوده نصراله هستم. لیسانس نرم‌افزار دارم و در رشته مهندسی صنایع، در مقطع کارشناسی ارشد و دکترای مدرک گرفته‌ام. به تدریس بسیار علاقه دارم و در دانشگاه‌های سراسری، آزاد ، غیرانتفاعی و علمی کاربردی هم درس می‌دهم. از سال ۹۳ در دانشگاه علمی کاربردی رعد مشغول به تدریس شده‌ام. مولف کتاب‌های دانشگاهی هستم و علاوه بر تدریس، به عنوان مشاور درون سازمانی با کارخانه‌های صنعتی همکاری دارم. رشته صنایع، بین رشته‌ای است و من علاوه بر حوزه صنایع با حوزه مدیریت، کامپیوتر و حسابداری هم در ارتباط هستم.

هوش مصنوعی بر اساس داده‌هایی که ما به او می‌دهیم، دسته‌بندی، برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری می‌کند ولی به جای ما تصمیم نمی‌گیرد

چگونه با دانشگاه علمی کاربردی رعد ارتباط گرفتید و چه دروسی را در این دانشگاه تدریس می‌کنید؟

بعد از فارغ‌التحصیلی، برای مراکز مختلف دانشگاهی سوابق فعالیت‌های علمی و پژوهشی خود را ارسال کردم. بر طبق روال، رزومه‌ها پس از بررسی اولیه دذ واحد مربوطه ، به سازمان مرکزی دانشگاه‌ها؛ دانشگاه آزاد، دانشگاه‌های علمی‌کاربردی و دانشگاه سراسری فرستاده می‌شود و در صورتی که مورد تائید قرار گیرد، "کد مدرسی" صادر شده و فرد به عنوان مدرس می‌تواند در دانشگاه‌های متقاضی مشغول به‌کار شود.در دانشگاه علمی کاربردی با دانشجویان مدیریت (گرایش های مختلف) و حسابداری کلاس دارم و به تدریس دروس اصلی آن مشغول هستم .

ما به عنوان مدرس در حوزه کسب و کار و صنعت چه کمکی از هوش مصنوعی هم در حوزه صنعت و هم در حوزه آموزش می‌توانید دریافت کنید؟

هوش مصنوعی با گرفتن اطلاعات از بازار و انجام بازاریابی درست ، برای ورود به حوزه درآمدزا در حوزه کسب و کار، پیشنهاداتی ارائه می‌دهد. به عنوان

مثال اگردر طی تحقیقات به عمل آمده به این نتیجه برسید که بازار کفش اشباع شده است، ورود به بازار دیگری را پیشنهاد می‌دهد. چون جامعه ما به سمت میانسالی و کهنسالی می‌رود، ورود به بازار پروتز و ویلچر که می‌تواند سودآور باشد، را پیشنهاد می‌دهد. انواع و اقسام پروتزها را معرفی کرده و نقاط ضعف و قوت هر کدام را عرضه می‌کند تا شخص خودش انتخاب کند. هوش مصنوعی بر اساس داده‌هایی که به او می‌دهیم، دسته‌بندی، برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری می‌کند ولی به جای ما تصمیم نمی‌گیرد.

شما این دروس را به دانشجویان کدام رشته‌ها آموزش می‌دهید؟

درس "کنترل کیفیت" را به دانشجویان رشته مدیریت کسب وکار ، رشته صنایع و رشته کامپیوتر، ارائه می‌دهم. حوزه کنترل کیفیت، زنجیره تامین یک محصول را از جهت کیفیت، بررسی می‌کند. خروجی کار را چه تولیدی باشند و چه خدماتی (خدمات اورژانس یا آتش‌نشانی و بانک‌ها) را مورد بررسی قرار می‌دهیم. باید دانست که برای ارائه خدمات مناسب و تولید باکیفیت، چه فاکتورهایی باید رعایت شوند. در این درس، بزرگان صاحب سبک در کنترل کیفیت را هم به دانشجویان معرفی می‌کنم. بحث ایزوها در کنترل کیفیت و آموزش آن ها بسیار حائز اهمیت است. سبز بودن زنجیره تامین هم که در دهه‌های اخیر بسیار مطرح و مهم شده است، بحث داغی است که اگر کسب‌وکارهایی که می‌خواهند به تازگی وارد زنجیره تامین شوند،اگر سبز نباشند به آنها مجوز کسب و کار تعلق نمی‌گیرد.

در مورد سبز بودن بیشتر توضیح دهید:

سبز بودن به این معنی است که در تولید محصولات، از مواد قابل بازیافت استفاده شود. یا در حمل و نقل از ماشین‌هایی که به جای سوخت فسیلی، از پنل خورشیدی استفاده می‌کنند استفاده شود. یا از ماشین‌های هیبریدی و قطارهای برقی استفاده شود. در بحث تعمیرات هم، از دستگاه‌هایی که حداقل سوخت فسیلی و دی‌اکسید کربن را تولید می‌کنند، استفاده شود. در این دروس، قوانین و مقرراتی که هر کسب وکار باید آنها را رعایت کند، ارائه می‌شود.

بسیاری از دانشجویان با ویلچر رفت و آمد می‌کنند، خیلی از آنها مشکلات گفتاری هم دارند ولی برنامه‌نویس هستند، پیج‌های اجتماعی دارند و ادمین صفحات مجازی شده‌اند

دانشجویان دانشگاه علمی کاربردی رعد، هم دارای معلولیت هستند و هم تندرست، چه ارزیابی از توانایی این افراد در مقایسه با همدیگر دارید؟

در دانشگاه علمی‌کاربردی رعد بسیاری از دانشجویان، معلولیت دارند ولی این بچه‌ها بسیار با استعداد و توانا هستند. من در شروع همکاریم با دانشگاه در سال ۹۳، دانشجوی ناشنوایی داشتم که لب‌خوانی می‌کرد ولی از افراد شنوا، مستعدتر و کوشاتر بود. دانشجویان دارای معلولیتی که بعضی مادرزادی و بعضی در اثر حادثه دچار معلولیت شده‌اند، بسیار افراد هوشیار و توانمندی هستند. توانایی این بچه‌ها نه تنها کمتر از بقیه نیست، بلکه بسیار با استعداد و باهوش هستند. به این دلیل که خارج شدن این افراد از منزل به دلیل عدم مناسب‌سازی معابر شهری و مراکز تفریحی بسیار دشوار است، شاید تنها دلخوشی و لذت آنها، آمدن به دانشگاه، ارتباط با دوستان و درس خواندن باشد. بسیاری از دانشجویان با ویلچر رفت و آمد می‌کنند، خیلی از دانشجویان مشکلات گفتاری دارند، ولی برنامه نویس هستند، پیج‌های اجتماعی دارند و ادمین صفحات مجازی شده و از این طریق وارد بازار کار شده‌اند. خیلی از آنها حسابداری یا طراحی انجام می‌دهند و به درآمد رسیده‌اند. ممکن است بعضی به دلیل مشکلات جسمی و حرکتی کندتر از سایرین یاد بگیرند و گاهی لازم باشد مطلبی را دو یا سه بار تکرار کنم، ولی تا مطلبی را کاملا درک نکنند، کوتاه نمی‌آیند! وقتی هم مطلبی را یاد گرفتند، با کلاس همراهی می‌کنند، تمرین‌ها را حل کرده و در بحث‌ها مشارکت می‌کنند.

به نظر شما تلفیقی بودن کلاس‌های دانشگاه و برداشتن خط‌کشی‌ها بین افراد دارای معلولیت و افراد تندرست چه کمکی به همه دانشجویان و فرهنگ‌سازی در مورد توانایی‌های این افراد می‌کند؟

برداشتن این فاصله‌ها کمک بزرگی در افزایش اعتماد به نفس افرادی که معلولیت دارند می‌کند و در روحیه و اعتماد به نفس آنها بسیار تاثیرگذار است. دانشگاه علمی وکاربردی رعد با هدف ادامه تحصیل افراد دارای معلولیت در فضایی مناسب‌سازی شده تاسیس شد و در کنار آنها دانشجویان تندرست هم ثبت‌نام شدند. هدف این است که افراد دارای معلولیت در مدارس و دانشگاه‌ها حضور داشته و با دانشجویان دیگر هم در ارتباط باشند. در محیط دانشگاه، شاهد ارتباط نزدیک آنها با هم هستم. آنها بخوبی با هم ارتباط برقرار کرده و در جمع دانشجویان تندرست هم بخوبی پذیرفته می‌شوند. در ده سالی که با دانشگاه رعد همکاری دارم، هیچوقت شاهد خط‌کشی بین بچه‌های دارای معلولیت و تندرست نبوده‌ام. بارها دیده‌ام بچه‌ها در کنار هم در کافی‌شاپی که در طبقه پایین دایر است، جمع می‌شوند و گفت‌وگو می‌کنند. یکی با ویلچر، یکی با واکر و یکی با پای خود می‌آید و هیچوقت شاهد حس ترحم و

دلسوزی نبوده‌ام. عدم جداسازی‌ها در جایی مثل دانشگاه رعد کاملا حل شده‌است. من این فضا را بسیار دوست دارم. اساتید دانشگاه رعد هم سرسوزنی تبعیض میان دانشجویان با هر شرایطی قائل نمی‌شوند و هر فرد به اندازه تلاشش، نمره می‌گیرد. البته در شرایطی خاص؛ مثلا دانشجویی که به دلیل زخم بستر در بیمارستان بستری شده و مدتی نمی‌تواند سرکلاس حاضر شود، سیاست‌های موردی برایش اندیشیده می‌شود، ولی امکان هیچ‌گونه تبعیض و ترحم و سوءاستفاده در محیط دانشگاه وجود ندارد. دانشجویان دارای معلولیت، دانشگاه را بسیار دوست دارند چون احساس مفید بودن می‌کنند و از محیط‌های دانشجویی و تحصیلی بسیار می‌آموزند. اگر یک کار پژوهشی در کلاس مطرح شود، اول دانشجویان دارای معلولیت هستند که داوطلب می‌شوند و سمینار می‌دهند و صحبت می‌کنند. اگر در تکلم هم مشکل داشته باشند با گوشی یا لپ‌تاپ، مطالبشان را تایپ می‌کنند. آنها فعالانه در کلاس شرکت می‌کنند، سوال می‌کنند و علی‌رغم تمام مشکلات، پای تخته می‌آیند و تمرین حل می‌کنند. در دانشگاه دانشجویان

تا مطلبی را کاملا درک نکنند، کوتاه نمی‌آیند. وقتی هم مطلبی را یاد گرفتند، با کلاس همراهی می‌کنند، تمرین‌ها را حل کرده و در بحث‌ها مشارکت دارند

نابینا، ناشنوا و دارای معلولیت‌های گفتاری و معلولیت‌های جسمی‌حرکتی داریم که در کنار هم درس می‌خوانند و رشد می‌کنند.

در دانشگاه علمی کاربردی رعد، رشته‌های مختلفی در مقاطع کاردانی و کارشناسی مثل، مددکاری، روانشناسی، نرم-افزار، گرافیک، حسابداری، مدیریت و ... ارائه می‌شود.

اگر سخن یا توصیه‌ای دارید بفرمایید؟

همانطور که گفتم قسمتی از کار ما کاملا با دست انجام می‌شود ولی در قسمتی که مربوط به نتیجه‌گیری و تجزیه و تحلیل نتایج است، از هوش مصنوعی و نرم‌افزارهای مختلف کمک می‌گیریم. به هرحال هنوز هوش مصنوعی در خدمت انسان است. مثلا در انبارها، به عنوان رباط کارگر کار می‌کنند و این امکانی بود که ژاپنی‌ها شروع کردند. بعد از جنگ جهانی دوم آنها به این نتیجه رسیدند که چرا از نیروی انسانی برای کارهای یدی استفاده می‌شود؟ در حالی که این کارها را رباط هم می‌تواند انجام دهد. رباط تا حدودی قدرت فکرکردن هم دارد که مثلا کالایی که اول وارد انبار شده، زودتر خارج شود و یا اگر کالایی دارای تاریخ انقضاء باشد، لازم است برمبنای تاریخ انقضاء از انبار خارج شود. پس کالایی که تاریخ انقضایش در حال اتمام است، جلوتر قرار بگیرد و کالایی که تاریخ انقضایش دیرتر است، عقب‌تر قرار بگیرد. این چیزی است که رباط انسان‌نما می‌تواند تشخیص دهد. یعنی تاحدودی قدرت فکر کردن دارد، ولی نه به اندازه مغز انسان. هوش مصنوعی در کارهای یدی می‌تواند کمک کند و در جاهایی هم که ذهن انسان یاری نمی‌کند، می‌تواند با انسان همفکری کند.

هنوز هوش مصنوعی در خدمت انسان است و آخرین نمونه چت‌جی‌پی‌تی هم که بتازگی عرضه شده‌است، هنوز نمی‌تواند به اندازه انسان فکر کند.

آنا گزارش می‌دهد؛

فناوری در خدمت کمک به افراد دارای معلولیت

معرفی اپلیکیشن‌های برتر مبتنی بر هوش مصنوعی برای افراد ناتوان

حدود ۱۵درصد از جمعیت جهان (بیش از یک میلیارد نفر)، بر اساس آمار سازمان بهداشت جهانی دارای نوعی معلولیت یا ناتوانی هستند که این امر آنها را در زندگی روزمره با مشکلات متعددی روبه‌رو می‌کند. فناوری هوش مصنوعی و اپلیکیشن‌های آن می‌توانند کمک بزرگی به این افراد کند.

به گزارش خبرنگار حوزه علم، فناوری و دانش‌بنیان گروه فناوری خبرگزاری آنا، افلاطون، فیلسوف بزرگ یونان می‌گوید؛ احتیاج مادر اختراع است. این امر هر روز توسط فناوری ثابت می‌شود. با افزایش نیازهای افراد، محققان و دانشمندان روی فناوری‌های دم‌دستی و دردسترس‌تری برای همه کار می‌کنند. اما افراد دارای معلولیت و ناتوان کجای این حلقه از فناوری قرار دارند؟ نگران نباشید، آنها توسط هوش مصنوعی و کاربردهای آن به حال خود رها نشده‌اند.

طبق گزارش سازمان بهداشت جهانی (WHO)، حدود ۱۵درصد از جمعیت جهان (بیش از یک میلیارد نفر) دارای نوعی معلولیت یا ناتوانی هستند. از مدت‌ها قبل فناوری درها را برای افراد دارای نقص باز کرده است. برای افراد عادی، هوش مصنوعی فقط یک فناوری آینده‌نگرانه است، اما برای افراد ناتوان این امر پایانی بر امور دشوار آنها است.

در ادامه فهرستی از برنامه‌های مجهز به هوش مصنوعی را معرفی می‌کنیم که تغییری در زندگی افراد دارای معلولیت ایجاد می‌کند.

اپلیکیشن لوک‌آوت (Lookout)

اپلیکیشن لوک‌آوت (Lookout) که توسط شرکت گوگل توسعه داده شده، یک برنامه تلفن همراه قابل‌دسترس برای افراد کم‌بینا است. وقتی کاربر، دوربین را به سمت اشیاء هدایت می‌کند، این برنامه می‌تواند به‌طور آنی محیط اطراف را روایت کند. این امر می‌تواند مواردی مانند حیوانات و افراد، همچنین دیوارها، ترافیک و سایر موانع بالقوه را تشخیص دهد. برنامه می‌تواند بین حالت‌های خانه، محیط کار و تفریح، جابه‌جا شود تا الگوریتم‌های خود را بر عناصر مربوط به آن محیط متمرکز کند. نظرات کاربران نشان می‌دهد این برنامه بسیار دقیق‌تر از سایر برنامه‌های مشابه است و حتی می‌تواند مواردی مانند منو و اسناد را بخواند.

اپلیکیشن Seeing AI

اپلیکیشن Seeing AI پروژه تحقیقاتی شرکت مایکروسافت است. این برنامه با استفاده از قدرت سرویس ابری و هوش مصنوعی، خدمات هوشمندی را برای کمک به هدایت کردن زندگی روزمره افراد دارای معلولیت، ارائه می‌کند. این اپلیکیشن جهان اطراف افراد کم‌بینا را روایت می‌کند. درواقع این برنامه از دوربین تلفن همراه برای ارائه جزئیات افراد، اشیاء و پیام‌های متنی استفاده می‌کند. علاوه بر این قادر است بارکد اجناس را اسکن کرده و تصاویر را شناسایی کند. همچنین می‌تواند اسناد مختلف را بخواند و جنسیت، سن، احساسات و اقدامات افراد را تشخیص دهد.

اپلیکیشن راجر ویس(RogerVoice)

اپلیکیشن «راجر ویس» (RogerVoice) به‌گونه‌ای طراحی شده که تماس‌ها را برای جامعه ناشنوایان قابل‌دسترس و ساده می‌کند. این برنامه با استفاده از فناوری تشخیص صدا و سنتز سرعت، به افراد کم‌شنوا کمک می‌کند تا با هرکسی تماس گرفته و مکالمه انجام دهند. این برنامه بیش از صد زبان را پشتیبانی کرده و در بسیاری از کشورهای جهان کار می‌کند.

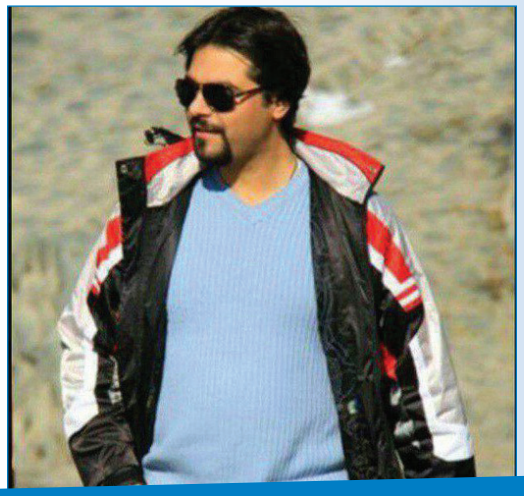

روزبه بابازاده، مدیرعامل انجمن ترویج اینترنت اشیاء و علوم داده، کارشناس و کارشناس ارشد رشته مهندسی پزشکی است و دکترای مدیریت کسب و کار را دارد. این انجمن حدود ده سال پیش پایه ریزی گردید و شروع به کار کرد. انجمن ساختار هیات امنایی دارد و هدفش فرهنگ‌سازی، آموزش، ترویج و مشاوره عمومی و تخصصی در حوزه هوشمندسازی است. انجمن اینترنت اشیاء و علوم داده در شبکه‌های اجتماعی مانند؛ تلگرام و واتساپ و اینستاگرام حضور فعالی دارد.

با دکتر بابازاده در مورد هوش مصنوعی و انجمنی که با این موضوع تاسیس کرده‌اند، به گفت‌و گو نشستیم.

در گفت‌وگو با مدیرعامل انجمن اینترنت اشیاء و علوم داده؛

هوشمندسازی می‌تواند به کاهش بسیاری از مشکلات کشور کمک کند

لطفا در ابتدای گفت‌وگو خودتان را معرفی‌نمایید:

روزبه بابازاده هستم، فارغ التحصیل کارشناسی الکترونیک،کارشناسی ارشد رشته مهندسی پزشکی و دکترای مدیریت کسب و کار، همچنین مدیرعامل انجمن ترویج اینترنت اشیاء و علوم داده هم می‌باشم.

از انجمن اینترنت اشیا و علوم داده و انگیزه ایجاد آن بگویید:

انجمن حدود ده سال پیش با دوستانی دور هم جمع شدیم و تصمیم گرفتیم در این حوزه فرهنگ سازی انجام دهیم، تقریبا همزمان با دوستانی دیگر در نظام صنفی رایانه‌ای تهران هم حوزه صنفی اینترنت اشیا را شروع کردیم و در همان سالهای ابتدایی با همراهی متخصصانی از هر دو گروه تصمیم به ثبت انجمن افتادیم. ابتدا یک کمیسیون اینترنت اشیاء در نظام صنفی رایانه ای با هدف فرهنگ‌سازی ایجاد کردیم، به دلیل اینکه با ورود به هر حوزه جدید، اول باید فرهنگش را ایجاد کنیم. بعد از آن به دنبال ثبت سازمان مردم نهاد رفتیم. شش سال طول کشید تا با طی مراحل مختلف، توانستیم انجمن "ترویج اینترنت اشیا و علوم داده" را در وزارت کشور به ثبت برسانیم. سه سال هم هست که توانستیم پروانه فعالیت بگیریم. در شش استان نماینده داریم و به دنبال داشتن نمایندگی در سایر کشورهای دیگر از قبیل؛ بلغارستان، عمان، آلمان، اتریش، ایتالیا، ترکیه، کانادا و ... هم هستیم. اینترنت اشیاء موضوع جذابی است و در جهان امروز کسب وکاری را پیدا نمی‌کنید که در آن اینترنت اشیاء وجود نداشته باشد. هر آنچه که در مورد هوشمندسازی در حوزهایی از قبیل: سلامت، کشاورزی، حمل و نقل و غیره وجود دارد، در حوزه فعالیت انجمن ما قرار دارد

ابزارهای زیادی از طریق اینترنت اشیاء و هوش مصنوعی در حوزه سلامت سالمندان، افراد دارای معلولیت و حتی در حوزه جنین و نوزاد و کودک وجود دارد که همه در خدمت افزایش سلامتی انسان هستند

لطفا در مورد اینترنت اشیاء و علوم داده و ارتباط آن با هوش مصنوعی، بیشتر توضیح دهید؟

واژه هوش مصنوعی بسیار شنیده می‌شود اما اسامی؛ اینترنت اشیاء و علوم داده کمتر مطرح بوده‌است، در حالی‌که هوشمندسازی و هوش مصنوعی، زیر مجموعه اینترنت اشیا و علوم داده‌است. ممکن است واژه اینترنت اشیاء کمتر بکار رود، ولی اکثریت مردم در زندگی روزمره خود بارها از آن استفاده می‌کنند. در حال

حاضر بیشتر افراد از گوشی هوشمند که ابزار اینترنت اشیاء است استفاده می‌کنند و برآوردها حاکی از این است که در سال ۲۰۲۵ به ازای هر نفر، ده ابزار اینترنت اشیاء در دنیا کاربرد خواهد داشت. یعنی اگر فعلا شما فقط از یک موبایل که ابزار هوشمند است استفاده می‌کنید، بزودی از سایر این ابزار در لپ‌تاپ، ساعت هوشمند، لوازم برقی هوشمند مثل: جاروبرقی، یخچال، ماشین هوشمند و .....هم استفاده خواهید کرد یا در آن زمان ۹ دستگاه شما را هم کس دیگری استفاده میکند.

رشته تحصیلی من مهندسی‌پزشکی است. پایان نامه من در مورد تولید یک کفی که در داخل کفش قرار می‌گرفت بود. این کفی کفش ۲۱ پارامتر سلامتی را اندازه میگرفت که از روی آن میتوان چهل نوع بیماری مغزی و عصبی که بر راه‌رفتن فرد تاثیر می‌گذارد را تشخیص داده و اطلاعات زیادی ازسلامتی فرد ارائه میداد. استفاده از چنین ابزارهایی در دنیا بسیار گسترش پیدا کرده‌است. ابزارهای هوشمند زیادی با استفاده از اینترنت اشیاء و هوش مصنوعی در حوزه سلامت افراد دارای معلولیت و غیر معلول وجود دارد که همه در خدمت افزایش سلامتی هستند. از این ابزار از زمانی که انسان بصورت جنین در رحم مادر قرار دارد تا زمانی که سالمند می‌شود، می‌توان در جهت بهبود کیفیت زندگی و پیشگیری و درمان بیماری‌ها کمک گرفت. مثلا در مورد جنین ابزارهایی وجود دارد که به مادر کمک می‌کند تا نبض و حرکت و مراحل رشد او را ارزیابی کند. بسیاری از مادران که نگران سلامت جنین خود هستند، برای رفع نگرانی بارها به پزشک مراجعه کرده و سونوگرافی انجام می‌دهند در صورتی‌که با استفاده از این ابزارها که با موبایل ارتباط میگیرند و با قرار گرفتن روی شکم مادر، صدای ضربان قلب جنین را مادر شنیده و از طرفی میتواند در لحظه داده‌ها را به پزشک نیز ارسال کرد.

آیا امکان استفاده از چنین ابزارهایی در ایران بوجودآمده؟

در ایران هنوز با استفاده از چنین تکنولوژی پیشرفته‌ای بصورت عمومی فاصله داریم و

در پروژه‌های دانشجویی، ابزارهای کارآمدی را به همراه دانشگاه ها طراحی کردیم مثل؛ کمربند برای استفاده سالمندان و افراد دارای معلولیت. این کمربند ایربگی داشت که به محض تشخیص افتادن فرد، باز می‌شد و او را از آسیب و شکستگی محافظت می‌کرد

بسیاری از دستگاه‌های مربوط به آن در کشور ما بطور عمومی در دسترس نیست. واقعیت این است که استفاده از این تکنولوژی، بسیار ترسناک است چون به تمام داده‌های زندگی افراد دسترسی پیدا می‌کند. در سال‌های ۹۵ –۹۶ بحث مفصلی با دانشکده‌های علوم‌پزشکی و وزارت بهداشت بر سر مالکیت داده سلامت هوشمند داشتیم که متاسفانه به دلیل واهمه‌ای که نسبت به این تکنولوژی جدید داشتند، عملا به جایی نرسیدیم. دلیل آن هم ناآگاهی مدیران تصمیم‌گیرنده نسبت به این تکنولوژی و ظرفیت‌های آن بود. لازمه گسترش دستگاه‌های هوشمند، راه‌اندازی کسب و کارهای مناسب و سودآورشدنش است، چون بقای آن وابسته به درآمد است. بقا و ماندگاری سیستم‌های هوشمند در حوزه‌های مختلف، بر داده‌ها و راه‌اندازی کسب کار مناسب آن استوار است. مثلا در قبال ارائه اطلاعات سلامتی فرد به پزشک، مبالغی جابه جا می‌شود. هر چه تعداد خدمات‌گیرندگان بیشتر شود، کسب و کار در این حوزه رونق پیدا کرده و درآمد افزایش پیدا می‌کند.

جالب است بدانید که پنج تا از ده شرکت اول دنیا از نظر درآمد، در حوزه IT هستند، نه در حوزه نفت و انرژی.

چه موانعی در کشور ما برای توسعه این حوزه وجود دارد؟

در کشور ما قوانین مربوط به این حوزه آنقدر سخت و دست و پا گیر هستند که عملا امکان ایجاد کسب وکار مناسب این حوزه از بین رفته‌است. در بحثی که با دانشکده‌های علوم پزشکی در مورد مالکیت داده‌های سلامت داشتیم، آنها مدعی بودند که مالکیت داده های سلامت مربوط به پزشک است در صورتی‌که، همانطور که عکس رادیولوژی، نوار قلبی، نتیجه ازمایش‌ها و ..... به بیمار تحویل داده می‌شود، تمام داده‌ها هم متعلق به فرد بیمار است، و بیما باید بتواند آزادانه و آگاهانه تصمیم بگیرد چه بر سر داده های سلامت خود بیاورد

هوشمندسازی در کشور ما با چه چالش‌هایی روبه‌رو است؟

در کشور ما از یک طرف شرکت‌های تولید کننده، از طرف دیگر حاکمیت و در حوزه سلامت هم پزشکان خود را مالک داده‌ها می‌دانند. این تضادها به همراه قوانین نابخردانه باعث شکل نگرفتن کسب وکار و هوشمندسازی در کشور ما شده‌است. در جلسه‌ای که با مسئولان وزارت بهداشت داشتیم از آنها پرسیدم که از ده نفری که در این اتاق هستیم چند نفرتان دارای ساعت هوشمند هستند؟ سه نفر از آنها ساعت هوشمند داشتند و من سوال کردم داده‌های سلامتی که این ساعت می‌گیرد از؛ اکسیژن خون و ضربان قلب و وضعیت خواب و کالری مصرفی و ....کجا می‌رود؟ آیا این داده‌ها دست شما یا وزارت بهداشت یا دست پزشک شماست؟ خودم جواب دادم که این داده‌ها، دست شرکت‌هایی مثل سامسونگ و اپل و شیوئامی و غیره است. این شرکت‌ها با همین داده‌ها پرونده سلامت فرد را دارند و در صورت لزوم نسخه فرد و دارویش را هم مشخص می‌کنند. باید سوال کرد که با فاصله از این تکنولوژی ها، تمامیت خواهی ها و قوانین نابخردانه، نظام سلامت در کشور ما چه جایگاهی دارد؟

پیشنهاد شما در جلسه‌ای که با مسئولان بهداشتی داشتید چه بود؟

پیشنهاد ما این بود که نه چندان فضا را باز بگذاریم که امنیت مردم به خطر بیافتد و نه آنقدر آنرا محدود کنیم که کسب و کاری شکل نگیرد. سال ۹۵ سندی به نام اصول حاکم بر اینترنت اشیاء در

شورای عاب فضای مجازی تدوین شد که تا سال۹۶ مهر محرمانه بر روی آن بود. کسب و کارها از کجا باید بفهمند اصول حاکم که تدوین شده چیست؟ با مطالعه آن دیدیم که بر مبنای این سند، عملا هیچ کسب وکاری در این حوزه نمی‌تواند پا بگیرد.
یکی از دغدغه های لایه حاکمیتی امیت داده هست. پیشنهاد ما به آنها این بود که زیر ساخت و امکاناتی را مجانی در اختیار شرکت‌ها قرار دهید تا مشوقی باشد برای شرکتها که داده‌هایشان را به زیر ساختهای حاکمیت منتقل کنند و حاکمیت هم امنیت داده‌ها را برعهده گیرد. به این ترتیب هم داده‌ها مرتب می‌شوند، هم کسب و کارها و کارآفرینی شکل می‌گیرد و هم امنیت داده‌ها حفظ می‌شود.

شما به عنوان انجمن با چه ارگان‌هایی در این مورد صحبت کرده‌اید و با چه نهادهایی در ارتباط هستید؟

ما با سازمان فناوری اطلاعات و ارتباطات، وزارت بهداشت، وزارت صمت و شورای عالی فضای مجازی و شهرداری در ارتباط هستیم و مذاکره می‌کنیم. وزارت بهداشت خود را صاحب داده کلان افراد می‌داند و هنوز به این نتیجه نرسیده که افراد خودشان بتوانند داده‌های خود را به جای دیگری برای پایش سلامتی خود ارائه دهند. مثلا بیست نفر بیمار از فلان شرکت بخواهند که از هوش مصنوعی برای پایش سلامتشان استفاده کنند و این وسط حاکمیت و وزارت خانه دخالتی نداشته باشند. وزارت بهداشت هنوز به این مرحله نرسیده که برای این حوزه، کسب و کاری قائل شود. اگر کسب و کاری شکل نگیرد، این همه قانون و قانونگذاری به چه دردی می‌خورد و برچه مبنایی قابل اجراست؟ متاسفانه امکان کسب و کار در این حوزه را محدود و یک سری اصول و قوانین بر آن تحمیل شده‌است! این در حالیست که صنعت هوشمندسازی، نه کارخانه بزرگی می‌خواهد و نه فضا و دفتر. فرد می‌تواند در داخل منزل کار کند و محصولش را در یک فلش گنجانده و به هر کجا و هر کشوری که دوست داشت با خودش ببرد. به همین دلیل است که صنعت هوشمندسازی تا کنون در کشور ما شکل نگرفته‌است.
دو مشکل اساسی در کشورما در حال حاضر مسئله آب و مهاجرت است. در حالی که با یک برنامه کشاورزی هوشمند می‌توانیم تا حدود زیادی مشکل آب را در کشور کاهش دهیم. حکومت باید در هوشمندسازی حوزه‌هایی مانند؛ کشاورزی یا حوزه سلامت و ... را حمایت کند. هوشمندسازی می‌تواند بسیاری از مشکلات مملکت را کاهش دهد. از طرفی این حمایت ها هم اگر درست انجام گیرد برای حاکمیت هم بازگشت اقتصادی بصورت مالیات دارد. شرکتها باید کارکنند که مالیات بدهند.

مایلیم بچه‌های درگیر با اوتیسم را برای کار در حوزه هوشمندسازی و کامپیوتر آموزش دهیم چون این کار نیاز به ارتباط محدودی با افراد دارد و شخص می‌تواند ساعت‌ها در یک اتاق بنشیند و دورکاری کند

استفاده از اینترنت اشیاء در کشورهای دیگر هم راه افتاده است؟

بله. سالهاست که اینترنت اشیا و استفاده از آن در بسیاری از کشورها راه افتاده و در برخی کشور ها قدمت بالای ۳۰ سال دارد و بسیاری از کشورها در این حوزه از ما خیلی جلوتر هستند. رشد کسب وکارهای حوزه اینترنت اشیاء و هوشمندسازی، حدود ۲۵٪ درسال است که بزرگ‌ترین رشد در بین تمام کسب و کارهاست. آرزو داریم که در حوزه هوشمندسازی و تحول دیجیتال در ایران حدود ۱۵٪ رشد داشته‌باشیم.

انجمن ترویج اینترنت اشیاء و علوم داده با چه هدفی شروع بکار کرد؟

هدف ما فرهنگ‌سازی عمومی و تخصصی در حوزه هوشمندسازی است. همه ما بخاطر سلامت شخصی، بخاطر امنیت غذایی، بخاطر حمل و نقل و به خاطر هرچه که به نوعی به زندگی ما وابسته است، به این تکنولوژی نیاز داریم. پس لازم است همه مردم با این حوزه آشنا شوند، بدانند شهر هوشمند چیست؟ بدانند حمل و نقل هوشمند و سلامت هوشمند چیست و بدانند اگر بیماری دارند، اگر سالمند و اگر معلولیتی دارند، سلامت هوشمند چه کمکی می‌تواند به آنها کند؟ وقتی عموم مردم با این حوزه

آشنا شوند، تقاضا بیشتر شده و کسب و کارش هم شکل می‌گیرد. ما موازی با فرهنگ‌سازی، به صنایع هم در مورد صنعت هوشمند مشاوره می‌دهیم که بدون این که قیمت تمام شده خود را بالا برند، چه کاری انجام دهند که هزینه تولیدشان پایین و سودشان بالاتر رود و از طرف دیگر قیمت محصول پایین بیاید. اول باید نیاز را در مردم بوجود آوریم و بعد به صنایع مشاوره دهیم تا نیاز بازار را تامین کنند. از طرفی سعی داریم که حاکمیت و مسئولان را هم در این حوزه آموزش و توجیه کنیم.

برای فرهنگ‌سازی عمومی در این حوزه از چه نهادهایی کمک می‌گیرید؟

از شهرداری‌ها کمک می‌گیریم. قبل از شیوع کرونا، در سرای محلات سمینارهای بسیاری گذاشتیم. قصد داریم دوباره همین کار را ادامه دهیم. با انجمن‌های مختلف همکاری داریم و برای اعضای آنها سمینار برگزار می‌کنیم.
یک سمینار آشنایی با سلامت هوشمند را در بسیاری از انجمن‌ها اجرا کرده‌ایم. در مدارس درس هوشمند سازی را چند سال است که ارائه میدهیم.

استقبال عمومی از این برنامه‌ها چیست؟

شاید تنها یک سوم از افرادی که در سمینارها شرکت می‌کنند، متوجه اهمیت این موضوع می‌شوند، ولی همینکه اسم اینترنت اشیاء و هوشمندسازی در این نشست‌ها به گوششان می‌خورد، کافیست. وقتی ابزارهای هوشمند در حوزه توانبخشی مثل کمربند هوشمند، گجت‌های پوشیدنی یا ساعت هوشمند را معرفی می‌کنیم افراد نسبت به موضوع حساس می‌شوند. من مدتی در دانشگاه شریف تدریس می‌کردم و در پروژه‌های دانشجویی، ابزارهای کارآمدی را طراحی کردیم مثل؛ کمربند برای استفاده سالمندان و افراد دارای معلولیت. این کمربند ایربگی داشت که به محض تشخیص افتادن فرد، باز می‌شد و او را از آسیب و شکستگی محافظت می‌کرد. تخته تعادل طراحی کردیم که در توانبخشی بسیار استفاده دارد یا عصایی مخصوص بیماران پارکینسون طراحی کردیم که اثربخشی آن را در همان لحظه شروع استفاده مشاهده کردیم. یک استارت‌آپ در حوزه سلامت هوشمند هم راه‌اندازی کرده و برای شرکت‌های بزرگ طرح‌های تحقیقاتی انجام می‌دهیم. بسیاری از این ابزارهای هوشمند که ما در دانشگاه طراحی کردیم، می‌تواند بفروش هم برسد و در اختیار متقاضیان قرار بگیرد ولی چون فرآیند مجوزگیری از اداره تجهیزات پزشکی وزارت بهداشت برای ساخت چنین تجهیزاتی بسیار سخت و زمان‌بر است و از طرفی بخاطر تحریم ها بازار کوچکی فقط در داخل کشور وجود دارد تولید کننده خصوصی زیر بار مجوز گرفتن و تولید نمی‌رود.

این حوزه شغلی برای افرادی با معلولیت‌های جسمی حرکتی، بسیار مناسب است و آنها با آموزش می‌توانند به اشتغال برسند

آیا با انجمن‌های دیگر هم در تماس هستید که از کمک آنها بهره بگیرید؟

انجمن‌ها هم تا حدودی قدرت دارند. وقتی قوانین بد نوشته شده‌باشد انجمن‌ها هم نمی‌توانند کاری از پیش ببرند. آنها می‌توانند فشار بیاورند و مطالبه‌گری کنند، ولی عملا تاثیری در اصلاح قوانین ندارند. خیلی طول می‌کشد که بتوان قوانین ضد تولید را تغییر داد.

فناوری هوشمندسازی در حوزه افراد دارای معلولیت چه نقشی می‌تواند ایفا کند؟

یکی از کارهایی که در حوزه معلولیت می‌توان انجام داد، بحث سلامت افراد دارای معلولیت است. فرد دارای معلولیت نیاز بیشتری به نظارت نظام سلامت، نسبت به یک فرد تندرست دارد. هوشمندسازی در حوزه بیماری‌هایی چون؛ آلزایمر، پارکینسون، اماس، سالمندی (که به نوعی معلولیت محسوب می‌شود)، بیماران اوتیسم، افرادی با معلولیت‌های جسمی‌حرکتی و نابینایی و ناشنوایی و حتی معلولیت‌های ذهنی بسیار قابل استفاده است. قصد داریم در ارتباط با انجمنهای اوتیسم بچه‌های مبتلا را در این حوزه آموزش دهیم. کار در این حوزه نیاز به ارتباط با سایرین ندارد و فرد اوتیستیک می‌تواند ساعت‌ها دریک اتاق بنشیند و دورکاری کند. این حوزه، برای افرادی با معلولیت‌های جسمی حرکتی هم بسیار مناسب است و آنها با آموزش می‌توانند به اشتغال برسند. اگر این افراد بعد از آموزش، به عنوان متخصص هوش مصنوعی مشغول به کار شوند، دیدگاه جامعه نسبت به آنها عوض می‌شود. هوشمندسازی در زندگی افراد دارای معلولیت هم به آموزش و اشتغال آنها و هم به بهبود کیفیت زندگی و پایش سلامتی آنها می‌انجامد.

با مدارس هم برای فرهنگ‌سازی در این حوزه ارتباط برقرار کرده‌اید؟

سه سال است که از طریق انجمن با تعدادی از مدارس، بخصوص مدارس استعداد درخشان همکاری می‌کنیم. می‌خواهیم ببینیم چطور می‌توان با نسل جدید که به z معروفند به این بهانه ارتباط برقرار کنیم. موضوع اینترنت اشیاء را در مدرسه استعداد درخشان علامه حلی در یک سال تحصیلی آموزش دادیم. تیم‌های دو نفره و سه نفره تشکیل دادیم و با کمک خود بچه‌ها، یک گلخانه بزرگ را شبیه‌سازی کردیم. هر تیم بخشی از کار را به عهده گرفت. یک تیم سازه گلخانه، یک تیم پوشش گلخانه و یک تیم هم بستر گلخانه را طراحی کرد. تیم دیگر تکنولوژی را شبیه‌سازی کرد و یک گروه هم روی هوشمندسازی آن کار کرد. گروه‌ها در برآوردن یک هدف مشترک با هم مشارکت و بحث و گفت‌وگو می‌کردند. هدف اصلی ساختن گلخانه نبود، یادگیری کار گروهی بود. نتیجه این شد که از کلاس هفتم مدرسه، دو تیم استارت‌آپی و از کلاس نهم، یک تیم استارت‌آپی تولید شد. ابتدا علائق دانش‌آموزان و توانایی‌هایشان

را شناسایی‌کردیم، بعد آموزش دادیم و نتیجه خوبی هم گرفتیم. در مدرسه استعدادهای درخشان فرزانگان مدل دیگری را پیگیری کردیم و نتیجه آن هم درخشان بود و به نشر مقاله در ژرنال دانشجویی پزشکی و فرایند ثبت اختراع رسید. در یک مدرسه دیگر چند تیم استارت اپی خروجی داشتیم و ...

موسسه رعد چه کمک‌های آموزشی از انجمن شما می‌تواند دریافت کند؟

در موسسه رعد و در تمام موسسات آموزشی دیگر هم می‌توان چنین موضوعاتی را در یک کار گروهی آموزش داد. در انجمن ترویج اینترنت اشیاء و علوم داده هم کارآموزان زیادی داریم. معمولا این کارآموزان دانشجویان رشته ICT و برق هستند. با انجمن پرنیان سلامت شهر در حوزه آموزش و معرفی هوشمند سازی معلولین و سالمندان کارهایی انجام داده ایم و امید داریم ارتباط با انجمن های تخصصی حوزه معلولین بخصوص رعد بیشتر شود و این از برنامه‌های ما است. الآن طرح زندگی خود محور و اشتغال سالمندان را با انجمن پرنیان سلامت شهر و چند مجموعه دیگر جلو می‌بریم. دوست داریم سایر انجمن‌ها هم در این طرح شرکت کنند چون حوزه کاری جالبی دارد و بازار کار خوب و بزرگی را می‌تواند راه‌اندازی کند. در مدیریت کسب وکار اصطلاحی به نام اقیانوس آبی و اقیانوس قرمز داریم. به این معنی که اگر در اقیانوسی با تعداد مشخصی ماهی، تعداد ماهیگیران کم باشند، می‌گوییم اقیانوس آبی است، چون نزاع و دعوا در آن اتفاق نیفتاده ولی اگر تعداد ماهیگیران در این اقیانوس زیاد شود نزاع و خونریزی در آن اتفاق می‌افتد و اقیانوس، قرمز می‌شود. اقیانوس اشتغال سالمندان، آبی است خصوصا در حوزه هوشمندسازی، چون هنوز افراد زیادی به آن وارد نشده‌اند. الآن وقت سرمایه‌گذاری در این اقیانوس آبی که به سمت سالمند شدن پیش می‌رود است. شعار ما این است که بازنشستگی پایان راه نیست، آغاز راه جدید است. ما در این طرح خانه سالمندانی داریم که خود محور است و چون هوشمند سازی شده، نیاز به

خانه سالمندانی طراحی کردیم که خود محور است و بدلیل اینکه هوشمند سازی شده، نیاز به حضور دائمی پزشک در آنجا نیست، آنجا را خود سالمندان مدیریت می‌کنند

حضور دائمی پزشک در آنجا نیست. آنجا را خود سالمندان می‌چرخانند. سالمندان زیادی داریم که تنها زندگی می‌کنند. آنها مشکل سلامت، مشکل بهداشت، مشکل تغذیه و مشکلات روحی و حافظه دارند. ما می‌توانیم تمام این مشکلات را به نحوی حل کنیم. مثلا در مورد مشکلات روحی و فکری ما سه نوع ورزش با ابزارهای مربوط به هوشمندسازی در نظر گرفته‌ایم، ورزش جسمی، ورزش روحی و ورزش فکری. با ابزارهایی که وجود دارد سعی می‌کنیم ارتباط سالمندان را زیاد کنیم و با داده‌هایی که از این ارتباط بدست می‌آوریم می‌توانیم بطور هدفمند ارتباط سالمندان با هم را زیاد کنیم. از این طریق می‌توانند برای خود جامعه‌ای تشکیل دهند و مشکلات روحیشان را از این طریق حل کنند. این یکی از طرح‌های ما است و هدف این است که سالمندان و بازنشستگان فعال و پویا شوند. وقتی روی این طرح کار کردیم متوجه شدیم که چقدر شغل چه برای سالمندان و چه برای جوانان ایجاد می‌شود.

در مورد ساختار انجمن ترویج اشیاء و علوم داده هم توضیح دهید؟

انجمن ما ساختار هیات امنایی دارد. ۹ نفر اعضای هیات امناء و ۵ نفر عضو هیات مدیره هستند. ۳۰۰ نفر عضو در حوزهICT و ۱۲۰ نفر عضو دانشجو داریم که از هر جای کشور و هر جای دنیا می‌توانند در سایت ما ثبت‌نام و رایگان عضو شوند. ۲۰ کمیته در حوزه‌های مختلف داریم و به دنبال راه‌اندازی روابط عمومی پارلمانی با مجلس شورای اسلامی هستیم. یک روابط عمومی هم برای ارتباط با وزارتخانه‌ها داریم. در ۶ استان نماینده داریم و در ۵ استان دیگر هم در آینده نزدیک نمایندگی برقرار می‌کنیم. کمیته‌های ما سه مدل هستند؛ کمیته‌های پایه، کمیته‌های تخصصی و عمومی. کمیته‌های پایه علمی هستند و کمیته‌های تخصصی در حوزه کسب وکار فعالیت دارند. کمیته‌های عمومی هم کمیته‌های دانش‌آموزی، دانشجویی، بانوان و حوزه معلولیت و.... است. در شبکه‌های اجتماعی مثل تلگرام و اینستاگرام و واتزاپ و لینکدین با نام IOTDS_NGO حضور فعال داریم.

اگر کسی به ابزارهای هوشمند نیاز داشته‌باشد، چگونه‌می‌تواندتهیه‌کند؟

بسیاری از ابزارهای هوشمند خارجی، توسط وارد کنندگان به کشور وارد شده و چون مجوز فروش ندارند، قاچاق محسوب می‌شوند. چنانچه مجوز تولید داخلی این ابزار داده شود، فرصت‌های شغلی بسیاری برای جوانان ایجاد می‌شود. صادرات این محصولات هم می‌تواند مقدار زیادی ارز وارد کشور کند که شاید چندین برابر پول نفت باشد. راه حل این موضوع توجیه شدن حاکمیت در اهمیت این حوزه است.

سخن آخر:

ما از ارتباط با انجمن‌های مختلف استقبال می‌کنیم، بدلیل اینکه آنها با نیازهای جامعه خود آشنایی بیشتری دارند. ما اطلاعات کافی از انجمن‌ها نداریم و لازم است این ارتباط در آینده بیشتر شود. حوزه کاری ما فراهم کردن زیرساخت‌هاست و در حوزه تکنولوژی حرفی برای گفتن داریم. روی فرهنگ‌سازی و ترویج تکنولوژی فعالیت داریم و می‌توانیم برای انجمن‌هایی که در یک حوزه کار می‌کنند، شبکه‌ای هوشمند ایجاد کرده تا انجمن‌ها با هم در ارتباط باشند و بتوانند نیازهایشان را در این شبکه مطرح کنند. درنهایت فرصت کمی برای بهبود وضعیت کشور داریم. موضوع هوشمند سازی را جدی بگیریم

باز باران

باز باران
کاش می بارید بر سقف کلاس
در خیالم می سپردم
دل به جنگل های گیلان
حجمی از آرامش سبز درختان
با نوای نرم باران
سبز می شد دلبرانه
بر دلم صدها جوانه

کاش لبخند معلم
بار دیگر
در نگاهم
سفره ای می گسترانید از محبت
سفره ای با عطر املت های
کوکب خانم مهمان نواز خوش سلیقه
هر دقیقه
می چشیدم بی هوا گرمای نان را
در زمستانی ترین دی ماه دنیا

کاش تصمیم مهمی می گرفتم
مثل آن تصمیم کبری
تا مبادا
جا گذارم
زیر باران های غفلت
بهترین های جهان را
مهر مادر
دست بابا
یا کتاب آشنایی با خدا را
دفتر مشق محبت
با مداد مهر و رأفت
پاک کن های شرارت
یا تراش بغض و محنت

کاش می شد بار دیگر
جدولی از ضرب ها را
بر زبانم می نشاندم دانه دانه
حفظ می کردم تمامش را شبانه
می نوشتم بی بهانه
مشق ها را عاشقانه

کاش اخم تند ناظم
مادرانه
در وجودم رخنه می کرد
ترس را در روح سردم زنده می کرد
سرخ می شد صورتم از شرم آن
دیر آمدن ها
شیطنت ها

کاش می شد
می نشستم در کنار همکلاسی ها دوباره
یا به وقت امتحان
دور از چشم معلم
با زبانی از اشاره
می رساندم یک تقلب
دست شادی و شراره

کاش می شد بازگردد روزهای مدرسه
مشق و درس و دفتر و حال و هوای مدرسه

#عظیمه_ایرانپور
@harfhayi_shabihesher

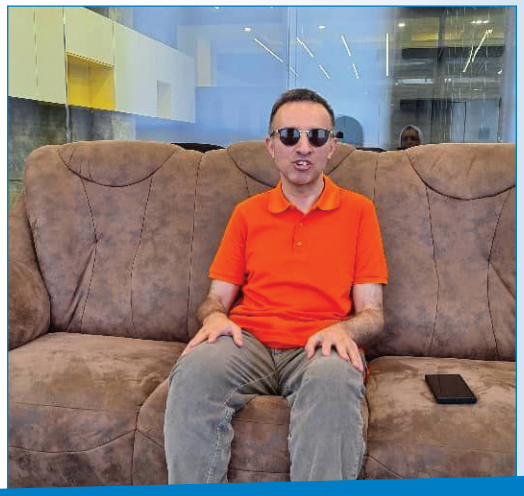

امیرحسین سلیمانی، کارشناسی و کارشناسی ارشد در رشته زبان انگلیسی را از دانشگاه علامه طباطبایی گرفته است. او که در حوزه‌های مختلف رسانه‌ای فعالیت داشته، مدتی خبرنگار رادیو، مدتی مجری برنامه ویژه افراد دارای معلولیت در شبکه ۳ سیما و مدتی هم کارگردانی و تولید گزارش در برنامه پیک بامدادی در رادیو را برعهده داشته‌است. او دوبله کاراکترها خارجی را هم در بعضی از گزارش‌های رادیویی انجام داده‌است. با این فعال رسانه‌ای به گفت‌و گو نشستیم.

سینمای نابینایان (سوینا)؛

در گفت‌وگو با امیرسلیمانی

لطفا خودتان را معرفی و از فعالیت‌هایتان بگویید:

امیرحسین سلیمانی هستم. مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشد در رشته زبان انگلیسی را از دانشگاه علامه طباطبایی دریافت کردم. متولد سال ۵۹ هستم و در حوزه‌های مختلف رسانه‌ای فعالیت داشته‌ام. خبرنگار رادیو بودم و بیش از ۱۱ سال در صدا و سیما به عنوان مترجم در بخش‌های بین‌الملل فعالیت کردم. مدتی مجری برنامه ویژه افراد دارای معلولیت که از شبکه ۳ سیما، هفته‌ای یک بار پخش می‌شد، بودم. کارگردانی و تولید گزارش را هم مدتی در برنامه پیک بامدادی در رادیو برعهده داشتم و دوبله کاراکترها خارجی را در بعضی از گزارش‌های رادیویی انجام می‌دادم. بخش ویژه معلولان در اخبار شبانگاهی شبکه ۳، که هفته‌ای یک‌بار پخش می‌شد را هم مدتی برعهده داشتم. دو سال هم به عنوان سردبیر میز بین‌الملل، در بخش اخبار خارجی باشگاه خبرنگاران جوان ایفای نقش کردم. در رادیو، صدابرداری، تدوین، نویسندگی متن، ترجمه و مجری‌گری را هم می‌کردم. در سال‌های آخر، تصمیم به فاصله از کار اجرایی گرفته و وارد بخش برون مرزی سیما شدم. از سال قبل هم رابطه با سازمان را قطع کردم و وارد فعالیت در حوزه‌های دیگری شدم.

پایه و اساس کار سوینا، توضیح‌دار کردن فیلم‌ها و سریال‌های داخلی و خارجی برای افراد نابینا و کم‌بینا است

قبل از همکاری با صدا و سیما چه فعالیت‌هایی را دنبال می‌کردید؟

از اواخر دهه ۷۰ تا سال‌های ۸۴-۸۵، با روزنامه ایران سپید و آقای سهیل معینی همکاری داشتم و

نویسنده ستونی به نام "دریچه‌ای به جهان اطلاعات" در این روزنامه بودم. مدتی در سازمان فناوری اطلاعات، مشاور حوزه دسترس‌پذیری بودم و در همکاری با دکتر آذری جهرمی و دکتر ناظمی، سایت‌ها را برای نابینایان دسترس‌پذیر می‌کردیم. با تغییر دولت، همکاری من با سازمان قطع شد. بعد از آن وارد حوزه فیلم و سریال شدم.

در مورد سینمای نابینایان(سوینا) بیشتر توضیح دهید و بگویید، این حوزه از چه زمانی در جهان و ایران شروع به فعالیت کرده‌است؟

پایه و اساس کار سوینا، توضیح‌دار کردن فیلم‌ها و سریال‌های داخلی و خارجی برای افراد نابینا و کم‌بینا است. توضیح‌شنیداری، (audiodescription) یک مقوله جهانی است که سال‌هاست در جهان اجرا می‌شود ولی این فعالیت در ایران به همت خانم گلاره عباسی، از بازیگران مطرح سینمای ایران از سال ۹۸ آغاز شد و با وجود همه مشکلات، ادامه یافت. اگر به آمازون، هلو و یا نت‌فلیکس سر بزنید، در زیر فیلم‌ها و سریال‌ها، علامتی که معلوم می‌کند فیلم توضیح‌دار است، را می‌بینید. در قسمت‌هایی از فیلم که فقط تصویر پخش شده و گفت‌وگو و کلامی رد و بدل نمی‌شود، صدایی، برای توضیح صحنه‌ها که افراد کم‌بینا و نابینا در جریان اتفاقات قرار گیرند، پخش می‌شود. مثلا؛ فلان شخص آمد، رفت، در باز شد و ..... . این فعالیت در کشورهای پیشرفته از سال‌ها قبل شروع شده‌بود ولی در ایران با الگوبرداری از نسخه‌های جهانی اخیرا راه افتاده‌است. در این مدت شاید حدود ۹۰-۸۰ فیلم کلاسیک خارجی و تعداد زیادی فیلم معروف ایرانی، توضیح‌دار و عرضه شده‌اند. آخرین کاری که در حال انجام است، توضیح‌دار کردن سریال هزاردستان از مرحوم علی حاتمی می‌باشد.

حدود ۹۰-۸۰ فیلم کلاسیک خارجی و تعداد زیادی فیلم‌های معروف ایرانی از دهه ۵۰ به بعد، را توضیح‌دار و عرضه کردیم

این فیلم‌ها از چه طریق عرضه و در اختیار متقاضیان قرار می‌گیرد؟

این فیلم‌ها یا از طریق سایت" سوینا" و یا در قالب همکاری با پلتفورم "فیلیمو" قابل دسترس هستند." فیلیمو" بسیاری از سریال‌ها و فیلم‌ها را در قالب پروژه مشترک با "سوینا "انجام داده و در اختیار نابینایان قرار داده‌است. تولیدات ما درسایت سرویناگروپ دادکام (sevinagroup.com) و با همین نام، در اینستاگرام و تلگرام و همچنین همه محیط‌های پادکستی مثل؛ کست باکس، اپل پادکست و گوگل پادکست که فعلا زیر شاخه یوتیوب قرار دارد، نیز عرضه می‌شود. سعی داریم، در هر پلتفورمی که امکان عرضه محتوای شنیداری وجود دارد، (بجز پلتفورم فیلیمو)، این محصولات را بصورت رایگان در اختیار جامعه هدف قرار دهیم. تا قبل از کرونا، ماهی یک یا دو بار این رویداد در سینماهایی مثل؛ سالن‌های سینما چارسو، بطور زنده اجرا می‌شد. در هنگام پخش فیلم، یک نفر از هنرمندان یا بازیگران، حوادث فیلم را توضیح می‌داد. بعد از کرونا این رویداد به طور نامنظم دنبال شد که آخرین بار آن در اسفند سال گذشته بود. سوینا بخش‌های مختلفی مثل، بخش موسیقی هم دارد. پادکست حوزه موسیقی، چند سال است که در هر فصل با موضوعات مختلف تولید می‌شود. یک فصل آن که در مورد موسیقی بومی و سنتی ایرانی(فولکلور) بود، توسط هنرمندان حرفه‌ای موسیقی ساخته شد و فصل دیگر که در معرفی موسیقی فیلم‌ها و سریال‌های مطرح ایرانی و خارجی بود، با حضور آهنگ‌سازان ایرانی و کارشناسان موسیقی انجام گرفت.

استقبال دوستان نابینا و کم‌بینا از این نمایش‌ها چگونه بود؟

استقبال بسیار زیاد بود، بطوری که بزرگ‌ترین سالن سینمای چارسو در عرض یک‌ساعت، پر شد و جوابگوی سایر دوستان نبودیم. به همین دلیل سعی کردیم، امکان پخش زنده را از طریق اینترنت و رادیو سوینا هم فراهم کرده تا دوستانی که به هر دلیل امکان حضور نداشتند، از آنها بهره ببرند. این برنامه‌ها برای مخاطبانش، بسیار جذاب و جالب هستند.

نقش شما در این رویداد چیست؟

من بیشتر به عنوان سردبیر، بر برنامه‌های رادیو سوینا نظارت دارم و گاهی هم اجرای برنامه‌های تاک شو (گفت‌وگو محور) با من است. تاکنون ۵۰ برنامه را به همراه دوستان دیگر اجرا کرده‌ایم. برنامه مخصوص کودکان به نام "روی موج کودک" را هم هفته‌ای یک‌بار از سوینا پخش می‌کنیم. برنامه دیگری هم به نام "کتاب عکس" با همکاری آقای منصور ضابطیان داشتیم که هفته‌ای یک‌بار اجرا می‌شد. در این برنامه کتاب‌های مصور، توضیح‌دار می‌شدند. "کتاب عکس" برنامه بسیار جذابی بود که فعلا پخش آن متوقف شده‌است. پادکست‌هایی زیادی را هم اجرا کرده‌ایم. برنامه‌ای به نام "صدای صحنه" هم داشتیم که تئاترهای روی صحنه را معرفی و با دست‌اندرکاران حوزه تئاتر، گفت‌وگو می‌کرد. بیشتر مجریان و تدوینگران که در ساخت و تولید و

پخش این برنامه‌ها نقش دارند ، نابینا هستند.

آیا سوینا درآمدزاست؟

این محصولات رایگان عرضه می‌شود و درآمدزا نیستند. البته با فعال‌تر شدن خانم گلاره عباسی در جلب اسپانسر، به تدریج، به طرف درآمدزا شدن پیش می‌رود. خانم عباسی روی توجهات فرهنگی و انتظارات تیم یا فردی که قرار است اسپانسر شوند، بسیار حساس هستند و با هر کسی قرارداد نمی‌بندند. فعلا هزینه‌ها تاحدودی توسط اسپانسرهایی که در این حوزه فعال شده‌اند، تامین شده و افراد نابینا به فراخور فعالیتشان درآمد دارند. افرادی که میکس یا تدوین می‌کنند و مجری برنامه کودک که نابیناست، دستمزد دریافت می‌کند. البته افرادی هم هستند که داوطلبانه با این مجموعه همکاری دارند.

چگونه با خانم گلاره عباسی آشنا و شروع به همکاری کردید؟

در یک فروشگاه خیلی اتفاقی با هم روبه‌رو شدیم. من چون سینمای ایران را دنبال نمی‌کردم، ایشان را نمی‌شناختم. خانم عباسی با دیدن من، خودشان جلو آمدند و از من برای همکاری در یک پروژه برای نابینایان دعوت کردند. شماره تلفن‌های همدیگر را رد و بدل کردیم و ایشان هفته بعد با من تماس گرفت. از همین جا همکاری من با ایشان شروع شد. در برنامه‌های گفت‌وگو محور، از صفر تا صد برنامه را تولید و تحویلشان می‌دادم. البته همانطور که گفتم، همکاری من با سوینا داوطلبانه و موظفی نیست. گاهی سر ضبط‌ها حضور دارم، گاهی مشاوره یا پیشنهاد ارائه می‌دهم و یا اگر انتقادی داشته باشم را ابراز می‌کنم. خانم عباسی لطف دارند و مرا در همه جا سردبیر رادیو سوینا معرفی می‌کنند. یکی از دوستان دیگر که همکاری نزدیکی با ما دارند، آقای کیوان کثیریان هستند که در استودیو بر ضبط‌ها نظارت دارند.

در مورد خودتان و علت نابینایی‌تان برایمان بگویید؟

من از بدو تولد و مادرزادی با مشکل بینایی درگیر بودم. علت نابینایی، عدم رشد شبکیه چشم و ابتلا به آب سیاه نوزادی ذکر شد. پدر و مادرم، ازدواج فامیلی نداشتند و بحث‌های ژنتیکی هم هیچ‌وقت در این عارضه، مطرح نشد. من فقط با یک چشم کمی نور می‌بینم و دید دیگری ندارم.

از مدارسی که در آنها درس خواندید بگویید:

در آموزشگاه نابینایان خزائلی که یک آموزشگاه روزانه بود، درس خواندم. از نوجوانی به کانون زبان ایران می‌رفتم و انگلیسی می‌خواندم. علاقه به این رشته انگلیسی را مدیون کانون زبان ایران که بشدت در مبحث آموزش، جدی بودند می‌دانم. پایه اساسی من در زبان انگلیسی، در کانون شکل گرفت. در دانشگاه علامه طباطبایی هم در مقطع کارشناسی کارشناسی ارشد، ادبیات و زبان انگلیسی را خواندم.

فعالیت اصلی من، ترجمه و هر فعالیتی که به زبان انگلیسی برمی‌گردد، است. مترجم همزمان و مترجم متون هستم و گاهی هم تدریس می‌کنم. اکنون با شرکتی که در حوزه صادرات و تولید محصولات کودک فعالیت می‌کند، همکاری دارم و کارهای ترجمه و پژوهشی و سمینار آنها را انجام می‌دهم. همانطور که درکارهای دسترس‌پذیری و فناوری به دنبال درآمد نبودم و داوطلبانه کار می‌کردم، فعالیت اصلی و منبع درآمد من، از حوزه سینما جداست. کار در این حوزه را به دلیل علاقه شخصی و داوطلبانه انجام می‌دهم.. درآمد من از ترجمه و کارهای پژوهشی‌ام است.

دو بار قله دماوند را از دو مسیر مختلف فتح کرده و قلل مرتفع ایران مثل؛ قله سبلان، علم کوه، آزاد کوه را هم کوهنوردی کرده‌ام

در مورد حمایت‌های خانواده در مسیر موفقیت و پیشرفت خود بگویید؟

پدرم را در سن یازده سالگی و مادرم را در سال ۹۰ از دست دادم. مادرم با وجود این که تحصیلات دانشگاهی نداشت، ولی نقش بسیار جدی در پیشرفت من ایفا کرد. برای رفتن به کلاس‌های زبان که در دوران نوجوانی برایم بسیار فشارآور بود، بسیار پافشاری می‌کرد و معتقد بود تسلط بر زبان، برای من می‌تواند بسیار راهگشا باشد. همینطور هم شد. تسلط به زبان انگلیسی همیشه در هر کاری که به آن وارد می‌شوم، مثل؛ سئو، طراحی سایت و..... به دادم رسیده‌است. خانواده بخصوص مادر، نقش بسیار جدی در آنچه امروز هستم، ایفا کرد. دو خواهر و دو برادر دارم ولی بطور مستقل زندگی می‌کنم. دوستان خوبی دارم که برای من مثل خانواده هستند. با آنها برنامه‌های کوهنوردی و کتابخوانی داریم.

به جز فعالیت‌های حرفه‌ای، چه فعالیت‌های دیگری را دنبال می‌کنید؟

با افتخار می‌گویم که کوهنوردی حرفه‌ای را با چند باشگاه و با دوستان کوهنوردم به طور مرتب انجام می‌دهم. تا به حال دو بار قله دماوند را از دو مسیر مختلف فتح کرده و قلل مرتفع ایران مثل؛ قله سبلان، علم کوه، آزاد کوه را کوهنوردی کرده‌ام. البته فشارهای قبلی را به خودم وارد نمی‌آورم و فعلا جهت حفظ آمادگی جسمانی، کوهنوردی می‌کنم.

به نظر شما هوش مصنوعی تا چه اندازه توانسته در بهبود کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت تاثیرگذار باشد؟

من می‌توانم در مورد افراد نابینا صحبت کنم. هوش مصنوعی هم مزایا و هم مضراتی دارد که می‌تواند همه

ابعـاد زندگـی مـا را تحـت پوشـش قرار دهـد. در جنبه‌هـای مثبـت آن می‌توان بـه راحت‌تـر شـدن زندگـی افـراد دارای معلولیـت اشـاره کـرد و در جنبه‌هـای منفی، می‌توان از تهدید مشـاغل توسـط هـوش مصنوعی نام بـرد. کاربران نابینا و کم‌بینا اسـتفاده‌های بسیاری از هوش مصنوعـی می‌کننـد. مثـلا مـن روی گوشـی‌ام برنامـه‌ای نصـب کـردم کـه در محیط ناشـناس، مشـخصات و ساختار مکانـی کـه در آن قـرار دارم را برایـم توضیـح می‌دهد. کافی اسـت عکسـی از اتـاق بگیرم و هوش مصنوعـی بدون این که کسـی متوجه شـود، شـرایط اتـاق را برایـم تجزیـه و تحلیل کنـد. حتی وقتی می‌خواهـم از خانـه بیـرون بـروم از آن می‌پرسـم آیـا لباسـی کـه پوشـیده‌ام از لحـاظ رنـگ به هـم می‌آیند یا نـه؟ مثلا در مـورد جلسـه‌ای که می‌خواهـم بروم، بـه من می‌گوید که چه لباسـی بـرای این مراسـم مناسـب‌تر اسـت. این فنـاوری، بـرای ما نابینایان بسـیار کارگشـا اسـت. خدمـات هوش مصنوعی بـرای همه افراد جامعـه فـارغ از ایـن کـه معلولیـت دارند یا نه، مفید اسـت ولـی برای افـراد دارای معلولیت مهم‌تر اسـت و به اسـتقلال آنها بسـیار کمـک می‌کند.

آیا برنامه‌ای برای ادامه تحصیل در خارج از کشوررا دارید؟

همیشـه دوسـت داشـتم کـه بـرای ادامـه تحصیل بـه خارج از کشـور بروم. بـا این که دانشـگاه علامه در رشـته‌های زبـان، زبانزد اسـت ولی چون احسـاس کـردم دانشـگاه دانـش بیشـتری به من نمی‌دهـد، در آزمـون دکتـری شـرکت نکـردم. معـدل بالایـی داشـتم، خیلـی خـوب دفـاع کـردم و نمـره خوبـی هـم گرفتـم ولـی گرفتـن مـدرک دکتـرا در داخـل کشـور، برایـم جذابیت نداشـت. چنـد بـاری بـرای ادامـه تحصیـل در خـارج از کشـور تـلاش کـردم و حتی از دانشـگاهی در تورنتو بورسـیه هم شـدم ولـی بـه دلایلی نتوانسـتم از ایـن امکان اسـتفاده کنـم. قصـد دارم در یکـی از کشـورهای اروپایـی، رشـته دیگـری را مثل جامعه‌شناسـی بخوانـم و از طرفی چـون پیانـو هـم می‌زنـم، شـاید بتوانم در حـوزه موسـیقی هـم ادامـه تحصیل د هم.

روی گوشی برنامه‌ای نصب کردم که در محیط‌های ناشناس، مشخصات و ساختار مکانی که در آن قرار دارم را برایم توضیح می‌دهد

آیا با مجموعه رعد آشنایی دارید؟

مـن افتخـار آشـنایی با مجموعـه رعد و با خانـم میناسـیان، مدیرعامل مجتمع رعـد را دارم. برایـم بسـیار جالـب اسـت کـه در فضـای کنونـی کشـور، چنیـن انجمنـی ایـن قدر قـوی فعالیت می‌کند و موفق اسـت. بتازگی با سـابقه فعالیت‌هـای رعد آشـنا شـدم و حاضرم هـر کمکی کـه در زمینه دسـترس‌پذیری و زیرساخت‌سـازی از دسـتم برآیـد را بـرای مجموعه رعـد انجام دهم. شـاید سـاختن زیـر سـاخت بـرای افـراد نابینا در سـایت‌های آموزشـی، جـزو وظایـف و مسـئولیت رعـد نباشـد، اما هـر وقت کـه تصمیم بر این کار بگیرند، مشـتاقانه حاضـر بـه همکاری هسـتم.

چشم اندازتان برای آینده چیست؟

دوسـت دارم ادامـه تحصیـل دهـم و روی افزایـش مهـارت زبـان انگلیـس‌کار می‌کنم. سـعی در تقویت زبان فرانسـوی دارم. سـعی دارم در حوزه موسـیقی هم بیشـتر فعالیـت کنـم. قبـلا مربـی پیانو داشـتم و اکنون با اسـتادی که در خارج از کشـور اسـت تمرین می‌کنم. با شرکت بازی‌سـازان که یکـی از بـزرگان در حوزه تفریحـات کـودک مثـل مبلمـان پارکی هسـتند، در بحـث صـادرات، بازاریابی، ترجمـه سـمینارها و ترجمـه همزمان در نشسـت‌ها بـا میهمانـان خارجـی هـم فعالیـت دارم و در دفتـر پژوهشـی و تحقیقـی این شـرکت مشـغولم.

شهربانو محمدی، به دلیل ابتلا به فلج اطفال از کودکی، از دو پا دچار معلولیت شد. او که حدود ۱۷ سال در مراکز مختلف کار کرد، بعد از ازدواج به خانه‌داری و بچه‌داری روی آورد. شهربانو و مهدی در سال ۷۹ با هم ازدواج کردند که حاصل این ازدواج عاشقانه، دو دختر به نام‌های پرستو و پانته‌آ است.

با شهربانو، مهدی و پرستو در مورد زندگیشان و فراز و نشیب‌هایی که در زندگی طی کردند، گفت‌وگو کردیم که می‌خوانید.

شهربانو محمدی؛

افراد دارای معلولیت نیاز دارند عشق، زندگی خانوادگی و فرزندداشدن را تجربه کنند

لطفا خودتان را معرفی کنید؟

شهربانو محمدی هستم. به دلیل ابتلا به فلج اطفال از کودکی، با بریس و عصا حرکت می‌کنم. دو دختر به نام‌های پرستو و پانته‌آ داریم. در خانه با عصا و در بیرون از خانه با ویلچر رفت و آمد می‌کنم. مدرک فوق‌دیپلم الکترونیک دارم. رانندگی می‌کنم و همه‌ی کارهای شخصیم را خودم انجام می‌دهم. مهدی رضایی، ۵۰ ساله هستم. در حوزه لوازم خانگی فعالیت دارم و عضو اتحادیه لوازم خانگی نیز می‌باشم. تحصیلاتم تا سوم راهنمایی‌است. با وجودی که درسخوان بودم ولی به دلیل علاقه به کسب کار از نوجوانی، از هر موقعیتی برای کسب در آمد استفاده می‌کردم. در اوقات فراغت بلال، فرفره و از این قبیل چیزها را می‌فروختم. از طرفی به ورزش فوتبال هم بسیار علاقه داشتم و بازیکن خوبی بودم. همین بازیگوشی‌ها باعث‌شد درس را رها کنم.

مهدی: هرچه در زندگی دارم، از لطف خدا و دعای پدر و مادر که همیشه حامی من بودند و همسر و دخترانم است

در مورد تحصیلات و فعالیت‌هایتان بیشتر توضیح دهید؟

شهربانو: من در مدارس عادی، در حالی‌که مدرسه از خانه بسیار دور بود و باید با عصا و بریس سوار اتوبوس می‌شدم، درس خواندم. پس از اخذ مدرک فوق دیپلم، در شرکت پارس الکتریک، در جاده کرج مشغول به کار شدم و با سرویس شرکت رفت و آمد می‌کردم. بعد از ۱۳ سال سابقه کار، در سال ۷۴ بازخریدم کردند. بعد از آن، در قسمت مدیریت فروشگاه قدس مشغول به کار شدم و ۴ سال هم در آنجا بودم. بعد از ازدواج کار را ادامه ندادم.

مهدی: من کارم را از صفر در بازار لوازم خانگی و با کارگری در این صنف شروع کردم. اکنون سی سال سابقه کار دارم و جزو با سابقه‌ترین افراد در این صنف به شمار می‌آیم. به لطف خدا و برکت دعای پدر و مادرم و به برکت وجود همسرخوب و دو دخترم، توانسته‌ایم زندگی آرام و دلچسبی را با هم داشته‌باشیم. زندگی را از ابتدا بر پایه راستی و نان حلال بنا گذاشتم و دروغ، همیشه خط قرمزم بوده‌است. من به نان حلال و تاثیرش بر زندگی، اعتقاددارم و نتیجه‌اش را دیده‌ام.

چرا شما را باز خرید کردند؟

شهربانو: به دلیل معلولیت، بازخرید شدم. من به همراه ۱۸ نفر از افراد دارای معلولیت، در شرکت پارس‌الکتریک کار می‌کردیم. همه ما در خط تولید مشغول به کار بودیم. بعد از مدتی، به قسمت برنامه‌نویسی شرکت منتقل شدم. در بین ما چند مهندس هم بودند و کارهای تخصصی انجام می‌دادند، ولی آنها را هم در سال ۷۴ بازخرید کردند. در مراجعه به وزارت کار، اعتراض کردیم، تحصن کردیم، رفتیم و آمدیم ولی فایده نداشت و همه بازخرید شدیم. جامعه معلولین هم که معرف ما به شرکت بود، نتوانست کاری برای‌مان انجام‌دهد. البته یک‌سری از دوستان که به شرکت گاز معرفی شده‌بودند، به کار خود ادامه دادند.

از چه طریقی به شرکت پارس الکتریک معرفی شدید؟

من از طریق انجمن جامعه معلولین ایران به شرکت پارس‌الکتریک معرفی شده و مشغول به کار شدم. متاسفانه شرکت به افراد دارای معلولیت اجحاف زیادی می‌کرد و به دلیل معلولیت، آزارشان می‌داد. من از نظر جسمی، وضعیت بهتری نسبت به بقیه داشتم، بعضی از افراد، ویلچری بودند ولی همان کاری که به آنها محول می‌شد را به خوبی انجام می‌دادند. متاسفانه عده‌ای از کارفرمایان، افرادی که معلولیت دارند را با وجودی‌که در مقایسه با دیگران، خیلی بهتر و متعهدانه‌تر کار می‌کنند، مورد تبعیض قرار می‌دهند. سرعت دست من از همکارانم بالاتر بود و همین موضوع باعث اعتراض بقیه کارگران به من می‌شد. آنها می‌گفتند؛ تو انتظار کارفرما از ما را بالا می‌بری. به هر حال بعد از دوازده سال، همه هجده نفر ما را در ازای مبلغی، بازخرید کردند. جامعه معلولین هم نتوانست کاری برای‌ما انجام‌دهد.

شهربانو: خانواده من ترجیح می‌دادند با فردی که مانند خودم معلولیت داشته‌باشد، ازدواج کنم، ولی من موافق این نظر نبودم

شما بیمه هستید؟

شهربانو: من از طریق همسرم بیمه شده‌ام. البته برای حقوق باز نشستگی اقدام کرده‌ام که امیدوارم با توجه به سابقه کارم، بتوانم حقوقی دریافت کنم. همسرم پیگیر این کاراست.

مهدی: شهربانو نزدیک به ۱۳ سال سابقه کار داشت که برای او فقط ۹ سال و سه ماه سابقه را قبول کردند. من برای ۹ ماه و خورده‌ای، مبالغی را پرداخت کردم که سابقه بیمه او را به ده سال برسانم. پیگیرهستم که بتوانم مستمری برای ایشان برقرار کنم. در محیط‌های کاری، از ا افرادی که به نوعی معلولیت دارند، استفاده ابزاری صورت می‌گیرد. در پرونده کاری ایشان، از او به عنوان یک فرد تلاشگر و کارگر نمونه یاد شده و لوح‌های تقدیر زیادی هم به ایشان داده‌اند. ولی متاسفانه حق و حقوق افراد دارای معلولیت در جامعه به درستی رعایت نمی‌شود.

در مورد ازدواجتان بگویید. چگونه باهم آشنا شدید که به ازدواج منجر شد؟

شهربانو: در زمانی، بازاریابی فروش کپسول‌های آتش‌نشانی را انجام می‌دادم و با افراد و شرکت‌های مختلفی برای فروش کپسول تماس می‌گرفتم. در آن زمان بود که با مهدی آشنا شدم.

مهدی: آن زمان که ایشان را برای اولین به بهانه خرید کپسول آتشنشانی ملاقات کردم، مجذوب زرنگی، هوش و چابکی‌اش شدم. من ۲۳ سال داشتم و شهربانو ۲۸ ساله بود. یک بار او را تا منزلش تعقیب کردم و از کاسبان محله در مورد خودش و خانواده‌اش سوال کردم و به هر نحوی که بود، شماره تلفنش را به دست‌آوردم. تقریبا یک‌سال درتماس تلفنی با هم بودیم. بعد از گذشت این مدت، درخواست ازدواج را مطرح کردم ولی شهربانو قبول نمی‌کرد. شهربانو در مورد مشکل جسمی‌اش صحبتی نمی‌کرد و من هم نمی‌گفتم که شما را دیده و از وضعیت شما با خبرم. مدتی به من جواب سربالا می‌داد که بلاخره قبول کرد با هم ملاقاتی داشته‌باشیم. من اولین فرزند خانواده هستم و با مادرم که ۱۴ سال فاصله سنی دارم، خیلی رفیق و دوست هستم. درروز ملاقات، مادرم را هم با خود به محل قرار بردم. قرار شد او پشت شمشادها پنهان شده و

شهربانو را ببیند. شهربانو مرا که دید، شاید به دلیل استرس یا هیجان، پایش به زمین گیر کرد و زمین خورد. من از این اتفاق خیلی ناراحت شدم و گریه‌ام گرفت ولی شهربانو بلند شد و شروع به خندیدن کرد. مادرم هم که از دور شاهد این اتفاق بود، جلو آمد و با شهربانو روبه‌رو شد. خلاصه اولین دیدار ما به این صورت بود. مادرم پس از اولین دیدار او را پسندید و به من گفت: شهربانو دختر خوب و موقری است ولی مدتی با هم رفت و آمد کنید و بعد تصمیم به ازدواج بگیرید. همین کار را هم کردیم. تا این که در نیمه شعبان سال ۱۳۷۸به اتفاق تعدادی از اعضای خانواده به خواستگاری ایشان رفتیم و در سال ۱۳۷۹، ازدواج کردیم. بعد از ازدواج به علت اختلافی که با صاحب کارم پیدا کرده‌بودم، مدتی بی‌کار شدم. به مدت چند ماه هر روز از بهارستان تا مولوی پیاده می‌رفتم و اجناسی را مثل؛ قیچی، ناخن‌گیر و از این قبیل چیزها را می‌فروختم. نسبتا فروش خوبی هم داشتم. زندگی کوچک و جمع‌جوری را از مستاجری در خیابان افسریه شروع کردیم. سال اول ازدواج، همسرم باردار شد و دختر اولمان پرستو به‌دنیا آمد. قدم او، خیر بود و با

مهدی: در شرکت، از او به عنوان فردی تلاشگر و کارگر نمونه یاد می‌شد و لوح‌های تقدیر زیادی هم به ایشان دادند ولی به دلیل معلولیت باز خرید و خانه نشینش کردند!

خودش برکت و روزی، به ارمغان آورد. تا اینکه به کار قبلی خود برگشته و دوباره در صنف لوازم خانگی مشغول به کار شدم. پس از چند سال مستاجری، با کمک پدر، توانستیم خانه‌ای کوچک و بعد از مدتی، مغازه‌ای بخرم. به مرور زمان، شرایط زندگیمان بهتر و بهتر شد. وقتی خدا دختر دوم را به ما هدیه کرد، خوشبختی ما کامل‌تر شد. بعد از مدتی توانستیم خانه بهتری که الآن در آن زندگی می‌کنیم را تهیه کنیم. هرچه در زندگی دارم، از لطف خدا، دعای پدر و مادر که همیشه حامی ما بودند و همسر و دخترانم است. خدا را شاکرم که همسر بسیار خوبی دارم. خانواده همسرم هم مردمان بسیار خوبی هستند. همسرم، یک شیرزن است و همیشه به دخترانم توصیه الگو قرار دادن مادرشان را دارم. همه جا گفته‌ام که برکت زندگی من، از برکت وجود همسرم است. خودم هم همیشه همراه همسرم بوده و هیچوقت با کار کردن و کمک‌کردن در خانه مشکلی نداشتم. آرزویم این‌است فرزندانم هم خوش عاقبت و خوشبخت شوند.

آیا خانواده شما هم با ازدواجتان موافق بودند؟

شهربانو: خانواده من در ابتدا با ازدواج ما مخالف بودند. نگران بودند که شاید او نتواند شرایط جسمانی من را درک کند. آنها ترجیح می‌دادند من با فردی که مانند خودم معلولیت دارد، ازدواج کنم. ولی من معتقد بودم اداره زندگی با فردی مثل خودم، سخت خواهد بود. وقتی یکی از دو نفر تندرست باشد، می‌تواند بار بعضی از کارها را که برای آن دیگری دشوار است را به دوش بکشد. به هرحال تصمیم به ازدواج گرفتیم و توانستیم با گذشت و همدلی، زندگی خوبی را ادامه دهیم.

دو دختر به نام‌های پرستو و پانته‌آ داریم. پرستو ۲۳ ساله و دانشجوی

رشته مدیریت است و پانتهآ، ۱۷ ساله و درکلاس یازدهم تجربی درس‌می‌خواند. با وجود فرزندان، زندگیمان پربارتر شده‌است.

آیا ازدواج را به دوستان دارای معلولیت خود، توصیه می‌کنید؟

شهربانو: صد درصد. افراد دارای معلولیت هم مانند همه افراد دیگر، نیاز دارند عشق را تجربه کنند، زندگی خانوادگی را تجربه و بچه‌دارشوند. هر کاری که یک فرد تندرست می‌تواند انجام دهد، ما هم می‌توانیم انجام دهیم و شاید بهتر هم انجام دهیم. من وقتی می‌خواهم از یخچال چیزی بردارم، چهارپایه‌ای زیر پایم می‌گذارم و کارم را انجام می‌دهم. وقتی به این خانه آمدیم، اجاق گاز را طوری که کوتاه‌تر و مناسب وضعیت و قد من باشد سفارش دادیم. پس با مناسب‌سازی محیط خانه و استفاده از ابزارهای مناسب، مشکل من حل شد. وجود آسانسور، راهرو و سرویس بهداشتی مناسب، زندگی را برای افرادی که معلولیت دارند را آسان می‌کند.

سخن آخر اگر توصیه‌ای به دوستان دارای معلولیت دارید؟

شهربانو: گرچه ادعا دارم که معلولیت محدودیت نیست ولی باید بگویم که زندگی در شرایط کنونی شهر، محل کار، تفرجگاه‌ها و..... اصلا مناسب زندگی این افراد نیست. از مسئولان دولتی و غیر دولتی در خواست توجه به خواسته-های افراد دارای معلولیت را دارم. یکی از ساده‌ترین خواسته‌های ما، مناسب‌سازی و دسترس‌پذیری خیابان‌ها، پیاده‌روها و اماکن عمومی‌است. ما نمی‌توانیم با ویلچر بدون کمک دیگران در معابر رفت و آمد کنیم. نمی‌توانیم مستقلا برای خرید به یک فروشگاه برویم. یکی از معضلات ما حمل ونقل عمومی

شهربانو: افراد دارای معلولیت هم مانند افراد دیگر، نیاز دارند عشق را تجربه کنند، زندگی خانوادگی را تجربه کنند و بچه‌دارشوند

است. در کشورهای پیشرفته، حضور جدی افراد دارای معلولیت را در جامعه می‌بینیم. ولی در ایران کسی به این افراد که جمعیت بزرگی را شامل می‌شوند، اهمیت نمی‌دهد. افراد دارای معلولیت چه جسمی و چه ذهنی، توانایی‌های بسیاری دارند و اگر وضعیت جامعه برای حضور آنها مهیا شود، از انزوا و خانه‌نشینی خارج می‌شوند.

مهدی: در جامعه ما از توانایی و استعداد افراد دارای معلولیت استفاده نمی‌شود و آنها در انزوا قرار دارند. من در زندگی با همسرم، شاهد توانایی بسیاری در اداره زندگی، بچه‌داری و مدیریت خانه هستم. زمانی هم که شاغل بود، همیشه در محیط کار به عنوان یک فرد پرتلاش و توان‌مند مورد تشویق قرار می‌گرفت.

پرستو : به نظر من این که مادر توانست با تمام محدودیت‌هایی که داشت، با یک فرد تندرست ازدواج کند و با همه مشکلات دست و پنجه نرم کند و ادامه بدهد، باعث شکوفاتر و کامل‌تر شد عشق این دو به هم شد. در جاهایی، پدرم مجبور بود به خاطر وضعیت جسمی مادرم، او را درک کند و یک جاهایی هم مادرم باید پدرم را درک می‌کرد. در خانه ما هیچوقت منم، منم وجود نداشت. گاهی مادرم بخاطر پدرم کوتاه می‌آمد و گاهی پدرم بخاطر مادر کوتاه می‌آمد. به نظر من این که بین دو نفر تفاوت وجود داشته باشد، اصلا بد نیست. تفاوت و اختلاف است که زندگی ما را ساخته که الآن پدرم هر جا که می‌نشیند، از نقشی که مادر در پایداری زندگی ما ایفا کرده می‌گوید. الآن که پدرم در مورد عشق و رابطه میان خودشان صحبت می‌کند، نشان می‌دهد که آنها در بیست و چند سال زندگی مشترک کنار هم رشد کرده، به تکامل رسیده و معنی عشق را فهمیده‌اند. توصیه من به افراد دارای معلولیت این است که هیچوقت خودشان را دست کم نگیرند. یک فرد نابینا چشمش نمی‌بیند، ولی احساسش چند برابر یک فرد عادی‌است، فردی که روی ویلچر است، با دست و مغزش می‌تواند کارهایی انجام دهد که افراد تندرست نمی‌توانند انجام‌دهند. من هم معتقدم که معلولیت محدودیت نیست، چون گاهی واقعا این افراد قدرت‌های ماورایی دارند و بهترین زندگی‌ها را می‌توانند بسازند. می‌توانند مستقل باشند، پیشرفت کنند، تشکیل خانواده دهند. باید خود را دست کم نگیرید و زندگی را با کسی تجربه کنند که قدرشان را بداند. همیشه به مادرم می‌گویم، عشقی که بین شما و پدر وجود دارد، قشنگ‌ترین چیزی است که در دنیا برای ما وجوددارد. مادر و پدرم در کنار هم، تکمیل شدند و می‌توانند سرمشق دیگران باشند.

مانی رضوی زاده، فوق لیسانس برنامه‌ریزی شهری است. او در حوزه طراحی وب‌سایت فعالیت دارد، فریلنسر است و پروژه‌های طراحی وب و مدیریت وبسایت را از خانه انجام می‌دهد. مانی در سال‌های گذشته، در حوزه دسترس‌پذیری اماکن شهری برای افراد دارای معلولیت فعالیت داشته و یکی از دغدغه‌هایش دسترس‌پذیری شهر برای زندگی بهتر افراد دارای معلولیت می‌باشد.

مانی رضوی زاده، طراح وب؛

تکنولوژی مسیری رو به جلو دارد و نباید از آن ترسید

لطفا خودتان را معرفی کنید؟

مانی رضوی زاده، فوق لیسانس برنامه‌ریزی شهری هستم و در حوزه طراحی وب‌سایت فعالیت دارم. در سال‌های گذشته در حوزه دسترس‌پذیری اماکن شهری برای افراد دارای معلولیت فعالیت داشتم. با مجتمع رعد در سال‌ها قبل آشنا شدم، آشنایی که به افزایش روابط اجتماعیم منجر شد. بعد از این آشنایی از انزوا بیرون آمدم و به زندگی برگشتم. من به همراه دوستان دیگرم، از موسسان انجمن باور هستم. گرچه درسال‌های اخیر به دلیل شرایط اقتصادی و اجتماعی کشور و هم به دلیل کرونا فعالیت بسیاری از انجمن‌ها کاهش یافت ولی دوستان در رعد و در باور کوشش کردند تا چراغ این انجمن‌ها را روشن نگه‌دارند.

هوش مصنوعی، گام دیگری برای استفاده بیشتر انسان از ابزارهای برنامه‌نویسی و کامپیوتری است

چگونه با رعد آشنا شدید؟

در سال ۸۲ مادرم در یک کلاس خیاطی، از طریق دوستی که از شرایط جسمی من با خبر بود، با رعد آشنا شد. او خودش به تنهایی از موسسه رعد بازدید کرد و از امکانات و فعالیت‌هایش مطلع شد. بار دیگر با هم به رعد آمدیم و من در کلاس‌های مختلف ثبت نام کردم و در کلاس‌های بسیاری مانند؛ فتوشاپ، کورل و طراحی گرافیک شرکت کردم و آموزش دیدم. در کنار این آموزش‌ها از خدمات فیزیوتراپی و کاردرمانی مجموعه هم استفاده کردم که خیلی برایم مفید و سازنده بود.

موضوع این شماره نشریه توانیاب، هوش مصنوعی است. در این مورد و از کاربردهایش در زندگی مردم و افراد دارای معلولیت بگویید:

آنچه در سال‌های اخیر به عنوان هوش مصنوعی با چندین پروژه

تجاری و عمومی مطرح و بر سرزبان‌ها افتاد، سابقه‌اش به سال‌های قبل برمی‌گردد. ایده این بوده که برنامه‌های کامپیوتر، مستقل از دستوراتی که انسان به آنها می‌دهد، بتوانند از انسان آموزش ببینند و در یک رابطه دوطرفه، به سوالات جواب دهند. آنچه به عنوان برنامه‌نویسی از آن نام می‌بریم، مبتنی بر الگوریتم‌ها و روابط ریاضی هستند و سیر منطقی آن این است که فرد، درخواستی را به یک برنامه کامپیوتری مطرح کرده و جواب می‌گیرد. هوش مصنوعی، شاخه پیشرفته‌تری از برنامه‌نویسی است. بر این اساس، مدل‌هایی براساس زبان‌های برنامه‌نویسی مختلف نوشته می‌شود که این مدل‌ها قابلیت یادگیری الگوریتم‌ها را دارند و بر اساس یادگیری، می‌توانند داده‌های جدید را تحلیل کنند. مثلا مدل‌هایی داریم که می‌توانند تصاویر را تجزیه و تحلیل کرده و جزئیاتی از تصاویر را تشخیص دهد. مثلا صورت انسانی را در یک عکس تشخیص داده و اگر ده‌ها عکس مختلف گذاشته شود، بتواند آنها را از هم تفکیک کند. اینها ساده‌ترین مثال‌هایی هستند که برای آنالیز داده‌ها می‌توان به عنوان پردازش تصاویر یا Processing Image از آن نام برد. حوزه هوش مصنوعی، دنیای گسترده و شاخه‌های مختلفی دارد. یادگیری ماشین (Machine Learning) وجود دارد، پردازش تصاویر وجود دارد، مدل‌های زبانی وجود دارد و... آنچه امروزه بطور عام به عنوان هوش‌مصنوعی از آن نام برده می‌شود و افراد در زندگی روزمره از آن استفاده می‌کنند، عمدتا مدل‌های زبانی هستند. یعنی بر اساس متن‌های بی‌شمار، ماشین یاد می‌گیرد چگونه صحبت کند، چگونه به زبان‌های مختلف، متن تولید کند و وقتی سوالی از آن پرسیده می‌شود، بتواند جواب

حوزه هوش مصنوعی، دنیای گسترده و شاخه‌های مختلفی دارد. در آن یادگیری وجود دارد، پردازش تصاویر وجود دارد، مدل‌های زبانی وجود دارد و ...

دهد. یک مدل آن هم، دستیارهای مختلف در حوزه‌های مختلف است. مثلا دستیار کدنویسی، به برنامه‌نویس‌ها کمک می‌کنند و یا مدل‌های ساخت تصاویر، به گرافیست‌ها کمک می‌کند. فرد مثلا می‌گوید؛ میزی را با این مشخصات می‌خواهم و هوش مصنوعی تصویر آن میز را براساس داده‌هایی که از قبل اندوخته، عرضه می‌کند. هوش مصنوعی، گام بزرگی برای استفاده بیشتر انسان از ابزارهای برنامه‌نویسی و کامپیوتری است. اینکه در آینده چه استفاده‌هایی می‌توان از آن کرد و آیا نگرانی‌هایی که وجود دارد تا چه اندازه بجاست، بحث دیگری است.

آیا خطای هوش مصنوعی کمتر از انسان است؟

هنوز نه. البته ممکن است در آینده این اتفاق بیفتد ولی هنوز به آن شرایط نرسیده‌ایم. امروزه انسان با ابزارهایی مثل؛ چت‌جی‌پی‌تی، گوگل و سایر ابزارها برای تولید تصاویر کار می‌کند ولی این ابزارها نیاز دارند که انسان دستورها را کاملا شفاف و با جزئیات در اختیارش بگذارد. مثلا اگر بخواهید، به نام فردی، ایمیلی را تنظیم کند، می‌تواند به سرعت متن و عنوان و خطاب به فرد مورد نظر را بنویسد، ولی ممکن است جزئیاتش آن نباشد که شما می‌خواهید. در بعضی زبان‌ها مثل زبان فارسی، به لحاظ گرامری یا مکالمه محاوره‌ای یا مکالمه نوشتاری، ممکن است هنوز ایراداتی وجود داشته‌باشد که مدل به مدل با هم متفاوت هستند. مثلا نسخه ۳/۵ چت‌جی‌پی‌تی، (chatgpt) که به عنوان یکی از مشهورترین هوش مصنوعی از سال گذشته مطرح شده و رایگان است، گاهی خطا دارد ولی نسخه پولی آن که داده‌های بیشتر و خطاهای کمتری دارد، بیشتر Train شده‌اند.

در مورد Train شدن می‌توانید بیشتر توضیح دهید؟

این اصطلاح به فرآیند یادگیری در هوش مصنوعی اشاره دارد که مرحله‌ای از داده‌های آموزشی و آزمایشی است که به آن می‌دهند و بر اساس آن داده‌ها، یاد می‌گیرد و پاسخ می‌دهد. داده‌های چت‌جی‌پی‌تی فعلا تا سال ۲۰۲۱ است، در نسخه‌های جدید داده‌های بیشتری به آن داده شده‌است. البته هنوز قادر به پاسخ به همه سوالات نیست. مثلا اگر سوالی در مورد سیاست روز بپرسید، جواب می‌داد که من اطلاعاتم تا سال ۲۰۲۱ است و از اینکه الآن چه اتفاقی افتاده‌است، خبر ندارم. ولی جمینای (Gemini) گوگل که وصل بر دیتابیس اصلی گوگل است، بعضا جواب‌های دقیق‌تری می‌دهد. نسخه جدید چت‌جی‌پی‌تی، هم به اینترنت دسترسی دارد و هم می‌توان مستقیما از داخل ویندوز با آن چت کرد و خطاهای کمتری دارد. زبان‌های مختلف می‌توانند کیفیت‌های مختلفی داشته‌باشند. جواب‌های آنها، الزاما مبتنی بر حقیقت و مستند نیستند. مثلا اگر سوال کنید معلولیت ضایعه نخاعی چیست؟ ممکن است از خودش چیزی در آورد و ارائه دهد. البته حالت دیگری هم هست که مبتنی بر حقیقت است و سوال را

بر اساس داده‌های مستند جواب می‌دهد.

آیا هوش مصنوعی با زندگی روزمره ما عجین شده است؟

هنوز نه. هنوز از هوش مصنوعی چه در ایران و چه در کشورهای دیگر و حتی کشورهای پیشرفته، به عنوان چیزی که با زندگی انسان عجین شده باشد، نمی‌توان نام برد. موبایل با زندگی ما عجین شده و بدون آن بسیاری از مسائل روزمره زندگی را نمی‌توانیم انجام دهیم. ولی هوش مصنوعی اینگونه نیست که اگر شما به چت‌جی‌پی‌تی دسترسی نداشته-باشید، روزمره‌تان دچار مشکل بشود. هرچند که هوش مصنوعی در تحلیل داده‌ها در پشت صحنه شرکت‌های بزرگ، نقش مهمی را ایفا می‌کند. قبل از این که هوش مصنوعی به این شکل در جهان مطرح شود، هر وقت در سایت‌های فروش کالاها در دیجی‌کالا یا آمازون چیزی را جست‌وجو می‌کردید، بر اساس یک سری سوالات ساده، سلیقه شما را تحلیل می‌کرد و مشخص می‌کرد که شما چه رنگ یا چه مشخصاتی را دوست دارید؟ این

از کاربردهای هوش مصنوعی که اکنون در سایت‌های ایرانی هم وجود دارد، شناخت سلیقه و ذائقه مشتری و پیشنهاد کالا و محصول به اوست

الگوریتم‌ها اول خیلی ساده بودند ولی به مرور این سایت‌ها مجهز به هوش مصنوعی و الگوریتم‌های یاد گیرنده شدند و توانستند سلیقه مشتری را تحلیل کنند. از کاربردهای هوش مصنوعی که اکنون درسایت‌های ایرانی هم وجود دارد، این است که ذائقه و سلیقه مشتری را می‌شناسد و حتی به او پیشنهاد می‌دهد. مثلا سایت‌های پخش آنلاین فیلم مثل؛ نت فیلیکس الگوریتم‌های پیشرفته-ای برای پیشنهاد فیلم و سریال بر اساس سلیقه کاربر دارند. این یکی از کاربردهای هوش مصنوعی است که به نوعی با زندگی روزمره ما عجین شده، ولی به این معنی نیست که ابزاری برای استفاده عامه مردم که هر روز از آن استفاده می‌کنند باشد. این اتفاق هنوز نیفتاده و شاید در سال‌های نزدیک هم نیفتد. البته استفاده از هوش مصنوعی برای افرادی که پژوهش‌های علمی و کارهای تحقیقاتی را دنبال می‌کنند بسیار مفید است.

نظر شما در مورد امکان تقلب از طریق استفاده از هوش مصنوعی در پایان‌نامه های دانشگاهی و مقالات علمی چیست؟

امکان تقلب و استفاده غیراخلاقی از این ابزار در حوزه آکادمیک وجود دارد ولی بعضی از حوزه‌های علمی استفاده از هوش مصنوعی را به شرط اینکه اعلام شود در کجای مقاله از آن استفاده شده ایراد نمی‌دانند. بعضی از اساتید معتقدند که می‌شود به عنوان دستیار، از هوش مصنوعی استفاده کرد. برای مثال، محقق یا دانشجو در نوشتن پایان‌نامه و مقالات دانشگاهی می‌تواند متن خود را به هوش مصنوعی داده و بخواهد آن را

خلاصه کرده و یا بصورت جدول یا نمودار دربیاورد. این کارها ایرادی ندارد و انجام می‌شوند. ولی اگر به هوش مصنوعی بگویید کل مقاله را بنویسد، تقلب محسوب می‌شود. علاوه بر این ممکن است اطلاعات بی‌ربطی هم ارائه بدهد. اخیرا در ژورنال‌های معتبر هم چند مورد که بعد مشخص شده کار هوش مصنوعی بوده منتشر شده که آبروریزی بزرگی هم برای نویسنده و هم برای آن مجله علمی دربر داشته‌است.

هوش مصنوعی چه کمکی به افراد دارای معلولیت می‌کند و چه تاثیری در بهبود کیفیت زندگی آنان می‌تواند داشته‌باشد؟

هر تکنولوژی جدید با هدف کمک به انسان ایجاد می‌شود. یکی از اتفاقاتی که اخیرا افتاده است، گذاشتن تراشه در مغز یک فرد ضایعه نخاعی شدید که هیچ حرکتی در دست و پا نداشت و فقط چشمش حرکت داشت، به نام نورالینک بود. البته قبلا هم یک‌سری وسایل کمک توانبخشی برای افراد با ضایعه نخاعی گردنی وجود داشت که مثلا می‌توانست پلک زدن شخص را توسط کامپیوتر رهگیری کرده، موس کامپیوتر را جابه‌جا کند و متن را تایپ کند. ولی تراشه جدید این امکان را ایجاد کرد فرد مستقیما از مغز فرمان بگیرد و دستور را اجرا کند. این عمل با موفقیت انجام گرفت. کمپانی‌هایی که روی هوش مصنوعی کار می‌کنند، ابزارهایی تولید می‌کنند که به زندگی بهتر افراد دارای معلولیت کمک کند. یکی دیگر از کمک‌های هوش مصنوعی، آنالیز تصاویر است. پروژه‌هایی در آمریکا و کانادا در حال انجام است که هوش مصنوعی با آنالیز تصاویر با کمک گوگل، معابر و پیاده‌روها را تحلیل کرده و به متقاضی دارای معلولیت، بهترین مسیر برای رفت و آمد را معرفی می‌کند. البته در ایران هم پروژه تحقیقاتی مشابهی انجام

وسایل کمک توانبخشی برای افراد با ضایعه نخاعی گردنی وجود دارد که می‌تواند با ردگیری پلک زدن شخص دارای معلولیت، موس کامپیوتر را جابه‌جا و متن را تایپ کند

شده‌است، ولی نسخه تجاری آن در امریکا موجود است. این کار، مشابه اپلیکیشن‌هایی مانند "ویز"، "نشان "و" بلد" هستند که برای نشان دادن مسیرهای کم‌ترافیک به کار می‌روند.

چه چالش‌ها و موانعی در استفاده از هوش مصنوعی وجود دارد؟

یک سری خطا در تولید تصاویر که ممکن است غیر واقعی باشد، وجود دارد. بخشی هم به استفاده شیطنت آمیز افراد برای تقلب برمی‌گردد که در فضاهای تحصیلی می‌تواند چالش ایجاد کند. همانطور که گفتم در فضاهای اکادمیک هم این اتفاق افتاده و موضوع روز است که همه جا در موردش صحبت می‌شود. بخش دیگری هم آینده هوش مصنوعی است که این نگرانی وجود دارد که هوش مصنوعی تا کجا قراراست پیش برود و آیا ممکن است از انسان باهوش‌تر شود؟ آیا قرار است هوش مصنوعی مشاغل انسان‌ها را تصرف کند و افراد بی‌کار شوند؟ جای چه مشاغلی را می‌تواند اشغال کند؟ نمی‌دانیم. فعلا صحبت این است که هوش مصنوعی می‌تواند برنامه بنویسد، ولی نمی‌تواند خلاقانه مسئله‌ای را حل کند. هوش مصنوعی یک سری کد استاندارد دارد که بر مبنای آن جواب می‌دهد. ولی وقتی حل یک مسئله مطرح شود، شما به عنوان یک انسان می‌توانید آن را خلاقانه حل کرده و راه حل دهید. البته ممکن است هوش مصنوعی ده سال دیگر به این توانایی هم برسد. در حال حاضر دانشمندان به دنبال این هستند که این مدل‌ها و الگوریتم‌ها را پیشرفته‌تر کنند. این روزها در فیلم‌های علمی، تخیلی توانایی‌های زیادی برای ربات‌های انسان‌نما، با کمک هوش مصنوعی می‌بینیم که این سوال را پیش می‌آورد که آیا هوش مصنوعی قرار است برعلیه انسان باشد؟ آدم‌های بزرگ و اثرگذاری مثل؛ ایلان ماسک، بیل گیتس و حتی استیون هاوکینگز در این مورد صحبت‌هایی کرده و می‌کنند. این چالش‌ها و نگرانی‌ها وجود دارد.

امروزه به دنبال این هستند که از هوش مصنوعی در درمان و پیشگیری از بیماری‌ها و معلولیت‌ها استفاده شود؟

تلاش‌هایی در مورد تولید دارو و درمان بیماری‌ها با کمک هوش مصنوعی در حال انجام است و بررسی ژنوم انسان برای درمان و تشخیص داروهای موثر برای بسیاری از بیماری‌ها با کمک این تکنولوژی در حال پیگیری است. پروژه‌های بزرگ چندین میلیارد دلاری در دست انجام است که شاید هنوز به نتیجه قطعی نرسیده‌باشد، ولی حتما چشم-اندازی برای کاربرد هوش مصنوعی خواهد داشت. ابزارها و اپلیکیشن‌هایی وجود دارد که در جهت پایش سلامتی افراد کار می‌کنند و با اطلاعاتی که به آنها داده می‌شود، پیش‌بینی می‌کند که مثلا فرد در ده سال آینده با چه بیماری‌هایی روبه‌رو خواهد شد و این اطلاعات را در اختیار کادر درمان و پزشک هم قرار می‌دهد. هوش مصنوعی در بهبود فرآیندها و بهبود تکنولوژی‌ها می‌تواند موثر باشد.

آیا یکی از چالش‌های هوش مصنوعی ورود به فضای خصوصی

انسان‌ها نیست؟

امروزه اطلاعاتی که مردم در فضای مجازی وارد می‌کنند، به نوعی خودشان راه را برای ورود به فضای خصوصی خود باز کرده‌اند. خط مشی گوگل بر این است که وقتی شما آن را باز می‌کنید، اعلام می‌کند که این داده‌ها توسط بازبین‌ها بررسی می‌شود و این یک راه ورود به فضای خصوصی افراد است. از طرفی قبل از این که هوش مصنوعی به معنای کنونی شکل بگیرد، اینترنت اشیاء(IOT) شکل گرفت و خانه‌های هوشمند مطرح شد. همین جاروهای رباتیک که اینقدر مورد علاقه همگان است، بر اساس نقشه‌برداری از خانه و مسیری که باید حرکت کند شکل گرفته‌است. دقیقا می‌دانند مبل در کجای اتاق قرار دارد و با همین تکنولوژی نظافت می‌کند. بنابراین نقشه این خانه توسط اینترنت به شرکتی مثل شیائومی به عنوان سازنده جاروی رباتیک داده می‌شود. البته این شرکت‌ها متعهدند که اطلاعات را در اختیار کسی قرار ندهند ولی نمی‌دانیم که در آینده چه کاربردی از این اطلاعات می‌تواند وجود داشته‌باشد. لامپ هوشمند یا جارو برقی هوشمند به اینترنت و وای‌فای وصل هستند و بسیاری از اطلاعات خصوصی افراد در اختیار شرکت‌های سازنده این ابزارها قرار می‌گیرند. سوال این است که این داده‌ها در آینده چگونه بکار می‌روند؟

تکنولوژی مسیری رو به جلو است و نباید از آن ترسید. گاهی در فیلم‌های علمی تخیلی می‌بینیم که ما را از آینده می‌ترساند، ولی من هنوز از این تکنولوژی نمی‌ترسم چون به نظرم انسان به آن مسلط است

آیا قوانین و استانداردهای خاصی برایین حوزه وجود دارد؟

قرار است در اتحادیه اروپا قوانینی تصویب شود که شرکت‌هایی مثل مایکروسافت و غیره، برای رعایت حریم خصوصی و تحلیل داده‌ها، متعهد به رعایت آن شوند. حتی یکی از این شرکت‌ها، ضوابط استفاده از این اطلاعات را به روز کرده و استفاده از این تکنولوژی را برای تشخیص چهره توسط پلیس ممنوع کرده‌است. ولی وقتی از اسنپ فود غذا سفارش می‌دهید یا از دیجی کالا جنس می‌خرید و یا سوار تپسی می‌شوید، همه اطلاعات خصوصی شما، از قبیل جایی که می‌روید، تعداد غذایی که سفارش می‌دهید و سلیقه‌ای که در انتخاب غذا دارید و خیلی از اطلاعات دیگر ثبت می‌شوند. همه این اطلاعات قابل ردیابی هستند. کشورهایی مثل کشورهای عضو اتحادیه اروپا بر رعایت حریم خصوصی، قوانین سخت‌گیرانه‌تری تصویب کرده‌اند، ولی اینکه تا چه اندازه این قوانین رعایت می‌شود، معلوم نیست.

شما خودتان از کدام ابزارهای هوش مصنوعی در روزمره خود استفاده می‌کنید؟

من از چت‌جی‌پی‌تی (chatgpt) و همچنین جمینای (gemini) خیلی استفاده می‌کنم. این ابزار هم به عنوان دستیار برنامه‌نویسی و هم در ترجمه متون و هم در تنظیم ایمیل‌های انگلیسی، به من بسیار کمک می‌کنند.

تکنولوژی مسیری رو به جلو است و نباید از آن ترسید. گاهی در فیلم‌های علمی تخیلی می‌بینیم که ما را از آینده می‌ترساند، ولی من هنوز از این تکنولوژی نمی‌ترسم چون به نظرم انسان به آن مسلط است. البته ما یک سری مشکلاتی دراستفاده از ابزارهای هوش مصنوعی داریم . ما می‌توانیم از جمینای گوگل راحت استفاده کنیم، ولی برای فعال‌سازی چت‌جی‌پی‌تی نیاز به شماره تلفنی خارج از ایران برای ساخت اکانت و فیلترشکن داریم. بسیاری از نسخه-های جدید این ابزارها رایگان نیستند. از طرفی چون تحریم هستیم نمی‌توانیم مستقیما پول پرداخت کنیم. به هر حال استفاده از اینترنت در ایران با مشکلاتی روبه‌رو است.

به امید برطرف شدن این مشکلات و ورود راحت‌تر به فضای جهانی.

گم شده

تکه ای از ابر سرخ کوچکی بر آسمان
ساحلی آرام بود و
موج دریا و غروب
با نگاهی خیس از باران بی پروای اشک
روی شن ها می نوشتم : "گم شده یک حال خوب"

در هوای سرد پاییزی تنم یخ کرده بود
سینه‌ام می سوخت در تب، شعله‌ای بی انتها
با خودم گفتم: خدایا کاش خیلی باشتاب
می‌رسیدم به زمان انتهای ماجرا

قامت بالا بلندم را درون خود فشرد
ریشه‌های قد کشیده از دل سنگ زمین
من به دنیا آمدم اما نیامد او به من
زار می زد بر تنم پیراهن تنگ زمین

روی شن‌ها می‌نویسم: حال خوبم گم شده
به کسی که یابد آن را مژدگانی می‌دهم
یک صدای روح بخشی گفت: از آن گمشده
چشم‌هایت را اگر شستی نشانی می‌دهم

آب باران را به چشمانم زدم، از بعد آن
به نزول قطره‌های نور دقت می‌کنم
حال خوبم را اگر پیدا کنم روی زمین
با تمام مردم بدحال قسمت می‌کنم

#عظیمه_ایرانپور
@harfhayi_shabihesher

تاریخچه معلولیت در ایران
به روایت هوش مصنوعی

محمدرضا دشتی

این تصویر توسط هوش مصنوعی ساخته‌شده است
شمعدانی (پایگاه اینترنتی معلولان ایران)، طی ماه‌های اخیر علاوه بر معلولیت فعالیت‌های خود بر دو موضوع سالمندی و هوش مصنوعی متمرکز کرده است. طی این مدت علاوه بر باز نشر سایر محتواهای تولیدشده؛ این پایگاه با ترجمه و تدوین برخی مطالب سعی کرده به فراخور توان خود سهمی کوچک در این مسیر داشته باشد. شمعدانی در تلاش است تا با بالا بردن دانش و آگاهی هم‌وطنان، زمینه استفاده بهینه از «هوش مصنوعی» را برای افراد دارای معلولیت و سالمندان کشور فراهم آورد. به همین منظور برای آشنایی شما خوانندگان گرامی، گفت‌وگویی را با هوش مصنوعی «بارد» با موضوع «تاریخچه معلولیت در ایران» انجام داده‌ایم تا زمینه درک بهتر توانمندی‌های این فناوری جدید برای شما فراهم گردد.
لازم به ذکر است تمام محتوای این مطلب شامل متن و عکس توسط هوش مصنوعی در پاسخ به پرسش‌های شمعدانی نوشته و ساخته‌شده است.

بخش اول گفت‌وگو:
ابتدا با هوش مصنوعی درباره تاریخچه معلولیت در ایران صحبت کردم:
تاریخچه معلولیت در ایران به دوران باستان بازمی‌گردد. در آن زمان، افراد دارای معلولیت اغلب طرد شده و به عنوان بار جامعه دیده می‌شدند. در برخی موارد، آن‌ها حتی کشته می‌شدند.
در دوران اسلامی، دیدگاه‌ها نسبت به افراد دارای معلولیت تا حدودی تغییر کرد. اسلام بر احترام به همه انسان‌ها، از جمله افراد دارای معلولیت، تأکید دارد. در قرآن کریم، آیاتی وجود دارد که بر اهمیت کمک به افراد نیازمند، از جمله افراد دارای معلولیت، تأکید می‌کند. با این حال، در عمل، افراد دارای معلولیت همچنان با تبعیض و نابرابری روبه‌رو بودند. اغلب از تحصیل و اشتغال و حقوق اجتماعی محروم بودند.
در دوران معاصر، تلاش‌های زیادی برای بهبود وضعیت افراد دارای معلولیت در ایران انجام شده است. در سال ۱۳۸۳، قانون جامع حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت در ایران تصویب شد. این قانون حقوق و مزایای مختلفی را برای افراد دارای معلولیت به رسمیت می‌شناسد.
با وجود این تلاش‌ها، هنوز هم راه زیادی برای رسیدن به برابری کامل برای افراد دارای معلولیت در ایران باقی‌مانده است. افراد دارای معلولیت همچنان با تبعیض و نابرابری در زمینه‌های مختلف روبه‌رو هستند.

در ادامه به برخی از مهم‌ترین جنبه‌های تاریخچه معلولیت در ایران اشاره می‌کنیم:

طرد و نابرابری:
در طول تاریخ، افراد دارای معلولیت اغلب طرد و نابرابر رفتار می‌شدند. در دوران باستان، آن‌ها اغلب به عنوان بار جامعه دیده می‌شدند و حتی کشته می‌شدند. در دوران اسلامی، دیدگاه‌ها نسبت به افراد دارای معلولیت تا حدودی تغییر کرد، اما هنوز هم با تبعیض و نابرابری روبه‌رو بودند.

تلاش‌های بهبود وضعیت:
در دوران معاصر، تلاش‌های زیادی برای بهبود وضعیت افراد دارای معلولیت در ایران انجام‌شده است. در سال ۱۳۸۳، قانون جامع حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت در ایران تصویب شد. این قانون حقوق و مزایای مختلفی را برای افراد دارای معلولیت به رسمیت می‌شناسد.

وضعیت کنونی:
با وجود تلاش‌های انجام شده، هنوز هم راه زیادی برای رسیدن به برابری کامل برای افراد دارای معلولیت در ایران باقی مانده است. افراد دارای معلولیت همچنان با تبعیض و نابرابری در زمینه‌های مختلف روبه‌رو هستند.
در ادامه، به برخی از چالش‌های پیش روی افراد دارای معلولیت در ایران اشاره می‌کنیم:
- تبعیض در زمینه تحصیل و اشتغال
- عدم دسترسی به امکانات و خدمات عمومی
- عدم آگاهی از حقوق افراد دارای معلولیت

با آگاهی از تاریخچه معلولیت در ایران، می‌توان درک بهتری از چالش‌های پیش روی افراد دارای معلولیت و اقداماتی که برای بهبود وضعیت آن‌ها باید انجام شود، به دست آورد.
در پایان از آقای مانی رضوی زاده برای رهنمودهای سازنده‌شان سپاسگزارم.
برای مشاهده این مطلب در سایت شمعدانی می توانید کد زیر را اسکن کنید :

هوش مصنوعی

چگونه موجب بهبود زندگی افراد دارای معلولیت می‌شود؟

مجلهٔ فناوری‌های توان‌افزا و پوشیدنی

برخی فناوری‌ها همچون هوش مصنوعی برای صنایع مختلف و همچنین مصرف‌کنندگان در سراسر جهان، مزایایی دارند. تقریباً همه‌ی مدل‌های هوش مصنوعی برای کمک به بیماران، سالمندان، کودکان، جوانان و سایر گروه‌های سنی در سراسر جهان در نظر گرفته شده است. ما باید بدانیم که هوش مصنوعی چه قولی برای بهبود زندگی افراد دارای معلولیت داده است. درک هوش مصنوعی برای افراد دارای معلولیت ضروری است زیرا میلیون‌ها نفر از آنها دارای دانش فنی هستند و می‌توانند از مزایای فناوری‌های روز بهره‌مند شوند. پارالمپیک چندین مدل هوش مصنوعی را برای افراد دارای معلولیت، بازیکنان حرفه‌ای یا تماشاچی‌ها، پیاده کرده است. هوش مصنوعی از این افراد حمایت کرده تا عشق خود به ورزش را ادامه دهند و از زندگی لذت ببرند. در ادامه وعده‌های هوش مصنوعی برای بهبود زندگی افراد دارای معلولیت بررسی می‌شود

وعده‌های هوش مصنوعی برای افراد دارای معلولیت

گنجاندن هوش مصنوعی در برنامه‌های تلفن همراه به افراد دارای معلولیت اجازه می‌دهد تا از فرآیندهایی همچون تشخیص گفتار و تشخیص تصویر استفاده کنند. نابینایان می‌توانند اسناد را جلوی دوربین‌های تلفن‌های هوشمند نگه دارند تا با کمک هوش مصنوعی اسناد را درک کنند. این فناوری به عنوان دستیار نابینایان عمل می‌کند.

دستیارهای مجازی هوش مصنوعی مانند الکسا، سیری، Google Assistant، کورتانا می‌توانند به افراد دارای معلولیت کمک کنند تا بدون فراموش کردن کارهای مهم، همه کارهای خانه را تکمیل و کنترل کنند. این افراد می‌توانند با الگوریتم‌های هوش مصنوعی و یادگیری ماشینی و با کمک صدا به گوگل دسترسی پیدا کنند.

افراد دارای معلولیت با نقص بینایی، کم شنوایی، نقص ذهنی و سایر اختلالات می‌توانند به طور یکپارچه از عملکردهای هوشمند فناوری‌های مخرب، هوش مصنوعی، یادگیری ماشینی، یادگیری عمیق، اینترنت اشیا، بینایی رایانه و بسیاری دیگر استفاده کنند.

مدل‌های هوش مصنوعی می‌توانند تشخیص تصویر، تشخیص چهره با لب‌خوانی، خلاصه‌سازی متن و ترجمه لحظه‌ای را برای افراد دارای مهارت فنی در هر مکان و هر زمان ارائه دهند. این دستیاران هوش مصنوعی همه موانع روزمره را از زندگی حذف و استقلال با بیشترین راحتی را فراهم می‌کنند. مردم می‌توانند دستگاه‌های الکترونیکی را خاموش و روشن کنند، یادآوری داروها را دریافت کنند، خدمات پزشکی از راه دور دریافت کنند و دیگر موارد.

هوش مصنوعی برای افراد دارای معلولیت، راه‌های ارتباط با جهان را از طریق دستگاه‌های هوشمند، به ویژه دستگاه‌های اینترنت اشیا افزایش داده است. نابینایان می‌توانند با شنیدن متن‌ها و توصیف تصاویر بدون پرسیدن از شخص دیگر بدانند که دنبال چه چیزی هستند.

راه‌اندازی اتومبیل‌های خودران یک مزیت بزرگ برای افرادی است که از فناوری مطلع هستند و می‌توانند از اتومبیل برای رسیدن به مقاصد خود به طور مستقل استفاده کنند. هوش مصنوعی استقلال بیشتری را برای انواع معلولیت‌ها از جمله افراد با صندلی‌چرخدار ایجاد کرده است. آنها مجبور نیستند به افراد دیگر وابسته باشند تا آنها را در زمان‌های مختلف به نقاط مختلف برسانند.

ترکیب هوش مصنوعی و رباتیک، بازوهای رباتیک، اندام مصنوعی، ماشین‌آلات و بسیاری دیگر را در بخش مراقبت‌های بهداشتی برای افراد دارای معلولیت را تولید کرده است. نرم‌افزار هوش مصنوعی وجود دارد که به افراد کم‌بینا کمک می‌کند ضمن ایجاد تغییر در زندگی، دسترسی و مشارکت آنها در جامعه افزایش یابد. این نوآوری‌ها فرصت‌های شغلی بسیاری را برای این افراد و صاحبان فناوری ایجاد کرده است تا بتوانند درآمد کسب کرده و به طور مستقل زندگی کنند. شرکت‌های معتبر آماده هستند تا افراد دارای معلولیت را به دلیل مهارت‌هایشان و نه به موجب نقص، به خدمت بگیرند.

گفته می‌شود هوش مصنوعی نمی‌تواند هر مشکلی را حل کند اما می‌تواند زندگی افراد دارای معلولیت را با خدمات متعدد از مدل‌های هوش مصنوعی ارتقا دهد. افراد دارای معلولیت دارای دانش فنی، می‌توانند کارهای مختلف را انجام دهند و از زندگی خود در جامعه لذت ببرند. هدف نهایی فناوری‌های پیشرفته از طریق هوش مصنوعی، افزایش استقلال و راه‌های ارتباطی برای همه افراد در جهان است. بنابراین، هوش مصنوعی برای معلولان می‌تواند جهان را به مکان بهتری تبدیل کند.

نویسنده: فریبا ماندگاری

۱۰ کاربرد جالب و جدید از هوش مصنوعی!

تحریریه مجله جی پلاس

هوش مصنوعی (AI)، با قابلیت تقلید از هوش انسانی و انجام وظایفی که زمانی تنها منحصر به انسان بود، توجه زیادی را در سراسر جهان به خود جلب کرده است. از پیشرفت‌های مراقبت‌های بهداشتی گرفته تا رباتیک‌های پیشرفته، هوش مصنوعی در حال شکل دادن آینده‌ی ما به روش‌هایی غیر قابل تصور است. در همین ارتباط، در این مقاله با ما همراه باشید تا به بررسی ۱۰ کاربرد جالب و جدید از هوش مصنوعی بپردازیم. چه از علاقمندان به فناوری باشید و چه صرفاً در مورد آخرین پیشرفت‌های هوش مصنوعی کنجکاو باشید، این نمونه‌ها مطمئناً شما را شگفت‌زده خواهند کرد.

مهم‌ترین کاربرد های جالب و جدید هوش مصنوعی عبارت‌اند از:

۱ کاربرد اول، علم پزشکی

هوش مصنوعی می تواند با استفاده از حجم عظیم داده‌های موجود برای ارائه تشخیص‌های دقیق، علم پزشکی را متحول سازد. به عنوان مثال، الگوریتم‌های هوش مصنوعی می‌توانند با تجزیه و تحلیل تصاویر اشعه ایکس، ام آر آی و سی تی اسکن، به تشخیص زودهنگام بیماری‌هایی مانند سرطان کمک کنند. هوش مصنوعی همچنین می‌تواند حجم زیادی از داده‌های بیمار از جمله سوابق پزشکی را برای شناسایی عوامل خطر بالقوه و شخصی‌سازی برنامه‌های درمانی بررسی کند.

۲ کاربرد دوم، وسایل نقلیه خودران

یک کاربرد جالب و جدید از هوش مصنوعی، استفاده از آن در خودرو های خودران است .هوش مصنوعی هسته اصلی خودروهای خودران است. از طریق تکنیک‌های بینایی کامپیوتری، ترکیب حسگرها و تکنیک‌های یادگیری ماشینی، هوش مصنوعی وسایل نقلیه را قادر می‌سازد تا محیط اطراف خود، از جمله وسایل نقلیه دیگر، عابران پیاده و علائم جاده‌ای را درک کنند.

۳ کاربرد سوم، دستیارهای مجازی

دیگر کاربرد جالب و جدید از هوش مصنوعی، استفاده از آن به عنوان دستیار مجازی است. دستیارهای مجازی مبتنی بر هوش مصنوعی، به طور فزاینده‌ای در حال محبوب شدن هستند. اینها در دستگاه‌های مختلفی مانند؛ تلفن‌های هوشمند، بلندگوهای هوشمند و دستگاه‌های خانه هوشمند ادغام شده‌اند. لازم به ذکر است که دستیاران مجازی از پردازش زبان طبیعی برای درک و پاسخ به دستورات یا سوالات کاربران استفاده می‌کنند.

۴ کاربرد چهارم، کشف تقلب

یکی از برجسته‌ترین کاربردهای هوش مصنوعی در صنایع مختلف، در بخش مالی است. الگوریتم‌های هوش مصنوعی می‌توانند حجم زیادی از داده‌ها را تجزیه و تحلیل کرده و الگوهایی را که نشان‌دهنده فعالیت‌های متقلبانه هستند را شناسایی کنند.

۵ کاربرد پنجم، شخصی سازی آموزش

الگوریتم‌های هوش مصنوعی می‌توانند داده‌هایی را در مورد سبک‌های یادگیری، ترجیحات شخصی و پیشرفت دانش‌آموزان جمع‌آوری کنند. با استفاده از این داده ها نیز برنامه‌های درسی شخصی‌سازی شده ایجاد کرده، منابعی توصیه می کنند و بازخوردهای هدفمند ارائه خواهند داد.

۶ کاربرد ششم، امنیت سایبری

امنیت سایبری یکی دیگر از حوزه‌هایی است که هوش مصنوعی نقش مهمی در آن ایفا می‌کند. با افزایش روزافزون تعداد تهدیدات سایبری، فناوری هوش مصنوعی توانایی تجزیه و تحلیل حجم عظیمی از داده ها را برای شناسایی حملات احتمالی و پاسخگویی به آنها در زمانی کم ارائه می دهد.

۷ کاربرد هفتم، تجارت مالی

با الگوریتم هایی که قادر به تجزیه و تحلیل حجم وسیعی از داده ها از منابع مختلف، از جمله مقالات خبری، رسانه های اجتماعی و گزارش‌های مالی هستند، تجارت مالی به طور قابل توجهی تحت تأثیر هوش مصنوعی قرار گرفته است. الگوریتم‌های هوش مصنوعی می‌توانند در مورد روند بازار پیش بینی کنند و معاملات را با سرعت و دقت انجام دهند. این می‌تواند به استراتژی‌های تجاری سودآورتر منجر شود و به شرکت‌های مالی کمک کند تا در یک بازار بسیار رقابتی تصمیم‌های آگاهانه بگیرند.
الگوریتم های هوش مصنوعی می‌توانند در مورد روند بازار های مالی پیش‌بینی کنند.

۸ کاربرد هشتم، پردازش زبان طبیعی (NLP)

پردازش زبان طبیعی (NLP) زیر شاخه‌ای از هوش مصنوعی است که بر تعامل بین رایانه و زبان انسان تمرکز دارد. این فناوری دستگاه‌ها را قادر می‌سازد تا زبان انسان را درک و پردازش کرده و برنامه‌های مختلفی مانند ربات‌های گفت‌وگو و خدمات ترجمه زبان را راه‌اندازی کنند. چت‌بات‌ها، برنامه‌های رایانه‌ای هستند که مکالمه انسانی را شبیه‌سازی می‌کنند. آنها می‌توانند پرس وجوهای کاربر را درک کنند، اطلاعات مرتبطی ارائه دهند و با کاربران به زبانی طبیعی تعامل داشته باشند. سرویس‌های ترجمه زبان که توسط هوش مصنوعی ارائه می‌شوند نیز می‌توانند متن را به طور دقیق از یک زبان به زبان دیگر ترجمه کنند. این ها می‌توانند به این صورت، ارتباط بین افرادی که به زبان‌های مختلف صحبت می‌کنند را تسهیل کنند.

۹ کاربرد نهم، تولید محتوا

دیگر کاربرد جالب و جدید از هوش مصنوعی، تولید محتوا است. سیستم‌های هوش مصنوعی توانایی تولید محتواهای خلاقانه‌ای مانند مقاله، آهنگ یا آثار هنری را دارند. به عنوان مثال، دستیارهای نوشتاری مبتنی بر هوش مصنوعی می‌توانند با تصحیح خطاهای دستوری و ارائه پیشنهادهای مناسب به تولید محتوای نوشتاری کمک کنند. هوش مصنوعی همچنین می‌تواند با در نظر گرفتن سبک‌ها و ترجیحات مختلف موسیقی، به ساختن ملودی ها و هارمونی‌ها کمک کند.

۱۰ کاربرد دهم، نظارت بر محیط زیست

نظارت بر محیط زیست یک حوزه حیاتی است که در آن هوش مصنوعی نقش مهمی ایفا می‌کند. با استفاده از سنسورها، ماهواره‌ها و الگوریتم‌های تجزیه و تحلیل داده‌ها، هوش‌مصنوعی می‌تواند شرایط محیطی مانند؛ کیفیت هوا و آب، دما و الگوهای آب و هوا را کنترل کند. این اطلاعات به شناسایی و پیش‌بینی بلایای طبیعی مانند؛ طوفان، زلزله یا سیل کمک خواهد کرد.

استلا یانگ
کنشگر خستگی‌ناپذیر

استلا یانگ (Stella Young) نویسنده استرالیایی، طنزپرداز، آموزگار، سردبیر رسانه و کنشگر حقوق افزاد دارای معلولیت بود. او درسال ۱۹۸۲ با شرایط موسوم به Osteogenesis Imperfecta در استاول استرالیا(ویکتوریای غربی) به دنیا آمد. استلا که از ویلچر استفاده می‌کرد در سن ۱۴ سالگی متوجه شد که فروشگاه‌ها در خیابان اصلی محل زندگی‌اش دسترس‌پذیر نیستند و همین جرقه‌ای برای آغاز کنشگری او در نوجوانی شد. استلا مدرک کارشناسی در رشته روزنامه‌نگاری و روابط عمومی از دانشگاه دیکین و مدرک کارشناسی ارشد آموزش از دانشگاه ملبورن گرفت و پس از فارغ‌التحصیلی در دبیرستانی مشغول به تدریس شد. او همچنین سردبیر رسانه استرالیایی ABC و وبسایت Ramp Up (رسانه آنلاین در زمینه مسائل مرتبط با معلولیت) بود. او همچنین در موزه ملبورن به کودکان در مورد حشرات، دایناسورها و مسائل علمی و شگفت‌انگیز آموزش می‌داد. استلا در نقش‌های مختلفی کنشگری می‌کرد، از جمله عضویت در شورای مشورتی معلولان ویکتوریا، شورای مشورتی وزیران در بخش گروه‌های ویکتوریا و زنان دارای معلولیت ویکتوریا. استلا یانگ دو مرتبه به فینال جشنواره بین‌المللی کمدی ملبورن رسید و هشت فصل از اولین برنامه فرهنگ معلولیت در استرالیا را با عنوان "بدون محدودیت" اجرا کرد که در سراسر استرالیا پخش شد. او با علاقه شدیدی که به مسائل زنان و جوانان دارای معلولیت داشت، با خدمات حمایتی معلولیت جوانان و راه اندازی پروژه Live Access همکاری کرد ، پروژه‌ای که هدفش فراهم کردن دسترسی بیشتر در مکان‌های اجرای موسیقی زنده بود. یکی از اثرگذارترین کارهای استلا سخنرانی او در تدتاک است که با عنوان " من الهام بخش شما نیستم، خیلی ممنون" به یکی از مباحث مهم مطالعات معلولیت و تغییر نگرش نسبت به افراد دارای معلولیت تبدیل شد. او در این سخنرانی اصطلاحی را برای توصیف موارد استفاده سطحی و افراطی از داستان‌ها یا تصاویر افراد دارای معلولیت به قصد الهام‌بخشی به جامعه غیرمعلول را بیان کرد.

استلا یانگ در دسامبر ۲۰۱۴ بطور غیر منتظره در سن ۳۲ سالگی از دنیا رفت و مجسمه یادبود او آوریل سال ۲۰۲۳ در پارک کیتو در استاول (زادگاه استلا) نصب شد. بسیاری از مردم از جمله افراد دارای معلولیت از این مجسمه بازدید و به استلا ادای احترام می‌کنند.

اینستاگرام be_ tavane _ yek

معرفی کتاب

نام کتاب: هوش مصنوعی به زبان ساده

نویسنده: بلی ویتبای

مترجم: حسین مجد فر و آوا بهرامی

ناشر: انتشارات سبزان

سال انتشار: ۱۳۹۶

بلی ویبتای قصد دارد تا دنیای افسونگر هوش مصنوعی را به زبان ساده به خواننده بشناساند. هوش‌مصنوعی، بررسی رفتار هوشمندانه در انسان‌ها، حیوانات و ماشین‌هاست و تلاشی برای یافتن راه‌هایی‌است که این رفتارها بتوانند به شکل یک محصول مصنوعی، مهندسی‌شوند. هوش مصنوعی یکی سخت‌ترین و جالب‌ترین اقداماتی‌است که تاکنون به دست بشر انجام شده‌است.

هوش‌مصنوعی، یکی از مهیج‌ترین چالش‌هایی‌است که بشر تاکنون درگیر آن شده‌است. هرچند شاید مشکل باشد که چنین شوری از طریق یک کتاب نسبتاً جدی انتقال یابد، ولی لذت فراوانی که همراه با آن‌است باعث می‌شود پژوهشگران با تخصص‌های گوناگون، دانش خود را با هوش مصنوعی در چالش‌های مختلف قراردهند. همین امر هوش مصنوعی را به موضوعی مهیج برای کار کردن تبدیل کرده‌است.

نویسنده که مدت بیست سال مشغول نگارش درباره هوش‌مصنوعی بوده‌است، در این کتاب چیستی، دستاوردها، کاربردها و چالش‌های حوزه هوش مصنوعی را به زبانی ساده برای مخاطب عام توضیح داده است.

از آنجا که این کتاب برای خواننده عمومی نوشته شده‌است، نویسنده از ارائه هرگونه معادله، کد رایانه‌ای، توصیف نمادی یا عددی خودداری کرده و همچنین تعداد منابع پژوهشی انتهای هر فصل را حفظ کرده‌است. از این جهت، این کتاب با یک کتاب درسی هوش مصنوعی که در آن تعداد زیادی نمونه عالی ارائه شده است، تفاوت بسیاری دارد. به همین علت کتاب «هوش مصنوعی به زبان ساده» بهترین گزینه برای مطالعه علاقه مندان به حوزه کامپیوتر، فن‌آوری اطلاعات و هوش‌مصنوعی‌است کتاب‌هایی که ویتبای به آنها علاقه‌مند است، در انتهای کتاب فهرست شده‌اند و البته از قلم افتادن نام برخی کتاب‌های دیگر نیز به معنای انتقاد از آنها نیست.

نویسنده درباره هوش‌مصنوعی، می‌گوید: در این مبحث مسائل دشواری وجوددارد. بسیاری از خوانندگان، احساس خواهندکرد که میان «تفکر شبیه‌سازی شده» و «تفکرواقعی» یک دنیا تفاوت وجود دارد، ولی باید توجه‌داشت که در سایر زمینه‌ها نیز رایانه، تاثیرات زیادی دارد. برای نمونه، می‌توان از مهندسان راه و ساختمان انتظارداشت که از رایانه‌ها برای شبیه‌سازی کارهایشان بهره بگیرند؛ مثلا برای محاسبه مقاومت یک پل در برابر طوفان؛ چون احمقانه به نظر می‌رسد که ابتدا پل را بسازیم و سپس منتظر وقوع طوفان باشیم تا بفهمیم مقاومت پل چقدراست و بعد بگوییم طوفان مخرب برای این پل در هر قرن یک بار اتفاق می‌افتد! رایانه‌های دیجیتال می‌توانند به پرسش‌های یک مهندس راه و ساختمان طی چند ساعت پاسخ‌دهند. اینها قابلیت‌های سامانه رایانه‌ای هستند که به کمک آنها در زمان کوتاه می‌توان فرصت‌های بی‌شماری را تجربه‌کرد. درست به همین دلیل‌است که سامانه‌های رایانه‌ای یکی از ابزارهای بسیار کارآمد در زمینه هوش مصنوعی به حساب می‌آیند.

دومین نقش مهم رایانه‌ها یا حتی ربات‌ها در زمینه هوش مصنوعی این‌است که پژوهشگران می‌توانند پرسش‌های خاص خود را در مورد هوش طبیعی از رباط ، یارانه‌ها و هوش مصنوعی بپرسند. رایانه‌ها نه تنها برای شبیه‌سازی به کار گرفته می‌شوند (نمونه پل)، بلکه برای اثبات برخی دانستنی‌های علمی هم استفاده می‌شوند. حالا برای دانستن اینکه ما چگونه رایانه‌ها را وادار به انجام چنین کارهایی می‌کنیم، لازم‌است که همه چیز را با دقت بیشتری بررسی‌کنیم.

نازنین رحیم‌زاده

اعظم نیازمند

سفرنامه

اعظم نیازمند، شاعر و نویسنده است. او متولد شهر قوچان است و در مشهد زندگی می‌کند. به دلیل علاقه بسیار به سفر و ایرانگردی، از سال ۷۸ سفرهای درون استانی را به همراه انجمن ادبی شهرقوچان شروع کرد. اعظم در ابتدا به همراه گروه‌های دیگر و بعد به تنهایی سفرهایش را ادامه داد.

*****

اعظم می‌گوید: خیلی خوش شانس بودم که با افرادی ارتباط پیدا کردم که از معلولیتم نترسیدند و هر جا که می‌رفتند، من را با خودشان می بردند.

قصه سفرهای او را از زبان خودش می‌خوانیم:

با هدف بازدید از نمایشگاه سالانه کتاب، از قوچان به طرف تهران حرکت کردم.

در یک هوای بارانی و کمی سرد، به سمت راه‌آهن مشهد حرکت کردم تا با قطار به تهران بروم. بعد از ۱۴ ساعت، نیمه‌های شب به تهران رسیدم و در منزل خواهرم مستقر شدم.

حدود دو هفته بعد از استقرار در تهران و تهران‌گردی با خانواده و دوستان، یک روز صبح که خواهرم می‌رفت سر کار، تصمیم گرفتم در خانه نمانم و اصلا فکر نمی‌کردم که آن روز به یکی از عجیب‌ترین روزهای زندگی‌ام مبدل شود و راه را برای سفرهای بعدی باز کند.

دلهره این که قراره تا شب تنها و در ساختمانی بدون آسانسور بمانم و هیچ کاری بجز کتاب خواندن و تماشای تلویزیون نداشته‌باشم، اعصابم را خورد می‌کرد. تصمیم گرفتم همراه خواهرم از خانه خارج شوم.

خواهرم از تصمیم من تعجب کرد ولی می‌دانست

نمی‌تواند منصرفم کند. به خواهرم گفتم تو ویلچر را پایین ببر، من خودم می‌آیم. با تردید گفت: اذیت می‌شی، لباسایت خاکی و کثیف می‌شوند. ولی من گفتم: اشکالی نداره.
ویلچر را پایین برد و من در حالت نشسته، یکی‌یکی از پله‌ها پایین رفتم.
وقتی سفر پلکانی‌ام تمام شد، تازه متوجه هوای گرم آن روز تهران شدم.
چند روز قبل از این خاطره؛
با یکی از دوستانم، مینا که او هم معلولیت داشت و از بجنورد به تهران آمده بود، قرار گذاشته بودیم که با هم از کاخ گلستان دیدن کنیم. کاخ گلستان، نزدیک منزل خواهرم بود.
آن روز به اتفاق مینا پرسان پرسان و آهسته از مسیر باغ همایون به کاخ گلستان رسیدیم که البته بخاطر ناآشنایی و معلولیت شدید هر دو، مسیر پر مخاطره‌ای که بیست دقیقه بیشتر نبود را در دو ساعت طی کردیم و با کمک یکی از دوستان که در کاخ با او قرار گذاشته بودیم و راهنمایان کاخ، بازدید خوبی داشتیم.
از خانه که خارج شدم، به ذهنم رسید به باغ همایون بروم. وقتی با ویلچر دستی، پرسان‌پرسان به باغ همایون رسیدم، تازه متوجه شدم که چند روز پیش با مینا از این مسیر به کاخ گلستان رفته بودیم!
پشیمان شدم و برگشتم. خیلی خسته شده بودم و از طرفی این نگرانی را داشتم که چکار کنم و کجا بروم !؟ ایستادم تا نفسی تازه کنم، رو به آسمان کردم و گفتم: خدایا... اگر یک نفر همراهم بود، چه می‌شد؟ آسمون به زمین میومد یا زمین به آسمون می‌رفت؟ مگه من چی ازت می‌خوام؟ فقط دلم می‌خواد که مکان‌های دیدنی را ببینم.
با دلسردی راه افتادم و از یک عینک فروشی خیابانی پرسیدم، آیا در این نزدیکی، جای دیدنی مثل موزه وجود دارد؟ با تعجب نگاهم کرد و گفت: تنهایی؟ گفتم: بله. گفت: کاخ گلستان همین جاست. گفتم: رفته‌ام. گفت: همینه دیگه!
تشکر کردم و آرام‌آرام از او دور شدم. هوا خیلی گرم بود. حدود یکی، دو کیلومتر که جلوتر رفتم، از دور چشمم به عده‌ای توریست افتاد که به سمت دیگر خیابان می‌رفتند. با خودم گفتم؛ من هم دنبالشان می‌روم، حتما جای خاصی می‌روند.
به دنبالشان ویلچر زدم که چشمم به موزه پست افتاد.
از آنجایی که اهل جمع‌آوری تمبر هستم، خیلی خوشحال شدم و با ذوق جلو رفتم. به موزه که رسیدم متوجه پله‌های آن شدم.
یک آقای تمبر فروش گفت: خانم، موزه خیلی پله داره و نمی‌تونی بری. قبول کردم و بعد از اینکه چند تمبر ازش خریدم به مسیرم که همان مسیر توریست‌ها بود، ادامه دادم.
چشمم به موزه ملی ایران افتاد، وارد شدم. ای وای، باز هم پله!
ناامید شدم و خواستم برگردم، اما دلم نیامد. به ماموری که آنجا بود گفتم: میشه کمکم کنید تا موزه را ببینم؟ ایشان با روی باز قبول کرد و با کمک دو آقای دیگر، مرا از پله‌ها بالا برد.
وارد موزه شدم. موزه خلوت بود و من محو تماشای آثار باستانی شدم. خواستم عکس یادگاری بگیرم، گوشی‌ام را در آوردم و شروع به عکاسی کردم، اما خودم در عکس‌ها نبودم! طبیعتا دوست داشتم خودم هم در عکس‌ها باشم.
اطراف را نگاه کردم و چشمم به آقایی که فاصله کمی با من داشت افتاد. جلو رفته و گفتم: میشه از من عکس بگیرید؟ با خوشرویی قبول کرد. گوشی را که به او دادم، نگاهی به آن انداخت و گفت: دوربین گوشی شما خیلی ضعیفه و عکس‌ها خوب نمیشن.
گفتم: درست است، ولی فقط می‌خوام یادگاری از این موزه داشته باشم.
گفت: اگه اجازه بدی، با گوشی خودم عکس می‌گیرم و براتون می‌فرستم. پرسید: چطور براتون بفرستم؟ گفتم: تبلت دارم و احمد که حالا دوست چند ساله من به‌حساب می‌آید، شروع به عکس گرفتن کرد. حدود یک ساعت در موزه بودیم. بعد که از موزه بیرون آمدیم، در محوطه نشستیم تا عکس‌ها را به تبلت من انتقال دهد.
حین صحبت متوجه شدم که او هم قصد تهران‌گردی دارد ولی همپا ندارد. بعد از انتقال عکس‌ها، با هم از موزه پست هم دیدار کردیم. باید جالب باشه که بگویم؛ اولین تهران‌گردی من با احمد، به مدت دو ماه ادامه داشت و تقریبا همه تهران را از بازارهای معروف تا کوچه پس کوچه های قدیمی گشتیم.
به امید سفرهای بعدی.

اولین تراشه ایلان ماسک در مغز یک انسان کاشته شد

ایلان ماسک اعلام کرد که برای اولین بار یک تراشه مغزی نورالینک در مغز یک انسان کاشته شده است.
به گزارش ایسنا، به گفته ایلان ماسک، اولین بیمار انسانی ایمپلنت مغزی نورالینک(Neuralink) را دریافت کرده است.
ظاهراً این کاشت موفقیت آمیز بوده و ماسک نیز گفته است که این بیمار اکنون یک روز پس از جراحی به خوبی در حال بهبودی است.

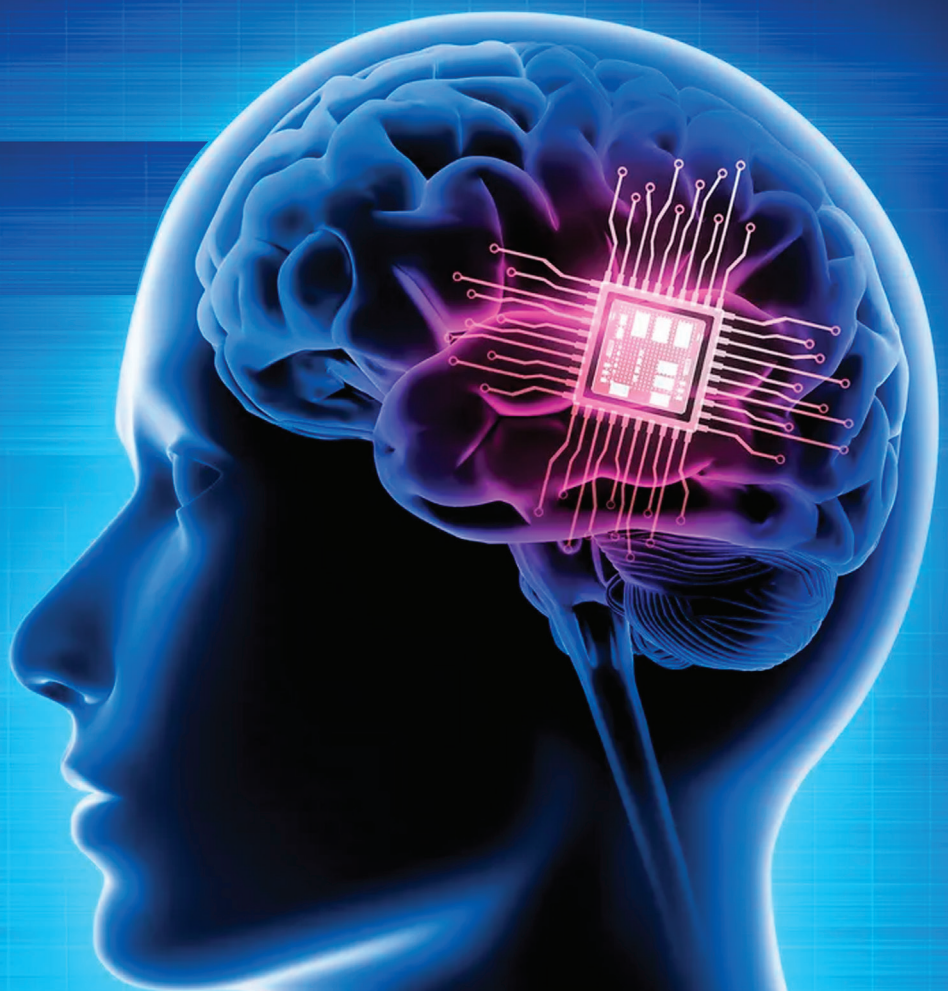

هـدف شـرکت نورالینـک کـه توسـط ایـلان ماسـک تاسـیس شـده، ایجـاد رابطهـای مغـز و رایانـه(BCI) اسـت کـه پـس از دریافـت چـراغ سـبز از سـازمان غـذا و داروی آمریـکا(FDA) در پاییـز گذشـته شـروع بـه جـذب بیمـاران انسـانی بـرای اولیـن آزمایـش بالینـی خـود کـرد.
نورالینـک در آن زمـان گفـت کـه افـرادی کـه بـه دلیـل آسـیب نخاعـی گـردن یـا اسـکلروز جانبـی آمیوتروفیـک(ALS) بـه فلـج چهـار اندام(کوادری‌پلـژی) مبتـلا هسـتند، می‌تواننـد بـرای شـرکت در ایـن کارآزمایـی واجـد شـرایط باشـند.
ایـن شـرکت در بیانیـه‌ای نوشـت: هـدف اولیـه مـا ایـن اسـت کـه بـه افـراد توانایـی کنتـرل مکان‌نمـا یـا صفحـه کلیـد رایانـه را تنهـا بـا اسـتفاده از افـکار بدهیم.
ایـلان ماسـک هیـچ جزئیـات دیگـری در مـورد رونـد یـا وضعیـت ایـن جراحـی بـه اشـتراک نگذاشـته است.
کاشـت موفقیت‌آمیـز ایـن تراشـه در یـک بیمـار، نقطـه عطـف مهمـی بـرای ایـن شـرکت خواهـد بـود. ماسـک ادعـا کـرده اسـت کـه ایـن تراشـه روزی می‌توانـد مـردم را قـادر بـه تجربـه واقعیت‌هـای متفـاوت کند.
بـه گفتـه ماسـک، اولیـن انسـانی کـه تراشـه مغـزی نورالینـک را دریافـت کـرده، در حـال بهبـودی اسـت.
چهـار سـال و نیـم پیـش بـود کـه ماسـک ادعـا کـرد کـه نورالینـک امیـدوار اسـت تـا پایـان سـال ۲۰۲۰ اولیـن ایمپلنت‌هـای خـود را بـه صـورت ماشـینی روی انسـان نصـب کنـد. بـا توجـه بـه عـادت معـروف ماسـک در تخمیـن و تعجیـل در اعـلام زمـان رقـم خـوردن رویدادهـا، ایـن شـرکت حـالا پـس از چهـار سـال بـه ایـن مهـم دسـت یافتـه اسـت.
هویـت اولیـن بیمـاران ایـن شـرکت فـاش نشـده اسـت، امـا گفتـه شـده بـود بـرای اولیـن مطالعـه موسـوم بـه پرایـم(Prime) ، بیمـار دریافـت کننـده بایـد بیـش از ۲۲ سـال سـن داشـته باشـد، بـه دلیـل آسـیب نخاعـی، دچـار فلـج چهـار انـدام باشـد و بـدون سـابقه تشـنج و سـایر ایمپلنت‌هـای فعـال ماننـد ضربان‌سـازها باشـد و در حـال انجـام برنامه‌هایـی ماننـد MRI نباشـد.
تراشـه نورالینـک موسـوم بـه N۱ بـه شـکل و انـدازه یـک سـکه اسـت. ایـن دسـتگاه جایگزیـن تکه‌ای از جمجمـه بیمـار می‌شـود کـه هم‌سـطح بـا اسـتخوان اطـراف آن در زیـر پوسـت قـرار می‌گیـرد.
تراشـه N۱ بـا ۶۴ سـیم ظریـف و انعطاف‌پذیـر کـه از لایـه سـخت و محافـظ مغـز عبـور می‌کننـد، توسـط یـک ربـات جـراح بـه نـام R۱ بـا دقـت بـالا بـه قشـر زیریـن مغـز وارد می‌شـود.
ایـن کاوشـگرهای سـیمی ۱۰۲۴ کانـال ارتبـاط دوطرفـه بیـن مغـز و تراشـه بـاز می‌کننـد کـه سـپس بـه صـورت بی‌سـیم بـا رایانه‌هـا و دسـتگاه‌ها ارتبـاط برقـرار می‌کنـد.
ایـن تراشـه بـا کمـی آمـوزش، بـه بیمـاران ایـن امـکان را می‌دهـد کـه مسـتقیماً بـا ذهـن خـود از ایـن دسـتگاه اسـتفاده کننـد. بنابرایـن دور نخواهـد بـود روزی کـه بیمـاران مبتـلا بـه فلـج چهـار انـدام، بتواننـد مثـلاً صندلی‌هـای چـرخ‌دار برقـی یـا اندام‌هـای مصنوعـی رباتیـک را تنهـا بـا ذهـن خـود کنتـرل کننـد.
شـاید روزی در آینـده، ایـن ایمپلنت‌هـا بـه طـور بالقـوه بتواننـد پیام‌هـا را در اطـراف آسـیب‌های سیسـتم عصبـی هدایـت کننـد تـا دوبـاره بـه اندام‌هـای پاییـن بـدن متصـل شـوند و برخـی از حس‌هـا و همچنیـن کنتـرل حرکتـی را بازیابـی کننـد.
آنهـا همچنیـن می‌تواننـد بـا قشـر بینایـی ارتبـاط برقـرار کـرده تـا بینایـی را بـرای نابینایـان بـه ارمغـان بیاورنـد.
هـدف نهایـی ایـن اسـت کـه ایـن فنـاوری بـرای عمـوم مـردم در دسـترس قـرار گیـرد. مغـز انسـان در حـال حاضـر از طریـق رابطهـای آهسـته مثـل صفحـه کلیـد، صفحـه نمایـش لمسـی، نـرم افـزار تشـخیص صـدا و غیـره بـا رایانه‌هـا ارتبـاط برقـرار می‌کنـد در حالـی کـه قصـد ایـلان ماسـک ایـن اسـت کـه ایـن مانـع را از میـان برداشـته و امـکان انتقـال داده بـا پهنـای بانـد بـالا و فوق‌العـاده سـریع بیـن سـخت‌افزار و بـدن انسـان را فراهـم کنـد.

از دیدگاه روانشناسی یونگ

شهرام فرمانی

معنای زندگی چیست؟ آیا زندگی معنی دارد؟
این سوالی است که شاید هر انسان خردمند بعد از رسیدن به سنین بزرگسالی با خود زمزمه می کند.

آیا زندگی معنی خاصی دارد

معنای زندگی چیست؟ شاید جواب به این سوال مانند این است که از یک شطرنج باز بپرسید که بهترین حرکت در یک بازی شطرنج کدام است؟
معنی زندگی از هر شخص به شخصی دیگر و هر لحظه به لحظه دیگر تغییر می‌کند. در واقع این روان انسان است که زندگی را تفسیر می‌کند و به آن معنا می‌بخشد. معنایی که با معنای دیگران تفاوت دارد.

کارل گوستاو یونگ برای این سوال جمله‌ای کلیدی دارد:

تنها ماهیت انسانی، آن است که در تاریکی شمعی بیفروزد. معنای زندگی، زندگی کردن و تجربه کردن طبق حقیقت وجود انسان است.
در واقع یونگ مهم‌ترین راه برای درک معنای زندگی را در خودشناسی، نگاه به درون و شناخت ماهیت خود می داند.

انسان موجودی است که ظاهرا در تلاش است که از ماهیت همه چیز سر در بیاورد جز ماهیت و روان خود. انسانی که تحقیق می‌کند، می‌آموزد، می‌سازد و آفرینش‌گر و مخترع است. همواره در تلاش است که از ماهیت همه چیز از ذره‌های سلولی گرفته تا دورترین کهکشان‌ها، از ماده تاریک گرفته تا سیاه چاله‌ها ، شناختی کامل و جامع پیدا کند و نقطه‌ای مبهم در شناخت پیرامون خود برایش باقی نماند اما وقتی نوبت به شناخت روان خود می‌رسد تصور می‌کند که به هرآنچه که باید آگاه است و نیازی به کاوش و تعمق ندارد همواره از آن گریزان است.

اما شناخت روان و ماهیت انسان چگونه قابل دستیابی است؟ انسان در واقع موجودی منحصر به فرد است که با هیچ موجود دیگری قابل مقایسه نیست. گاهی انسان خود را حیوانی ناطق می‌نامد، اما حقیقت این است که حتی مقایسه خود انسان‌ها با یکدیگر نیز کاری دشوار است.

یونگ معتقد است؛ پاندول ذهن بین معنی و بی‌معنایی در حرکت است نه بین خیر و شر، زیرا خیر و شر، مفاهیمی اجتماعی هستند اما انسان بر مبنای وجود و عدم وجودی معنا ارتباطی منطقی برقرار می‌کند.

این جدال‌ها، ذهن انسان مدرن را بیمار می‌سازد و او برای رهایی از این روان‌پریشی تنها راه را بازگشت به سوی خویش، خودآگاهی و تفسیر دوباره معنی زندگی می‌بینند. با درک معنی فطرف انسان دوباره اجازه رشد و تعالی پیدا می‌کند.

ما ز گردون سوی مادون آمدیم
باز ما را سوی گردون برکشید (مولانا

جدال معنی زندگی

انسان لذت جو، انسان موجودی است لذت جو و در آن ابتکار عمل دارد.

ایام خوش آن بود که با دوست به سر شد
باقی همه بی حاصلی و بی خبری بود (حافظ)

تحمل درد و رنج

دردنیایی زندگی می کنیم که دردهای بزرگ مانند ماری گزنده به کمینمان نشسته است. بیماری‌های لاعلاج، از دست دادن عزیزان، ورشکستگی و بحران مالی، شکست عشقی و جدایی از همسر، تنهایی و انزوا ، بیکاری و اجاره خانه‌های سنگین و هزار مشکل دیگر ما را زمین‌گیر و افسرده ساخته است.

حال با این همه چالش، چگونه می‌توان در جستجوی معنای زندگی بود. آیا معنی زندگی فقط در فضای آرام و بی دغدغه درک می‌شود؟

اما نکته در این است که در واقع چالش‌های زندگی یا به تعبیری مرداب‌های روحی، بزرگ‌ترین فرصت برای خودشناسی و درک معنای زندگی هستند و شاید بدون این چالش‌ها هیچ‌گاه درک درستی از معنای زندگی حاصل نشود. هر کدام از این چالش‌ها می‌توانند شوک بزرگی به روان انسان وارد کند و کهن الگوی نابودگر را برای خنثی کردن اژدهای درون فعال کنند. بعد از کشتن این اژدها، شما می‌توانید با قدرت و انرژی فوق‌العاده، به زندگی ادامه بدهید.

هنر برتر از گوهر

هنر یکی از زیباترین ابزارهای بیان معنا است. بسیاری از آثار هنری، باروری خود را از روح داستان‌ها و اساطیر الهام گرفته‌اند. هنر زاییده شعور ناخودآگاه است که از راه اشاره، تمثیل، استعاره و تصویر، مقصد خود را بیان می‌کند.

گویی روان هنرمندان به بخشی از عالم معنا دسترسی دارد که هنگام خلق اثر هنری یا ادبی بخشی از معنا و خرد را با خود در لایه‌های عمیق و در هم تنیده، به عالم خاکی می‌آورند که مخاطبان تا نسل‌های آینده می‌توانند با رمزگشایی آنها به بخشی از درک معنای زندگی در والاترین جلوه خود دست یابند

هنر می‌تواند در تمام جلوه‌های بصری، شنیداری و ادبی جلوه پیدا کند. از تکنوازی هنرمندی گمنام در خرابه‌های یک بنای تاریخی گرفته تا نقاشی که در قرون وسطی نگارگری زیر سقف‌های کلیسا را به عهده داشته‌است. از شاعری عارف مسلک در قرن هفتم هجری تا کارگردان تئاتری در برادوی نیویورک، همه آنها با هم چند خصیصه مشترک دارند : جوشش درون الهام و خلاقیت و در نهایت انتقال زیباترین معانی بشری.

عشق

عشق بزرگ‌ترین جلوه انسانی برای درک معنی است. عشق در درجه‌ای از معنا قرار دارد که مولانا عارف ایرانی عقل را در شرح آن ناتوان و عاجز وصف می‌کند.

عشق لایه‌های فراوانی دارد. عشق به خانواده، طبیعت، حیوانات، عشق به معشوق و همسر، جلوه های متنابهی از عشق هستند که مرزهای ناشناخته‌ای را برای درک معنی زندگی گسترش می دهند.

عشق با خودآگاهی و ایگو زاویه‌ای عمیق دارد و از بطن ذهن ناخودآگاه سرچشمه می‌گیرد.

منابع:
خود ناشناخته فرد در جامعه امروزی، پنجاه جمله طلایی برای بازاندیشی زندگی، انسان در جستوجوی معنا، هنر خوشبختی از دیدگاه اپیکور

گرمازدگی

گرمازدگی یک وضعیت پزشکی جدی است که زمانی رخ می‌دهد که سیستم تنظیم دمای بدن از کار بیفتد و منجر به افزایش خطرناک دمای بدن شود. اگر به موقع درمان نشود، می‌تواند به تهدید بزرگی برای زندگی فرد تبدیل شود. در حالی که توجه فوری پزشکی در مدیریت گرمازدگی بسیار مهم است، تغذیه مناسب نیز نقش حیاتی در روند بهبودی دارد.

در طول گرمازدگی، بدن مقادیر قابل توجهی مایعات را از طریق تعریق زیاد از دست می‌دهد. این می‌تواند منجر به کم آبی، عدم تعادل الکترولیت‌ها و کمبود مواد مغذی شود. بنابراین، جذب مایعات و بازگرداندن تعادل تغذیه‌ای بدن برای کمک به بهبودی و جلوگیری از عوارض بیشتر ضروری است.

یکی از اهداف اولیه در مدیریت تغذیه در هنگام گرمازدگی، آبرسانی فراوان است. نوشیدن فراوان مایعات به ویژه آب، برای جایگزینی مایعات از دست رفته بسیار مهم است. در موارد شدید، ممکن است مایعات داخل وریدی برای آبرسانی سریع به بدن ضروری باشد. مهم است که از نوشیدنی‌های شیرین یا کافئین خودداری کنید زیرا می‌توانند کم‌آبی بدن را بدتر کنند. عدم تعادل الکترولیت، در گرمازدگی به دلیل تعریق زیاد شایع است. الکترولیت‌هایی مانند؛ سدیم، پتاسیم و منیزیم برای عملکرد مناسب سلولی حیاتی هستند. گنجاندن غذاهای غنی از این الکترولیت‌ها می‌تواند به بازیابی تعادل بدن کمک کند. موز، پرتقال، آووکادو و سبزیجات برگدار منابع عالی پتاسیم هستند. به طور مشابه، مصرف غذاهایی مانند؛ آجیل، دانه‌ها، غلات کامل و حبوبات می‌توانند مقدار کافی منیزیم را تامین کنند.

گرمازدگی همچنین می‌تواند منجر به آسیب عضلانی و التهاب شود. مصرف غذاهای سرشار از آنتی اکسیدان و خواص ضد التهابی می‌تواند به کاهش التهاب و بهبودی کمک کند. از جمله میوه‌هایی مانند؛ انواع توت‌ها، گیلاس و انگور می‌تواند آنتی‌اکسیدان‌هایی را فراهم کند که به مبارزه با استرس اکسیداتیو ناشی از گرمازدگی کمک می‌کند. علاوه بر این، ترکیب اسیدهای چرب امگا ۳ موجود در ماهی‌های چرب مانند؛ سالمون یا دانه چیا می‌تواند به کاهش التهاب کمک کند.

پروتئین یکی دیگر از مواد مغذی مهم برای بهبودی از گرمازدگی است و به ترمیم بافت‌های آسیب‌دیده و حمایت از عملکرد سیستم ایمنی کمک می‌کند. مصرف پروتوئین‌ها از جمله؛ گوشت بدون چربی، مرغ، ماهی، تخم مرغ، محصولات لبنی و منابع پروتئینی گیاهی مانند؛ لوبیا و توفو می‌تواند مقدار کافی پروتئین را برای کمک به بهبودی فراهم کند.

توجه به این نکته مهم است که در حالی که تغذیه، نقش مهمی در بهبود گرمازدگی دارد، ولی نباید جایگزین درمان پزشکی شود. مراقبت‌های پزشکی در مدیریت گرمازدگی بسیار ضروری است. تغذیه مناسب به عنوان یک رویکرد مکمل، باید برای کمک به بهبودی و حمایت از سلامت کلی مورد استفاده قرار گیرد.

تغذیه مناسب در روند بهبود گرمازدگی، بسیار مهم است. جبران مایعات از دست رفته، بازگرداندن تعادل الکترولیت‌ها، مصرف غذاهای غنی از آنتی اکسیدان و پروتئین کافی، می‌تواند به بهبودی کمک کرده و از عوارض بعدی جلوگیری نماید. با این حال، اولویت دادن به مراقبت فوری پزشکی برای گرمازدگی و مشورت با یک متخصص تغذیه برای راهنمایی‌های تغذیه‌ای فرد ضروری است.

زیبا کاوه ئی،
سایت بهسایت

تب دنگ

بیماری تب دانگ یا دِنگی یک بیمار ویروسی است که از گزش پشه آئدس ایجاد می‌شود. به شرطی که این پشه، قبلا فردی را که ویروس این بیماری را داشته نیش زده باشد و بر اثراین گزش، ویروس این بیماری را به فرد دیگر منتقل کند.

در غیر این صورت گزش این پشه به تنهایی خطری ندارد.

ابتلا به بیماری تب دانگ یا دِنگی در ماه‌های اخیر در ایران افزایش یافته است. پشه آئدس پشه‌ای است که در آب‌های راکد کوچک تخمگذاری می‌کند و البته مسافرت به کشورهای همسایه به‌خصوص امارات، می‌تواند به گسترش این بیماری در کشور دامن بزند.

به گزارش ایرنا، یکی از مهم‌ترین علائم این بیماری، تب شدید است، به همین علت به این بیماری، تب استخوان‌شکن هم می‌گویند. این بیماری بیشتر در مناطق گرمسیر و استوایی دیده می‌شود اما انتقال پشه آئدس به کشورهای دیگر، باعث گسترش این بیماری به بیش از ۱۱۰ کشور در دنیا از جمله در اروپا شده است. تب، سردرد، کمردرد، درد در پشت چشم، جوش و حساسیت‌های پوستی و در مواردی خونریزی به خصوص از لثه از جمله علائم اصلی این بیماری است اما گاهی اشتراک علائم آن با برخی بیماری‌های تنفسی مثل؛ کرونا و آنفلوانزا شناسایی آن را دشوار می کند.

علائم تب دنگی

مدیر برنامه مدیریت بیماری های منتقله از آئدس وزارت بهداشت گفت: علائم بیماری تب دنگی بسیار متنوع است و شامل تب شدید، سردرد، دل درد، درد در ناحیه پشت چشم، کمردرد، درد مفاصل، تهوع، استفراغ، خونریزی بینی یا لثه و بثورات و خارش پوستی می‌شود، در ۸۰ درصد موارد، گزش پشه آئدس باعث بیماری نمی‌شود و در صورت انتقال ویروس نیز اغلب این بیماری علائم بسیار خفیفی دارد یا بدون علامت است و فرد بدون درمان خاصی بهبود پیدا می‌کند. گاهی فرد بیمار اصلا متوجه نمی‌شود و البته بعد از آن برای همیشه ایمنی و مصونیت دائمی پیدا می‌کند اما در موارد معدودی فرد دچار علائم شدید می‌شود که بیشتر در افراد دارای بیماری زمینه‌ای، زنان باردار،کودکان و افراد سالمند دیده می‌شود که در این صورت این افراد باید تحت درمان مراقبتی و نگهدارنده قرار بگیرند.

در بشقاب‌های زیرگلدان
و گیاه بامبو و نقاطی که
آب کولر جمع می‌شود

علائم نیش پشه آئدس که منجر به تب دنگی می‌شود

تب شدید | سردرد | کمر درد | خارش گزش | جوش زدن

درمان

بیماری تب دنگی درمان اختصاصی ندارد اما علائم آن تا حدود ۱۴ روز بعد از گزش پشه آئدس در صورتی که ناقل ویروس این بیماری باشد، در فرد بروز می‌کند اما در بیش از ۸۰ درصد موارد علائم بسیار خفیف و در مواردی بدون علامت است. میزان مرگ‌ومیر این بیماری، حدود ۲.۵ درصد است اما گسترش آن از طریق تخمگذاری پشه آئدس، می‌تواند سلامت مردم را به خطر بیندازد و در مواردی مرگ آور باشد. بنابراین مهم‌ترین راه برای کنترل این بیماری، جلوگیری از تخمگذاری پشه آئدس است، پشه‌ای که در آبهای کوچک راکد مثل ظرف گلدان‌ها یا در داخل تایر خودروها تخمگذاری می‌کند و در شرایط سخت نیز تخم این پشه زنده می‌ماند.

اولین مورد آلوده به بیماری تب دنگی در ایران، مسافری بوده که از کشور امارات به ایران آمده است به مرور به تعداد مبتلایان افزوده شده‌است. اکنون برخی شهرهای استان‌های هرمزگان، سیستان و بلوچستان، بوشهر و گیلان، درگیر بیماری تب دنگی هستند و مازندران و گلستان نیز در معرض خطر هستند. حسین فرشیدی معاون بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گفته است: از اردیبهشت امسال ۱۳۸ مورد ابتلا به تب دنگی در کشور مشاهده شده که بیشتر مسافران کشورهای امارات، پاکستان و عراق بوده‌اند و فقط ۷ مورد ابتلا از داخل کشور بوده است.

به گفته مدیر بیماری‌های منتقله از آئدس وزارت بهداشت، وزارت بهداشت فقط در ۲۰ درصد در مدیریت و کنترل تب دنگی نقش دارد و ۸۰ درصد مبارزه با پشه آئدس که عامل این بیماری است به عملکرد سایر سازمان‌ها از جمله؛ استانداری‌ها، پدافند غیرعامل، گمرک، وزارت کشور، مرزداران وابسته است. در شهر پنجور پاکستان که ۲۰۰ کیلومتر با مرز ایران فاصله دارد تب دنگی شیوع دارد و برخی زوار اربعین پاکستان از این منطقه مرزی وارد ایران می‌شوند.

وی افزود: بیماری تب دنگی درمان یا داروی اختصاصی ندارد و افراد مبتلا در صورت داشتن علائم شدید در بیمارستان بستری شده و تحت مراقبت قرار می‌گیرند، میزان مرگ و میر این بیماری بالا نیست و در حدود ۲.۵ درصد است، از مجموع مبتلایان شناسایی شد به تب دنگی در ایران حدود ۱۲۵ نفر از کشورهای جنوب خلیج فارس به ویژه امارات به ایران آمده‌اند. یک نفر فوتی هم داشتیم که یک خانم سالمند بود که از امارات آمده و دیر به پزشک مراجعه کرده بود.

دکتر میراولیایی گفت: تب دانگ هنوز واکسن مناسبی که در همه جای دنیا از آن استفاده شود، ندارد. پس باید در سفر به مناطق گرمسیر، محافظت از گزش نیش این حشره توسط افراد رعایت شود.

در صورت مشاهده تا یک کیلومتری از مکان رؤیت پشه ضدعفونی گردد

گزارشی از مراسم گرامیداشت پروفسور مریم میرزاخانی با رونمایی از اثر موسیقیایی استاد لوریس چکناواریان

مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد، میزبان مراسم رونمایی از اثر موسیقایی حماسی استاد لوریس چکناواریان آهنگساز برجسته ایران و جهان و جمعی از اهالی هنردوست و نیکوکار این مؤسسه به یاد پروفسور مریم میرزاخانی نابغه ریاضیات بود، این مراسم که به‌عنوان"دل‌نوازی نت‌ها بر مقام اعداد" نامگذاری شده بود با تصاویر از دوران تحصیل و تدریس پروفسور میرزاخانی در داخل و خارج از کشور و نیز مراسم اهدا مدال فیلدز به همراه اثر فاخری استاد چکناواریان همراه شد.

آنت میناسیان مدیر عامل مجتمع رعد در آغاز این مراسم ضمن خوشامدگویی به حضار، یاد و خاطره پروفسور میرزاخانی را گرامیداشت و از استاد چکناواریان که با هنرمندی تمام در ماندگاری نام پروفسور مریم میرزاخانی با خلق اثری موسیقایی در کلاس جهانی اهتمام ویژه نمودند، صمیمانه قدردانی کرد.

در ادامه مهندس احمد میرزاخانی پدر پروفسور فقید مریم میرزاخانی و یکی از بنیانگذار مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد با قدردانی از زحمات استاد چکناواریان برای خلق این اثر ارزشمند طی سخنانی گفت: «دلنوازی نت‌ها بر مقام اعداد که شعار این نشست است، ارتباط بین ریاضی و موسیقی را نشان می‌دهد که البته استاد نیز در ساخت اثر حاضر به آن توجه داشته است. شاید بهتر باشد سابقه تاریخی ارتباط ریاضی و موسیقی را در کشور و البته سایر کشورهای جهان که درباره آن مطالعه عمیقی داشته‌اند، بررسی کرد. به عنوان مثال در ایران ابونصر فارابی که در قرن سوم هجری می‌زیسته از بزرگ‌ترین حکما و دانشمندان در فلسفه و پزشکی بود که روی موسیقی نیز کار کرده است. نغمه‌ها و آهنگ‌های مولویه همراه با اشعاری که منتصب به مولوی هستند، از آثار فارابی نشأت گرفته است. همچنین می‌گویند ایشان در علم صناعت موسیقی و عمل به آن به غایت اتقان رسیده است. خیام نیز در زمینه ارتباط موسیقی و ریاضی کار کرده است؛ خیام که در اروپا بیشتر از سایر شاعران ایران شناخته است به هر حال تحقیق در این زمینه کاری زمان‌بر و مستلزم حضور نهادهای فرهنگی و آموزشی است.

مهندس میرزاخانی در پایان به فعالیت‌های مجتمع رعد در زمینه ایجاد فرصت‌های تحصیلی و شغلی برای کارآموزان دارای معلولیت مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد اشاره کرد.

دکتر امیر جعفری به نمایندگی از سوی بنیاد ریاضیات مریم و ابراز خرسندی از حضور در این مراسم، افزود: درباره خصوصیات انسانی مریم میرزاخانی «بله مریم یک انسان بود، چیزی که این روزها کم‌تر می‌بینیم.

من شنیده‌ام وقتی دانشجوی هاروارد بود به دانشجویان نابینا و دارای معلولیت کمک می‌کرد و همیشه ودوست داشت به دیگران کمک کند.»

وی در ادامه افزود: مأموریت اصلی بنیاد ریاضیات مریم، کشف و حمایت از استعدادهای جوان و گمنام ریاضیات کشور است تا روزی همچون پروفسور مریم میرزاخانی نام ایران را در عرصه جهانی پرآوازه کنند.

بر اساس این گزارش با تشویق حضار استاد لوریس چکناواریان در جایگاه خطابه حاضر شد و از احساس خود در خلق این اثر گفت: «باید بگویم خیلی تحت تأثیر این مراسم قرار گرفتم. امروز که از خواب بیدار شدم، خودم را از بالا تا پایین در آینه نگاه کردم، بعد به اینجا(مجتمع رعد) که وارد شدم خودم را یک خط فرض کردم و الان که اینجا (جایگاه سخنرانی) که ایستام، خودم را یک نقطه می‌بینم! آدم هر چه سنش بالاتر می‌رود کارش کوچک و کوچک‌تر می‌شود. افتخار بزرگی است که امروز در کنار خانواده مریم میرزاخانی هستم. من نیز مانند بسیاری از ایرانی‌ها با از دست دادن شخصیتی به این بزرگی، تحت تأثیر قرار گرفتم. چند وقت پیش می‌خواستم اخبار را چک کنم، گوشی را روشن کردم، عکس او جلوی چشمم ظاهر شد. نمی‌دانم چه شد، گویی یک ارتباط مستقیم بین ما برقرار شد و بلند شدم و رفتم پشت میزم نشستم و این اثر را نوشتم. به دوست عزیزم علیرضا راد، زنگ زدم و گفتم: «من چنین چیزی را نوشتم. » گفت: «زود بفرست این کار را کپی کنم و ثبت کنم». من فرستادم و این کار انجام شد.

استاد چکناواریان افزود: «خیلی تعجب کردم! من می‌خواستم کاری بنویسم عاشقانه و رمانتیک ولی نشد چون او یک دانشمند بود و نمی‌شد کاری عاشقانه و رمانتیک برایش نوشت. به همین جهت کاری نوشتم اعتراضی، حزن‌آلود و حماسی و به گونه‌ای آن را نوشتم که هر کسی گوش کند بفهمد که این اثر ایرانی است و برای یک ایرانی نوشته شده است. »

وی با اشاره به اعتراضی، حزن‌آلود و حماسی بودن اثرش گفت: «برایم مهم بود این اثر با اعتراض شروع و با اعتراض تمام شود. در حقیقت اثری است در اعتراض به دنیا که چطور می‌شود فردی به این زودی از دنیا برود. البته ما از دست می‌دهیم ولی هیچ چیزی در این جهان گم نمی‌شود و مریم در بین ما هست. می‌دانم که خانم میرزاخانی این اثر را از من می‌پذیرد. ممنون که این افتخار را به من دادید که اثر من را بشنوید.»

در ادمه این مراسم پارتیتور این اثر ارزشمند (دفترچه نت‌ها) توسط استاد چکناواریان به پدر و مادر پروفسور فقید مریم میرزاخانی اهدا شد؛ همچنین به رسم یادبود آنت میناسیان مجسمه فیل پاپیه ماشه (خمیرکاغذ) دست‌ساخته دست هنرجویان مجتمع رعد به استاد چکناواریان تقدیم کرد و درباره علت انتخاب مجسمه فیل گفت: در اساطیر کهن فیل نماد حکومت بر زمین و همچنین نگهبان دانش بوده است.

گفتنی‌ست پرفسور مریم میرزاخانی (۲۲ اردیبهشت ۱۳۵۶ – ۲۳ تیر ۱۳۹۶) ریاضیدان برجسته ایرانی و استاد دانشگاه استنفورد بود. پدر ایشان مهندس احمد میرزاخانی یکی از بنیانگذار مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد است.

پرفسور میرزاخانی در سال ۲۰۱۴ به دلیل کنش‌گری در زمینه «دینامیک و هندسه سطوح ریمانی و فضاهای پیمانه‌ای آنها» برنده مدال فیلدز شد و اولین زن و ایرانی برنده مدال فیلدز است که بالاترین جایزه در ریاضیات است. مریم میرزاخانی به‌عنوان یکی از ۱۰ ذهن جوان برگزیده سال ۲۰۰۵ از سوی نشریه پاپیولار ساینس در آمریکا و ذهن برتر در رشته ریاضیات تجلیل شد.

وی از یازدهم شهریورماه ۱۳۸۷ (اول سپتامبر ۲۰۰۸) در دانشگاه استنفورد استاد دانشگاه و پژوهش‌گر رشته ریاضیات بود. پیش از این، او استاد دانشگاه پرینستون بود. سالروز تولد مریم میرزاخانی ۲۲ اردیبهشت (دوازدهم مه) از سوی اتحادیه بین‌المللی انجمن‌های ریاضی جهان با پیشنهاد کمیته بانوان انجمن ریاضی ایران به عنوان روز جهانی زن در ریاضیات نام‌گذاری شده است.

گروه همیاری بانوان
۳۰ سال فعالیت و همراهی با مجتمع رعد را جشن گرفتند

اعضا گروه همیاری بانوان مجتمع رعد،گرد هم آمدند تا سی‌امین سالگرد فعالیتشان را با دعوت از دیگر بانوان نیکوکار جشن بگیرند. در این مراسم کیک آغاز سی و یکمین سال فعالیت گروه، توسط اعضا بریده شد و آنت میناسیان مدیر عامل مجتمع رعد؛ تندیس گرامیداشت ۳۰ سال فعالیت گروه همیاری بانوان را به بانو صدیقه اکبری، عضو هیأت مدیره و هیأت امنای مجتمع رعد اهدا نمود.

برگزاری دورهمی کارآموزان رعد

همزمان با فرارسیدن روزهای گرم سال، اردوی دورهمی کارآموزان مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد با برنامه‌های متنوع ورزشی، تفریحی و سرگرمی و حضور پر تعدادشان به همراه کارکنان و مربیان واحد آموزش در فضای باز برگزار شد. در این فعالیت نیم روزه علاوه بر معاشرت‌های دوستانه که به ارتقا مهارت‌های اجتماعی منجر می‌شود، تعدادی بازی فکری و فیزیکی با نشاط مانند: فوتبال‌دستی، دارت، برج هیجان (جنگا)، شطرنج و ... اجرا شد و به ۲۰ نفر از برندگان از میان ۴۸ نفر کارآموز زن و ۳۸ نفر کارآموز مرد، جوایزی اهدا گشت.

آغاز دوره دیگری از فعالیت‌های گروه همیاری بانوان رعد با منتخبان جدید

۲۳ خرداد ۱۴۰۳

همزمان با برگزاری جشن سی سالگی فعالیت‌های داوطلبانه گروه همیاری بانوان، انتخابات این گروه در روز دوشنبه ۲۱ خرداد برای ۲ سال، برگزار شد.

به گزارش روابط عمومی مجتمع رعد؛ در آستانه سی‌امین سالگرد فعالیت داوطلبانه گروه همیاری بانوان، این گروه در تاریخ ۲۱ خرداد برای انتخاب اعضا در موقعیت‌های جدید برای دو سال، انتخاباتی را با حضور ۵۸ نفر از اعضا به صورت حضوری و وکالتی برگزار کردند.

براساس این گزارش، هیأت مدیره منتخب پس از اتمام انتخابات، مسؤولان گروه‌ها را به شرح زیر انتخاب و معرفی کردند.

۱. خانم ناهید بروجردی – مدیر گروه
۲. خانم آذر صادقپور – نماینده گروه در هیأت مدیره مجتمع رعد
۳. خانم فرزین مدرسی- مسؤول مالی گروه
۴. خانم‌ها؛ نازنین نوروزپور و سهیلا کاشانی اعضا اصلی
۵. خانم‌ها؛ فریده فلاحی و الهه مصداقی اعضا علی البدل

شایان ذکر است که این ۷ نفر، برای مدت ۲ سال مسؤولیت اداره گروه و برنامه‌ریزی رویدادهای عمومی و اجتماعی گروه همیاری بانوان مجتمع رعد را برعهده گرفتند.

مجتمع رعد ضمن قدردانی و خسته نباشید برای بانوانی که در دوره قبل حضور داشتند، برای اعضایی که به تازگی مسؤولیت گروه را برعهده گرفتند، آرزوی موفقیت و سلامت دارد.

مجتمع رعد با پروژه "یادگیری برای همه" جایزه مؤسسه دکتر مجتبی معین را دریافت کرد

مؤسسه دکتر مجتبی معین پس از فرآیندی چند ماهه که با انتشار فرخوانِ ارسال پروژه‌های اجتماعی اثربخش آغاز شد در نهایت با برگزاری مراسم اهدا جوایز به برگزیدگان بخش‌های مستندساز و نوآوری به فعالیت دومین دوره جایزه معین خاتمه داد.

بر اساس این گزارش، مراسم پایانی در محل مؤسسه معین و با شرکت جمعی از فعالان اجتماعی و سازمان‌های غیرانتفاعی برگزار شد و نتایج داوری پروژه‌های اجتماعی و ابتکارات مدنی سازمان‌ها و تشکل‌ها مردم نهاد که در ۲ بخش مستندسازی و نوآوری مورد ارزیابی قرار گرفته بود، اعلام شد.

مؤسسه دکتر معین در رویکردی ترویجی، دبیرخانه‌ای را برای جایزه دو سالانه دکتر مجتبی معین تشکیل داد تا در پی فراخوان اعلام و ارسال پروژه‌ها و ابتکارات جامعه مدنی با هدف ترغیب گروه‌های اجتماع‌محور و تشکل‌های داوطلبانه به تدوین و مستندسازی فعالیت‌های خود همت گمارند که در دومین دوره، ۳۰ پروژه اجتماعی از نقاط مختلف کشور مانند: سنندج، زاهدان، اردبیل، سرپل ذهاب، یزد، تهران و ... به دست دبیرخانه رسید.

علاوه بر مستندسازی، بُعد دیگری که در جایزه معین مورد توجه قرار گرفت، «نوآوری» است. کسانی که در تشکل‌های اجتماعی و مؤسسات نیکوکاری فعالیت کرده‌اند، می‌دانند که خستگی و تکرار ملال‌آور امور روزمره از یک‌سو و اصرار بر روش‌های خیرانه که قدرت تغییر شرایط را ندارند، از سوی دیگر، باعث کاهش مشارکت جوانان و به‌ویژه اعضا جوامع محلی در این پروژه‌ها می‌شود.

بر اساس این گزارش، پروژه‌های برتر بخش مستندسازی عبارت بود از: «دوره راهبری پداگوژیک از مؤسسه پداگو- اهرم»، «پروژه یادگیری برای همه از مجتمع آموزشی- نیکوکاری رعد» و «ساخت دبیرستان دختران اردیبهشت توتان از مؤسسه توسعه پایدار اردیبهشت».

پروژه‌های برتر بخش نوآوری عبارتند از: «افزایش قابلیت‌های کودکان ساکن در مرکز خیریه یاوران معلولین نارمک از طریق ابزار ویدئوی مشارکتی توسط مؤسسه اندیش انسان‌شهر»، «کارخانه تولید محتوای استودیو نیک‌سو ازمرکز فرهنگ نیکوکاری مؤسسه خیر ماندگار» و «پلتفرم تأمین مالی جمعی ایفا از انجمن حمایت از توسعه مناطق محروم».

پروژه‌های برتر بخش شایسته تقدیر: عبارت بود از: «کافه فروشگاه گیل بانو از مؤسسه ایزدوستان شمال»، «پروژه تکیار از مؤسسه تکیار» و «آموزش صلح و صلح‌سازی از بنیاد توسعه صلح و مهربانی»

شایان ذکر است که نماینده هیأت داوران، دلایل انتخاب «پروژه یادگیری برای همه از مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد» را دارا بودن پروپزال کامل، توضیح دقیق و مرحله به مرحله فرایند آماده‌سازی و اجرای برنامه، استفاده از فلوچارت، نمودار، جداول، اینفوگرافی و کاربرگ‌ها برای خلاصه‌سازی و درک آسان‌تر گزارش، استفاده از جداول جهت ارایه نتایج برنامه و توضیح در مورد اقدامات ارزشیابی در زمان اجرا و پس از اجرای برنامه عنوان کردند.

افتتاح مرکز مستقل رعد محسنین دماوند پایا

مؤسسه رعد محسنین دماوند پایا، با حضور جمعی از نیکوکاران محلی، مسؤولان شهرستان دماوند، اعضای هیأت مدیره‌های رعد در اغلب مراکز استانی و شهرستانی، هیأت مدیره رعد الغدیر و منتخب خیرین تهرانی در ساختمان دانشگاه آزاد آن شهرستان، رسماً افتتاح شد.

دکتر مهدی سوقی رئیس هیأت مدیره رعد دماوند در سخنانی ضمن یادآوری استعداد افراد دارای معلولیت و لزوم توجه به نیازهای این گروه از شهروندان، افزود: برای رشد و گسترش توانمندی افراد دارای معلولیت، مؤسسه رعد محسنین دماوند پایا افتتاح شد تا با همت بلند خیرین عزیز، بتوانیم به این جامعه عزیز و شریف کمک و خدمت کنیم.

وی در ادامه افزود: وضعیت جوی شهرستان دماوند به گونه‌ای است که فقط در چند ماه از سال امکان برگزاری کلاس‌های آموزشی برای افراد دارای معلولیت وجود دارد. در فصل پاییز و زمستان به علت سرمای شدید و بُعد مسافت، برگزاری کلاس‌های آموزشی دشوار و بدون وسیله حمل و نقل مناسب‌سازی شده، غیر ممکن است.

در ادامه مراسم، احمد معادی رئیس اداره بهزیستی شهرستان دماوند، ضمن خوشامد گویی به مهمانان و خیرین حاضر در جلسه، افتتاح مرکز رعد دماوند را به شهروندان و افراد دارای معلولیت تبریک گفت و افزود: این شهرستان با تعداد ۹۵۰ نفر توان‌یاب ساکن در ۳ بخش بزرگ؛ رودهن، آبسرد و کیلان به جهت فاصله جغرافیایی و بعد مسافت، به ۳ مرکز آموزش و مهارت آموزی برای افراد دارای معلولیت نیاز دارد.

امیدواریم به همت بلند خیرین شهرستان و همکاری دیگر مراکز رعد، مراکز دوم و سوم هم بزودی آغاز بکار کنند.

وی افزود: از آنجا که یارانه بهزیستی جوابگوی نیازهای عزیزان دارای معلولیت نیست، فرصت شغلی و اشتغال پایدار است که نیاز اساسی آنها را پاسخ می‌دهد. آرزو داریم که ۲۰۰ نفر توان‌یاب آماده به کار ساکن در شهرستان دماوند، بتواند هر چه زودتر به استقلال رسیده و تشکیل خانواده دهند.

در بخش دیگری از این مراسم، مهندس علی سلطان زاده، رئیس هیأت مدیره موسسه رعد الغدیر با تبریک آغاز بکار مرکز رعد دماوند خدمت حضار و نیکوکاران، افزود: در رعد الغدیر، ۳۵۰۰ نفر توان‌یاب داریم که آموزش دیده و ۳۰۰ نفر از آنها مشغول بکار شده‌اند. حمایت از افراد دارای معلولیت مهم‌ترین وظیفه و رسالت رعد الغدیر است.

وی افزود: برخی از کسانی که در رعد الغدیر مشغول به کارند، تشکیل خانواده داده و سرپرستی خانواده را بر عهده دارند.

در ادامه مراسم، عابد صادقی یکی از کارآموزان رعد الغدیر با حضور در جایگاه، از خاطرات ۸ سالی که در رعد الغدیر مشغول به کار است، گفت. او افزود: در این مدت، علاوه بر استفاده از کلاس‌های کامپیوتر و مهارت‌های زندگی، از خدمات درمانی این مؤسسه هم بهره می‌برم.

در پایان، آیین گلریزان برای تأمین ۲۱ ردیف از اقلام مورد نیاز مرکز تازه تأسیس از قبیل: هزینه بورسیه کارآموزان، کیس کامپیوتر، میز و صندلی کامپیوتر، چرخ خیاطی راسته و سر دوزی، فایل‌های چوبی، پرینتر، آبسردکن، کولر آبی، پخچال، ویلچر، میز اداری، میز برش، کمد بایگانی، پارتیشن، قیچی برش برقی، اتو بخار، بالابر برقی و ... انجام شد و حاضران و خیرین دیگر از طریق تماس‌های تلفنی، کمک‌های مؤثری را اهدا کردند. اهدا زمین برای ساخت مرکز و تأمین مصالح ساختمانی از مهم‌ترین کمک‌های مردمی بود که انجام گرفت. مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد نیز به رسم معمول این مراسم، کمک نقدی خود را توسط نماینده مؤسسه به همکاران رعد دماوند اهدا نمود.

تحولی در بازآفرینی مفهوم معلولیت در رسانه

انجمن‌های فعال حوزه معلولیت در نشستی مشترک از عوامل ساخت مسابقه تلویزیونی «نامیرا» قدردانی کردند

در نشست مشترکی با حضور سازندگان مسابقه تلویزیونی «نامیرا» و فعالان حوزه معلولیت، به میزبانی جامعه معلولان ایران، تصویر معلولیت در رسانه‌های کشور مورد بحث و بررسی قرار گرفت و حاضران از ساخت مسابقه تلویزیونی نامیرا که با برقراری تعاملی سازنده با انجمن‌های تخصصی حوزه معلولیت، مراحل پیش تولید را با دقت و حساسیت پشت سر گذاشت، قدردانی کردند.

جلسه تقدیر و تشکر از عوامل سازنده‌ی مستندمسابقه‌ی «نامیرا» با حضور حجت الاسلام امیر منیری و مسعود کارگر کارگردانان « نامیرا »، دکتر محمود علیمحمدی، مشاور امور معلولان وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، دکتر کامران عاروان، مدیر عامل جامعه معلولین ایران، رضا سخن سنج مدیر ورابط عمومی مجتمع رعد، اسمعیل شیخ قرایی مدیر عامل انجمن گردشگری معلولان پارس، عسکری عضو هیات مدیره جامعه معلولان ایران و محمد رضا دشتی کارشناس روابط عمومی مجتمع رعد درسالن همایش‌های جامعه معلولین ایران برگزار شد.

در این مراسم، با نمایش قسمت‌هایی از مسابقه تلویزیونی «نامیرا» درباره دلایل موفقیت نامیرا و نحوه صحیح بازآفرینی تصویر معلولیت در رسانه، تبادل نظر و هم اندیشی بین مدیران انجمن‌های حوزه معلولیت و اهالی هنر صورت گرفت.

مجموعه مسابقه‌ی «نامیرا» یک رئالیتی شو، با محوریت افراد دارای معلولیت است که ایام نوروز به روی آنتن شبکه نسیم رفت. این مسابقه در مرکز سیمرغ صدا و سیما و موسسه‌ی فیلم‌سازی اوما فیلم، به تهیه‌کنندگی سیدجمال عودسیمین تولید شده است.

امیر منیری کارگردان «نامیرا»، با یادآوری سوابق کارهاری هنری و مستندشان در عرصه تصویر، افزود: در ساخت این برنامه با سبک زندگی و مشکلات مصداقی از زندگی افراد دارای معلولیت روبرو شده‌اند که این مهم باعث شد، نوع برخورد با شیوه‌ی رفتاری با آنان، در غالب برنامه، فرهنگ‌سازی شود.

مسعود کارگر کارگردان دوم «نامیرا» اضافه کرد: این مطلب را قدردان راهنمایی‌های مجتمع رعد، پیش از ساخت «نامیرا» هستم.

رضا سخن‌سنج، مدیر روابط عمومی مجتمع رعد ضمن قدردانی از تیم سازنده، گفت: یکی از اقداماتی که رسانه می‌تواند به جامعه نشان دهد، عادی‌سازی سبک زندگی افراد دارای معلولیت است که به علت محدودیت‌های فیزیکی در محیط اطرافمان کمتر حضور دارند، پس به نیازهایشان کمتر توجه می‌شود.

دکتر عاروان، مدیرعامل جامعه معلولان ایران اذعان داشت: اگر در سایر مسابقات تلویزیونی از قبیل: مسابقات فکری، اطلاعات عمومی و.... نیز از افراد دارای معلولیت حضور داشته باشند، بازخورد خوبی خواهیم داشت.

محمود علیمحمدی، مشاور امور معلولان وزیر کار تعاون و رفاه اجتماعی هم بر این باور است که در کل جوامع، انسان‌های تندرست، افراد دارای معلولیت را پایین‌تر از حد توانایی‌هایشان تخمین می‌زنند، این امر سبب واگذاری مسوولیت‌های پایین، به افراد دارای معلولیت می‌شود و موجب از دست دادن روحیه آنان و در نتیجه، افت کیفیت کاراییشان می‌شود. اما «نامیرا» توانست تاحدی این تصور را تغییر دهد. قرار نیست یک شبه، تمام معضلات پایان یابد، اما این یک گام رو به جلو بود.

او در ادامه افزود: معلولیت را باید تنوع جامعه بشری در نظر گرفت و وظیفه‌ی ما بهبود کیفیت زندگی آنهاست.

جمعی از حضار، «نامیرا» را یک امر تکرار نشدنی و به مثابه یک گل در یک بیابان تشبیه کردند، که به راحتی نمی‌توان از آن گذشت و حتی اگر نقدی هم به این برنامه وارد باشد، کلیت آن مورد تائید است زیرا تا به حال چنین برنامه‌ای برای افراد دارای معلولیت ساخته نشده است.

سایر نمایندگان حوزه معلولیت از جمله: اسمعیل شیخ قرائی، مدیر عامل انجمن معلولان پارس، محمدرضا دشتی، کارشناس روابط عمومی مجتمع رعد، عسگری، عضو هیئت مدیره جامعه معلولان به نمایندگی از انجمن‌های فعال این حوزه درباره نقش رسانه‌ها به ویژه صدا و سیما در تغییر نگرش مثبت و منفی جامعه نسبت به معلولیت سخنانی ایراد کردند.

در پایان برنامه با اعطای تقدیرنامه از دست اندرکاران نامیرا، تجلیل به‌عمل آمد و از دکتر پیمان جبلی، رئیس صدا و سیما برای ساخت این برنامه قدردانی شد.

اختتامیه نخستین مسابقه روایت تصویری ارغوان برگزار شد

با برگزاری آئین اختتامیه مسابقه روایت تصویری ارغوان که به زیست روزمره، مسائل و مشکلات افراد دارای معلولیت از نگاه خودشان یا دیگران با رویکردی ساده و صمیمی توجه کرده بود، فیلم‌های کوتاه ۷ دقیقه‌ای ساخته شده با گوشی تلفن‌های همراه یا دوربین‌های ساده خانگی، توسط هیأت داوران و تماشاگران ارزیابی و معرفی شد.

این رویداد فرهنگی که با همکاری انجمن مستندسازان سینمای ایران و مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد اعلام شده بود در ادامه مورد حمایت بانک شهر، پلتفرم هاشور و دانشگاه آزاد اسلامی واحد فرشتگان قرار گرفت. در مراسم پایانی که در سالن همایش رعد برگزار شد، پس از اجرای سرود جمهوری اسلامی ایران توسط هنرمندان ناشنوای گروه «آوای فرشتگان» وابسته به دانشگاه آزاد اسلامی فرشتگان، رضوان سرمد دبیر مسابقه روایت تصویری ارغوان و نایب رئیس انجمن مستندسازان سینمای ایران با حضور در جایگاه به برگزاری ۴ کارگاه ساخت فیلم مستند در مجتمع رعد و دانشگاه فرشتگان اشاره کرد و افزود: در مجموع ۵۵ اثر از سراسر کشور دریافت کردیم و براساس فراخوان اعلام شده این مسابقه در ۲ بخش خودنگار و روایت از نگاه دیگری، برگزار شد.

براساس این گزارش، دبیر مسابقه یادآوری کرد در بخش خودنگار ۴۵ اثر و در بخش روایت از نگاه دیگری ۱۰ اثر در اختیار ۳ گروه از داوران که عبارت بودند از: تماشاگران، اعضا داوطلب مستندسازان سینمای ایران و هیأت داوران نخستین دوره مسابقه روایت تصویری ارغوان مرکب از فیلم‌سازان منتخب انجمن و افراد دارای

معلولیت مرتبط با عرصه هنر سینما، قرار گرفت و آنچه در ادامه معرفی می‌شود، نتیجه جمع‌بندی آراء داوران این رویداد است.

در ادامه آنت میناسیان مدیرعامل مجتمع رعد با یادآوری مأموریت اصلی که همانا توانمندسازی افراد دارای معلولیت است، افزود: مجتمع رعد که ۴۰ سال پیش با هدف توانمدسازی افراد دارای معلولیت تأسیس شده است در دوران کرونا هم با استفاده از سامانه هوشمند آموزش(LMS) آموزش‌های علمی و مهارتی را به کارآموزان سراسر کشور گسترش داد. اما باید همگی متوجه باشیم که توانمندسازی به تنهایی از عهده رعد یا هر دستگاه دیگری برنمی‌آید، وقتی شهر ما به جهت فیزیکی و فرهنگی مناسب‌سازی نشده است این امر موجب حذف افراد دارای معلولیت از درون جامعه می‌شود و به قول پوریا عالمی که قصه‌گوی بی‌نظیری است در نمایشگاه توان‌تک هفته گذشته می‌گفت؛ وقتی ما جمعیت ۱۲ درصدی افراد دارای معلولیت را نادیده می‌گیریم به این معنی است که ما ۲ استان شیراز و اصفهان را با جمعیت ۱۰/۵ میلیون نفری را از نقشه کشور جدا کرده باشیم.

دکتر علی مقدادی رئیس دانشگاه آزاد فرشتگان که ۳۵ سال در مقام استادی دانشگاه شریف و ۹ سال در مقام معاونت این دانشگاه خدمت کرده است در سخنان خود به تجربه آشنایی با دانشگاه ناشنوایان واشنگتن دی سی اشاره کرد و افزود: در بازدیدی که به اتفاق همسرم از این دانشگاه داشتیم این سؤال برایم پیش آمد که چطور آمریکا عضو هیأت علمی ناشنوا دارد، اما ما در ایران استاد ناشنوا ندارم؟ در برگشت از سفر، پیشنهادم را با وزارت علوم درمیان گذاشتم و در فاصله کوتاهی دانشگاه فرشتگان تأسیس شد.

رئیس دانشگاه فرشتگان در ادامه افزود: امروز پس از ۵ سال فعالیت، این دانشگاه در ۹ رشته در مقاطع کاردانی تا کارشناسی ارشد، پذیرش دانشجو دارد و یکی از جدیدترین رشته‌هایی که در این دانشگاه تدریس می‌شود، تربیت دانشجویان مترجمی زبان اشاره ایرانی ویژه ناشنوایان است که برای اولین بار در کشور اجرا شده است.

در ادامه این مراسم پس از معرفی هیأت داوران که مرکب بودند از: مهوش شیخ الاسلامی مستندساز، دکتر بهاره آذر ریاست انجمن جمعیت حمایت از حقوق کودکان دارای معلولیت جسمی و حرکتی و چند معلولیتی آفتاب سبز، سعید رشتیان تهیه‌کننده و فیلمساز، فرزاد توحیدی فیلمساز و مستندساز و دکتر نوح منوی جامعه‌شناس و استادیار دانشگاه تهران، آثار برتر به ترتیب زیر معرفی شدند.

در بخش ۱۰ روایت برتر دیپلم افتخار اهدا شد به نام فاطمه نسیمی امام قیسی با اثر «زندگی و سرنوشت»، حسن دربندی با اثر «کمی تعمیرات در خانه»، بهناز جعفری با اثر «کار ناتمام»، مرضیه میرزاپور با اثر«بیرون از گلشهر»، فائزه حاتم طهرانی با اثر«هجده، هفتاد و هفت»، هومن سالاریان با اثر«پرنده بی‌گناه»، مریم نیک‌نژاد«دختری با کفش‌های چرخدار»، مینا نصر با اثر«تنهایی یک امیر»، کامران خالندی با اثر«زندگی دوباره» و حمزه قربانی با اثر «در گوشه‌ای از شهر».

در بخش روایت‌های منتخب از نگاه مردم؛ ۲ اثر به ترتیب معرفی شدند؛ نگین بارانی خالص با اثر «نگین ۱۴۰۳» به روش خودنگار و میلاد ساوه شمشکی با اثر «یک روز با فرشته» به روش از نگاه دیگری با اهداء لوح تقدیر و جایزه نقدی به میزان ۱۵ میلیون تومان مورد تشویق قرار گرفت.

همچنین انجمن مستندسازان سینمای ایران و پلتفرم هاشور جایزه مشترکشان را به آثار سارا گرشاسبی با فیلم «من ۳۶ سالمه» به روش خودنگار و مریم عامری با فیلم «هوادار متعصب» با لوح تقدیر به همراه یک دستگاه اندوریدباکس اهدا کرد.

در پایان هیأت داوران و دبیر مسابقه روایت تصویری ارغوان جایزه ویژه لوح تقدیر و ۱۵ میلیون تومان جایزه نقدی را به فیلم‌های «من ۳۶ سالمه» سارا گرشاسبی و «صدای سپیده» سحر مختاری، اهدا کرد.

فرزاد آذرپور مدیر سایت هاشور ضمن ابراز خوشحالی از اینکه پلتفرم هاشور در این رویداد فرهنگی در کنار مجتمع رعد و انجمن مستندسازان سینمای ایران قرار گرفته است، افزود: با دریافت ۱۶۰۰ پیام ارسالی این رویداد پربازدیدکننده‌ترین فعالیت فرهنگی وب‌سایت هاشور بود و به دیگر فعالیت‌های فرهنگی هاشور تنه می‌زد.

وی ابراز امیدواری کرد بازتاب روایت‌های مسابقه تصویری ارغوان که در هاشور منتشر شده به رعایت بیشتر حقوق افراد دارای معلولیت در جامعه کمک کند.

آغاز عملیات پیشگیری از خسارات سیل

با احداث ۲ سیل‌بند در مناطق باهوکلات و مرکزی شهرستان دشتیاری

حمایت از ساکنان مناطق سیل‌زده استان سیستان و بلوچستان با پرداخت مبلغ هشت میلیارد و یکصد میلیون ریال، وارد مرحله عملیات احداث، ترمیم و مقاوم‌سازی ۲ سیل‌بند روستاهای دمپک و سیتل نوبندیان شد.

مجمع مؤسسات کمک‌رسان که از تشکل‌های: خیریه دات (دانش، آموزش و توانمندی)، خیریه بچه‌های سیب سرخ، مؤسسه پیام امید، مؤسسه موج پیشرو و مجتمع رعد در مرحله عملیات عمرانی و پیشگیری از خسارات سیل با وجود طرح‌های متنوعی که از راهسازی تا مرمت خانه‌های روستایی، آبرسانی و ... پیشنهاد شده بود، در نهایت به احداث سیل‌بند به عنوان مهم‌ترین پروژه پیشگیری، رای موافق آورد.

بررسی فهرست عملیات خاکی ترمیم و مقاوم‌سازی سیل‌بندهای روستاهای آسیب‌دیده، از سیل اسفند سال گذشته که دربردارنده ۹۷ پروژه در مناطق باهوکلات و مرکزی شهرستان دشتیاری بود که به پیشنهاد بنیاد همدلان آینده‌نگر سیستان و بلوچستان(هاسب) احداث، ترمیم و بازسازی و مقاوم‌سازی ۲ سیل بند در مناطق روستایی دمپک با ۸ پارچه آبادی از قسمت غربی جاده چهاربهار-راسک با ظرفیت زیست ۶۰۰ خانوار ساکن و روستای سیتل‌نوبندیان از قسمت شرقی جاده چاربهار-راسک با ظرفیت زیست ۱۳۰ خانوار ساکن به مرحله عقد قرارداد رسید.

این قرارداد با اعتباری معادل ۱۸ میلیارد ریال در مدت ۱۲۰ روزکاری توسط گروه شهید فیاض‌بخش به اجرا گذاشته شد.

بر اساس گزارش، احداث این سیل‌بند حدود ۷۳۰ خانوار را از خطرات و خسارات سیل‌های بعدی محافظت می‌کند. از دیگر آثار احداث سیل‌بند، استفاده از منابع آب جمع‌آوری شده پشت آن است که کمک مؤثری به رونق کشاورزی، کاشت صیفی‌جات تابستانی و دامپروی ساکنان خواهد کرد.

رضا بیات پیمانکار و مجری پروژه در گفت‌و گو با خبرنگار مجتمع رعد با اشاره به تأثیر اجتماعی احداث سیل‌بند در مناطق تعیین شده، افزود: احداث سیل‌بند با یک دستگاه بلدوزر کاترپیلار دی ۸ آغاز شد. بر اساس قرارداد، این پروژه در مدت ۴ ماه به اتمام می‌رسد، در حالیکه در تلاشیم سریع‌تر آن را به اتمام برسانیم.

وی افزود: در روستای سیتل نوبندیان جریان آب‌های پر فشار باران از بالا دست جاری می‌شد و پس از عبور از روی جاده در پایین دست به روستا می‌رسید و خسارت‌های زیادی به ساکنان وارد می‌کرد. با احداث سیل‌بند خاکی به ارتفاع ۱۸۰ تا ۲۰۰ سانتی‌متر، این روستا از خطر سیل در امان می‌ماند.

مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد در ادامه حمایت از هموطنان آسیب‌دیده از بلایای طبیعی، با تشکیل مجمع مؤسسات کمک‌رسان و همراهی خیریه‌های موج پیشرو، بچه‌های سیب سرخ، پیام امید و دات (دانش، آموزش و توانمندی) در پی آن است کمک‌های اهدایی مردم و نیکوکاران را به مناسب‌ترین روش ممکن به نفع هموطنان هزینه کرده و با اطلاع‌رسانی به موقع ضمن جلب اعتماد عمومی، زمینه توسعه مشارکت‌های مردمی فراهم سازد.

صید نشان‌های خوش رنگ بانوان ورزشکار مجتمع رعد از مسابقات مچ‌اندازی ۲۰۲۴ مستریونیورس

فریبا عسگری، در وزن مثبت ۶۵،۲ مدال طلا و نقره، ملیحه حصارخانی در همان وزن، یک مدال نقره و یک مدال طلا و مهری ذاکری در وزن منفی ۶۵، ۲ مدال مدال طلا و برنز را.از مسابقات بین‌المللی مچ‌اندازی ۲۰۲۴ مستریونیورس دریافت کردند. مجتمع رعد از این موفقیت ارزشمند ورزشی را بانوان سخت‌کوش مؤسسه تبریک می‌گوید و به حضور این پرچمداران ورزشی افتخار می‌کند.

گزارشی از ششمین رویداد توان‌تِک همزمان با نمایشگاه الکامپ

نگاهی اجمالی به آنچه در توان‌تِک امسال گذشت

علی حکیم‌جوادی، رئیس سازمان نصر کشور در کنفرانس خبری پیش از آغاز بکار نمایشگاه الکامپ با اعلام ا خبر، برگزاری بیست و هفتمین دوره نمایشگاه الکترونیک، کامپیوتر و تجارت الکترونیکی (الکامپ) از ۹ الی ۱۲ تیرماه ۱۴۰۳ در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران، افزود: در حال حاضر جامعه با حوزه فناوری اطلاعات ارتباط زیادی دارد و این موضوع اهمیت الکامپ را نشان می‌دهد.

*****

در ادامه رضا حیدری، دبیر نمایشگاه الکامپ به بخش‌های مختلف نمایشگاه اشاره کرد و گفت:. در واقع الکامپ ۱۴۰۳ از نظر کمی رشد فزاینده‌ای داشته است و در فضایی بالغ بر ۵۰ هزار متر مربع برگزار می‌شود که الکام استارز، الکام پیچ، تینواستارز، توان‌تِک، الکام‌تاکز جزو بخش‌های اصلی الکامپ ۲۷ هستند.

آنت میناسیان مدیرعامل مجتمع رعد با اشاره به اهمیت رویداد توان‌تِک در بهبود کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت، افزود: رویداد توان‌تِک مواجه مستقیم پلتفرم‌های ارایه‌دهنده خدمات به افراد با نیازهای ویژه یا کسب و کارهای نوپایی هستند که می‌خواهند خدماتشان را برای افراد دارای معلولیت دسترس‌پذیر کنند.

مدیر عامل رعد با بیان این نکته که در غرفه توان‌تِک آماده ارایه مشاوره به کسب و کارها در زمینه نیازهای ویژه جامعه هدف هستیم، افزود: دسترس‌پذیر کردن اپلیکیشن‌ها و نرم‌افزارها از مرحله طرح خیلی مقرون به صرفه‌تر از این کار پس از عرضه به بازار است و اگر کسب و کارها یک مشاور دسترس‌پذیری در کنار خود داشته باشند بسیار موفق‌تر در بازار جای خود را باز خواهند کرد.

در این نشست خبری فاطمه بهمنی قهرمان بوچیا و دارنده مقام سوم آسیا در این رشته ورزشی که از دانشگاه علمی کاربردی رعد از تأثیر تکنولوژی در زندگی حرفه‌ای و ورزشی‌اش گفت: امروز با زحمت فراوان در این جلسه حاضر شدم تا بگویم که تکنولوژی چه نقش مهمی در زندگی، کار، تحصیل و حتی انجام امور روزمره ما افراد دارای معلولیت دارد. به عنوان مثال من

برای رفت و آمد در سطح شهر از تاکسی‌های اینترنتی استفاده می‌کنم.

****

در نخستین روز آغاز بکار نمایشگاه الکامپ بیست و هفتم، استیج الکام تاکز که یکی از بخش‌های جانبی نمایشگاه الکامپ محسوب می‌شود، میزبان سخنرانان توان‌تِک بود و گروهی از علاقه‌مندان دسترس‌پذیر کردن کسب و کارها و سرویس‌دهندگان اینترنتی از سخنرانی‌ها استفاده کردند.

براساس این گزارش دکتر مصطفی نقی‌پور از مدیران شرکت پویندگان دانش سیستم‌های توان‌افزای پاسارگاد(پداسیس) که در زمینه طراحی و ساخت ربات‌های کمک حرکتی و توانبخشی فعالیت می‌کند درمورد انگیزه این شرکت برای تولید اندام‌پوش‌ها کمک حرکتی افراد دارای معلولیت گفت: یکی از ورزشکاران زن انگلیسی که در اثر حادثه‌ای به آسیب نخاعی مبتلا می‌شود با استفاده از ربات‌های کمک حرکتی در مسابقه اسب سواری لندن شرکت می‌کند و در آن مسابقه موفق به کسب عنوان قهرمانی می‌شود. وی زمانی که از روبان خط پایان عبور می‌کرد، لبخندی برچهره داشت که ما در پداسیس دنبال نشاندن همان لبخند بر چهره افراد دارای معلولیت ایران هستیم.

وی در ادامه به حمایت دولت‌ها برای توسعه خدمات شرکت‌های دانش بنیان و کمک به جامعه افراد دارای معلولیت اشاره کرد و افزود: شرکت‌های بیمه‌گر در آمریکا براساس مطالعات انجام شده متوجه شدند، استفاده ار اندام‌پوش‌های رباتیک سال اول ۲۱ و سال دوم ۶۸ درصد صرفه جویی درمانی برای استفاده‌کنندگان به دنبال دارد و این موضوع کمک مهمی به اقتصاد سلامت و درمان جامعه هدف می‌کند.

علیرضا کیانپور مدیرعامل شرکت گلرنگ سیستم، بازوی توسعه فناوری اطلاعات و تکنولوژی گروه صنعتی گلرنگ با اشاره به توانایی جامعه افراد دارای معلولیت گفت: براساس آمارغیررسمی ۵ درصد افراد هر جامعه با نوعی از معلولیت درگیر هستند به عبارت دیگر بین ۴/۵ تا ۷ میلیون نفر در کشور ما با این مشکلات زندگی می‌کنند یعنی با درنظر رفتن نرخ حوادث رانندگی و همچنین پدیده فزاینده سالمندی، ضرورت بهره‌مندی از فناوری برای بهبود کیفیت زندگی افراد دارای معلولیت اجتناب‌ناپذیر است.

وی افزود: اگر چه براساس رویکر مسؤولیت اجتماعی شرکت‌ها امروز خیلی‌ها به مناسب‌سازی و دسترس‌پذیری فیزیکی فکر

می‌کنند اما باید سوپراپ‌هایی مثل: دیجی کالا و اسنپ برای توسعه دسترس پذیر شدن کالاها و خدماتشان به نحوی که افراد دارای معلولیت بیشتر از این محصولات استفاده کنند کار و تلاش انجام دهند.

پوریا عالمی نویسنده، طنزنویس و روزنامه‌نگار دهه‌های ۸۰ و ۹۰ که با اپلیکیشن آی قصه، نویسندگی برای کودکان را دنبال می‌کند با بیان خاطراتی از خودش گفت: لکنت زبان به من فرصت داد تا به جای اینکه با آدم‌ها صحبت کنم، بیشتر کتاب بخوانم و تا دوم راهنمایی بیشتر کتاب‌هایی که بدستم می‌رسید، می‌خواندم به همین علت به مطالعه علاقه‌مند شدم. همچنین وقتی پایم شکست و مجبور شدم با ۲ عصا راه بروم، متوجه شدم ما درباره زندگی چه بخشی از جامعه دقت نکرده‌ایم و از کنارشان گذر کردیم. اگر درست فکر کنیم متوجه می‌شویم افراد دارای معلولیت به لحاظ وسعت سرزمینی و جمعیت برابر ۲ استان بزرگ و زیبای ایران یعنی اصفهان و شیراز هستند یعنی ما این ۲ استان را ندیده‌ایم و در برنامه و برنامه‌ریزی‌ها این ۲ استان محاسبه نکرده‌ایم، زیرا جمعیت افراد دارای معلولیت ما بین ۱۰ تا ۱۱ میلیون نفر است و ساکنان این ۲ استان هم حدود ۱۰ میلیون و ۵۰۰ هزار نفر است مثل این است که ما این ۲ استان را از نقشه کشور جدا کرده باشیم و افراد دارای معلولیت را از کشور، شهر و خانه جدا کنیم. به عبارت دیگر «تفکیک من از ما» بر افکار ما حاکم شده است. در این نگاه موضوع "عدالت توزیع" مباحث "عدالت آموزش" و "عدالت بهره‌وری" را تحت تأثیر قرار داده است.

اما راه حل اصلی در آن است که ما مسؤولیت

فرد خود را براساس عدالت توزیع بپذیریم و "حاکم سرزمین کوچک خود باشیم" منتظر هیچ دولت، دستگاه و شخص دیگری نباشیم. قطعاً جهان ما بدون شیراز و اصفهان یک چیز مهمی کم دارد.

در ادامه نازیلا صادقی کارآموز، دانشجو، همکار سابق مجتمع رعد ، کارآفرین، طبیعت‌گرد و ماجراجو با یادآوری اینکه ماجراجویی زندگی را با ۳۵ عمل جراحی دوران کودکی روی پاهایم آغاز کردم و در ادامه با قبولاندن حق ثبت نام در مدارس عادی به مدیران آموزش و پرورش به دلیل هوش و استعداد زیادم ادامه دادم تا اینکه در دوران تحصیل در دانشگاه با مجتمع رعد آشنا شدم و ضمن ادامه تحصیل، عضو تیم ملی مهارت افراد دارای معلولیت ایران شدم و در مسابقات ابی‌لیمپیک سئول کره جنوبی مقام پنجم گرافیک را کسب کردم.

وی با اشاره به مدتی در مجتمع رعد مشغول به کار بود، افزود: برای اینکه عرصه جدیدی را تجربه کنم برند "نویک" را پایه گذاری کردم و همزمان طبیعت گردی ایران و در ادامه سایر کشورها مانند: نپال، فیلیپین و ... دنبال کردم و امروز در نقش "سفیر توانمندی رعد" به عنوان یک فرد تأثیرگذار به دوستان دارای معلولیتم کمک می‌کنم که با کشف استعدادهای خود به توانایی و توانمندی برسند.

****

ملینا پیرنظری ناشنوایی که با ۴ درصد ناشنوایی از یک گوش و ناشنوای کامل از گوش دیگرش تجربه‌های ارزشمند داشته است، سخنران بعدی بود که گفت: با وجود اینکه وضع مالی خانواده خوب بود علاقه داشتم، مستقل باشم و خودم کسب درآمد کنم به همین خاطر دست‌ساخته‌های خودم را در جاهای مختلف شهر می‌فروختم، بعد فکر کردم خارج از ایران فروش محصولات هنری را تجربه کنم چون پدرم با سفرم مخالفت کرده بود، بدون اجازه پدرم به دبی رفتم و آنجا موفق به فروش محصولات شدم در برگشت، چند ماه پدرم با من قهر کرد. من به او گفتم دوست دارم خودم مستقل باشم. چند وقت بعد همسر سفیر امارات تماس گرفت و ابراز علاقه کرد که به او ساخت محصولات هنری را آموزش دهم و این کار باعث شد تا به گفتاردرمانی مراجعه کنم و رفته رفته صحبت کردن را تمرین کردم و الان طوری صحبت می‌کنم که همه فکر می‌کنند، اقلیت مذهبی هستم.

وی در ادامه افزود: برای اینکه شرکت‌های ارایه دهنده خدمات بیمه عمر و بازنشستگی، پرداخت هزینه سمعک را قبول نمی‌کردند، کتاب قوانین بیمه را خریدم و برای نمایندگی بیمه امتحان دادم و موفق به اخذ نمایندگی بیمه شدم و بعد به آنها گفتم ناشنوا هستم و برای گرفتن هزینه سمعک این کار را کردم هرچند آخر هم آن هزینه را به من ندادند و گفتند این یک قانون بین‌المللی است و نمی‌توانیم خلاف آن عمل کنیم اما افراد ناشنوا مشکلات زیادی دارند چون هزینه‌های گفتاردرمانی زیاد است و نمی‌توانند درمان مناسب بگیرند، دایره واژگانی آنها بسیار اندک و محدود است و نمی‌توانند با دیگران ارتباط برقرار کنند و اغلب گوشه‌گیر و منزوی می شوند.

****

احمد نجفی روزنامه‌نگار و متخصص روابط عمومی با چند خاطره در جایگاه حاضر شد و گفت: یکی از دوستانم را به تحریریه روزنامه بردم و چند روز بعد سردبیرم گفت: به ایشان بگویید دیگر لازمش نداریم، اینجا نیاید. به دوستم که گفتم، او گفت: حالا می‌توانی به من تایپ ۱۰ انگشتی را یاد بدهی و من به خودم گفتم چگونه ممکن است در بهترین حالت من بتوانم تایپ ۶ انگشتی را یاد بدهم] وی یکی از دستانش انگشت ندارد[خاطره بعدی مربوط به وقتی است که می‌خواستم در یک خبرگزاری آنلاین استخدام بشوم، مدیرش گفت: تو می‌توانی ۱۰ انگشتی تایپ کنی؟ و خاطره سوم به زمانی مربوط می‌شود که می‌خواستم گواهینامه رانندگی بگیرم و مربی رانندگی گفت: مگر می‌توانی با

این پایت ترمز و کلاج بگیری. زیرا یکی از پاهای من پروتز دارد. اما همه این کارها شدنی است زیرا با استفاده از فناوری‌های نوین، ابزارهایی در اختیار افراد دارای معلولیت قرار می‌گیرد تا بتوانند زندگی شخصی خود را با کیفیت ادامه بدهند و این یعنی ایجاد فرصت‌های برابر و دسترس پذیرکردن خدمات برای افراد دارای معلولیت، همین است.

آخرین سخنرانان توان‌تِک گلاره عباسی و امیر سلیمانی بودند که به اجمال درباره وب سایت سونیا با حضار صحبت کردند. گلاره عباسی بنیانگذار سونیا با اشاره به سابقه ۵ ساله در زمینه تولید محصولات فرهنگی برای افراد نابینا، گفت: کار تولید محصولات فرهنگی و هنری برای نابینایان را از سال ۱۳۹۸ آغاز کردم و ابتدا با توضیح‌دار کردن و پرده‌خوانی فیلم‌های سینمایی کار شروع شد اما به سرعت پادکست، رادیو، سریال، کتاب صوتی و اخبار به فهرست خدمات سونیا اضافه شد.

وی با اشاره به برگزاری ۱۴ رویداد حضوری، افزود: برگزاری دوره‌های آموزش حضوری در مناطق دوردست مثل چابهار و استفاده از ظرفیت هنرمندان نابینا برای دوبله فیلم‌های سینمایی از دیگر فعالیت‌های سونیا است که به صورت رایگان و با حمایت حامیان مالی نیکوکاران این محصولات فرهنگی در اختیار جامعه قرار می‌گیرد.

در ادامه امیر سلیمانی با اشاره به تولیدات محصولات فرهنگی برای افرادی با نیازهای ویژه، گفت: امروز توصیف صوتی(Audio description) یکی از امکانات دسترس‌پذیری اغلب سکوها، نرم‌افزارها و اپلیکیشن‌های بازار محسوب می‌شود و ما در سونیا تلاش می‌کنیم با خلق فرصت برابر برای جامعه هدف کیفیت زندگی آنها را ارتقا بدهیم.

شایان ذکر است تمام سخنرانی‌های توان‌تِک در استیج الکام تاکز با همراهی رابط ناشنوایان برای عزیزان کم‌شنوا و ناشنوا دسترس‌پذیر شده بود و در فواصل سخنرانی‌ها گروه هنری دستان گویا (گروه سرود ناشنوایان) چند برنامه هنری اجرا کردند.

در آیین پایانی ششمین رویداد توان‌تِک آنت میناسیان مدیرعامل مجتمع رعد دسترس پذیر کردن کسب و کارها و خدمات الکترونیک را یک ضرورت برای توسعه بازار و گسترش مخاطبان و کاربران ذکر کرد و افزود: امروز عادی‌سازی برای حضور افراد با نیاز خاص یک امر پذیرفته شده در تمام جوامع بشری است و اغلب ارایه‌دهندگان خدمات الکترونیک و سرویس‌های اینترنتی از ابتدا به دسترس‌پذیر بودن محصولاتشان فکر کرده‌اند و با جذب "مشاور دسترس‌پذیری" به حقوق افراد دارای معلولیت اعم از نابینا، ناشنوا، حسی و حرکتی احترام می‌گذارند.

****

دکتر علی حکیم جوادی رئیس سازمان نظام صنفی یارانه‌ای تهران «نصر» در مراسم پایانی رویداد توان‌تِک ضمن ابراز خرسندی از حضور افراد دارای معلولیت در نمایشگاه الکامپ، افزود: از زمانی که با مجتمع رعد و فعالیت‌هایش در عرصه توانمندسازی افراد دارای معلولیت آشنا شدم به اهمیت و نقش دسترس‌پذیر کردن خدمات و محصولات فناورانه بیشتر آگاهی پیدا کردم و برای دوره بعد با افزایش امکانات و آمادگی امیدوارم میزبان شایسته‌ای برای توان‌تِک باشیم.

در ادامه از شرکت آگه پردازان هوشمند (دیوار) به عنوان برگزیده ششمین رویداد توان‌تِک در عرصه «کسب و کار دسترس‌پذیر دیجیتال» با اهدا تندیس و لوح سپاس به امید هاشمی کارشناس دسترس‌پذیری سایت و نیز از فیدیبو اپلیکیشن خرید و دانلود کتاب‌های متنی و صوتی (فروشگاه قانونی کتاب الکترونیک فارسی) برای دسترس‌پذیری دیجیتال محصولات با اهدا تندیس و لوح سپاس به رامین سپاسی مدیر تبلیغات این کسب و کار قدردانی شد. همچنین از اسمعیل شیخ قرائی مدیر انجمن گردشگری معلولان پارس برای ایده برتر «گردشگری دسترس‌پذیر» و حسین خرسند امیری کارشناس روانشناسی ورزشی برای ایده «از خانه تا سکوی قهرمانی» به عنوان ایده‌های برگزیده ششمین رویداد توان‌تِک با اهدا لوح سپاس و تندیس قدردانی شد و در بخش مسؤولیت اجتماعی هم نازیلا صادقی کارآموخته و سفیر برند توانمندی رعد به دلیل تلاش بی‌وقفه برای برگزاری ششمین رویداد توان‌تِک با دریافت لوح سپاس و تندیس مورد تشویق قرار گرفت.

مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد با قدردانی از بازدیدکنندگان و شرکت‌کنندگان ششمین رویداد توان‌تِک، انتظار دارد با آغاز به کار دبیرخانه دائمی رویداد توان‌تِک در مجتمع رعد، میزبان نظرات سازنده شما علاقه‌مندان توانمندسازی جامعه افراد دارای معلولیت باشد.

highlights the benefits of AI in mobile phone programs for people with disabilities.

16- Ten New Applications of Artificial Intelligence:
This article introduces ten new applications of AI.

The most important new applications are:

1st application: Medical Science
2nd application: Self-driving vehicles
3rd application: Virtual assistants
4th application: Personalized education
5th application: Cybersecurity
6th application: Financial transactions
7th application: Natural Language Processing (NLP)
8th application: Content production
9th application: Environmental monitoring

17- Travelogue:

Azim Niaymand is a poet and writer who was born in Quchan city and lives in Mashhad.

Due to his strong interest in traveling and tourism, he started traveling within his province alongside literary association Quchan from 1978 onwards.

18- Celebrities with Disabilities:
Estella Yang: Tireless Activist

19- The First Neural Chip Implantation by Elon Musk into a Human Brain

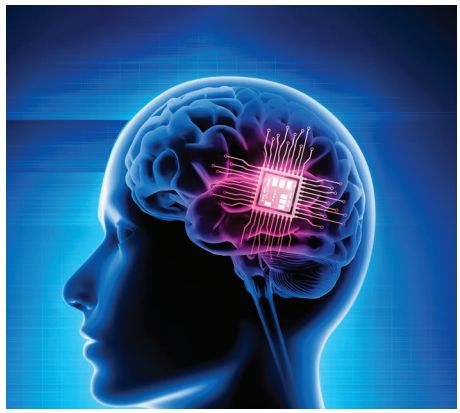

20- Artificial Intelligence Simplified Book Introduction

21- Heat Stroke
Health

22- Heat Stroke
Health

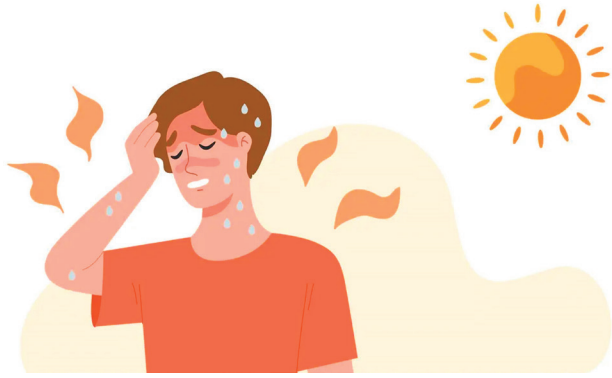

23- What's Happening at Raud?

Raud University.
Dr. Nasrollah has a master's degree in software engineering and has a Ph.D. in industrial engineering. He has been teaching at Raud University for 11 years.

According to him, AI categorizes, programs, and targets based on the data we provide it, but it does not make decisions on our behalf.

7- Introduction to Top Applications:

This article introduces applications designed to help people with disabilities.

8- Smartization helps reduce many country problems:

Interview with Dr. Roozbeh Babazadeh, CEO of the Internet of Things Association and Data Science Association.
Dr. Babazadeh has been working on smart cities for people with disabilities.

9- Rainy Season
10- Azimeh Iranpour

11- Cinema for the Blind:

Interview with Amir Hossein Solimani

Solimani has an M.A. in English language and has worked in various media fields, including radio and television, where he has dubbed foreign characters for some reports.

He has been voluntarily working on explaining domestic and foreign films and series for blind and low-vision individuals. According to Amir Hossein, he has translated around 90-80 classic foreign films and many well-known Iranian films from the 1950s onwards.

12- People with disabilities need to experience love, family life, and having children:

Interview with Shahrbano Mohammadi and Mehdi Razavi, a happy couple who have two daughters named Persephone and Panthea.
Shahrbano contracted polio as a child and became disabled from age 17. After marriage, she turned to housekeeping and childcare.

13- Technology is moving forward; we shouldn't be afraid!:

Interview with Morteza Rezvani Zadeh about artificial intelligence and its role in human life.
Morteza Rezvani Zadeh has a master's degree in urban planning and works on website design as a freelancer.

In his past work, he has focused on making cities accessible to people with disabilities.

14- Farewell Letter:

Fatemeh Kenehani

15- How Does Artificial Intelligence Improve Life for People with Disabilities?:

This article published in "Technology Boosters" magazine discusses the benefits of AI for various industries and consumers worldwide. The article

1- Editorial

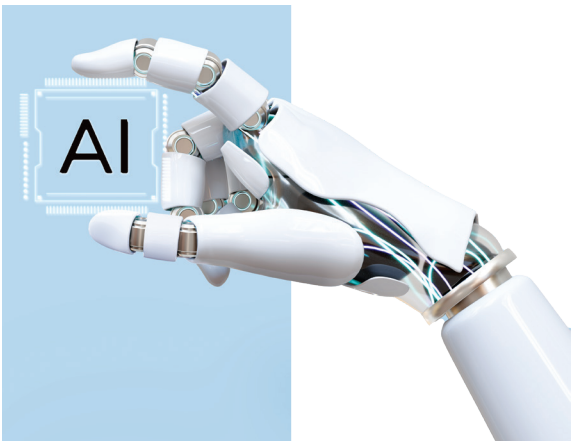

Artificial Intelligence: A Step Forward in Improving the Quality of Life for People with Disabilities

2- The capabilities and Impact of Artificial Intelligence on the Lives of People with Disabilities:

In this interview, Dr. Ali Shaker, a journalist and researcher, discusses the role of artificial intelligence in human life today. He says: "If you don't familiarize yourself with artificial intelligence, it's the one that will try to connect with you."

3- Indigenous Knowledge of Artificial Intelligence in Iran:

Interview with Dr. Aria Hemdanchi, a physician and gerontologist, about artificial intelligence in Iran. Before studying gerontology, he worked with people with disabilities in various fields. According to him, the field of gerontology overlaps with that of people with disabilities in many aspects.

He believes: "Given the increasing elderly population in the country, it's necessary to pay special attention to the aging process of people with disabilities as an important part of society."

4- Every technological advancement benefits people with disabilities:

Interview with Arash Barhamand about the features and benefits of connecting people with disabilities to artificial intelligence. Arash, an engineer, has taken many courses in media management and is the editor-in-chief of the magazine "Pyusht", a specialized publication in the field of information technology and communication.

He believes that tools like artificial intelligence can help reduce the limitations of people with disabilities. He recommends that people with disabilities install one of these tools on their phone today.

5- My Concern is Innovation, which means doing valuable work:

Interview with Dr. Kamran Bagheri, CEO of Smileino. Dr. Bagheri has a Ph.D. in innovation management and is actively involved in this field personally and professionally. He is a professor at Tehran University and has written 12 books on this topic. His concern is innovation, which means doing new and valuable work.

One of the projects he is working on is launching a platform for teaching artificial intelligence that allows individuals - whether students, parents, or individuals - to learn about the capabilities offered by AI.

6- Artificial Intelligence is still serving humanity:

Interview with Dr. Sodeh Nasrollah, a professor at